

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΗΛΩΣΙΣ

ΕΡΑΝΙΣΘΕΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ἐμπεριέχον τὸν βίον καὶ θάνατον

II 1938.3592 ΤΟΥ

ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΙΤΡΩΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ

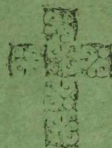
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΣΙΝ.

ΥΠΟ

Κ. ΒΕΛΕΦΑΝΤΟΥ

(Ανθυπολοχαγού τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. Κ. ΓΚΑΡΠΟΛΑ.

1858.

1938 : 3592
ΘΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ.

ΕΡΑΝΙΣΘΕΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ἐμπεριέχον τὸν βίον καὶ θάνατον

ΤΟΥ

ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΩΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΣΙΝ

ΥΠΟ

Κ. ΒΕΛΕΦΑΝΤΟΥ

(Ἀνθυπολοχαγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Φάλαγγος.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. Κ. ΓΚΑΡΠΟΛΑ.

1858.

ΤΟΙΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙΣ ΟΜΟΓΕΝΕΣΙ

καὶ ἰδίως τῷ Κυρίῳ

ΙΑΚΩΒΩ ΤΑΤΑΡΑΚΗ

ΕΚ ΜΗΛΟΥ.

ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΕΒΑΣΤΟΙΣ ΠΑΤΡΑΣΙ

ΤΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΝΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ

ΤΑΦΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ.

Τῇ 30 Ἰαννουαρίου 1858.

Ὁ συγγραφεὺς
Κ. ΒΕΛΕΦΑΝΤΗΣ.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ.

Ἐρανισθὲν

ΕΚ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

ΕΛΘΕ καὶ πάλιν καθικετεύω τὸ θεῖον πνεῦμα νὰ μὲ φωτίσης,
Ἄν πρὸς τὰ θεῖα λαμβάνω τόλμην, ἐλθὲ μὲ τάχος νὰ μ' ὁδηγήσης·
Καθότι μόνος ἄμειρος εἶμαι, θεολογίας,
Βεβυθισμένος εἰς πόσον χάος, τῆς ἁμαρτίας.

Πλὴν ἤξιώθην, νὰ ἔλθω ὅπου
Ἐκὼν ἵσταυρώθῃ υἱὸς ἀνθρώπου,
Χωρὶς νὰ πταίσῃ, ἀλλ' ἀπὸ οἴκτον λαβὼν αἰτίαν·
Διὰ νὰ ἄρῃ πολλῶν αἰώνων τὴν ἁμαρτίαν.

Δὲν ἔχω λέξεις μὴδ' ἴσως ἔχει, ἡ Ὀδυσσεΐα, ἡ Ἰλιάς,
Νὰ περιγράψω, ἅς μοι δανείσῃ ἡ Παναγία αὐτὴ τριάς·
Τὸ ἔργον μέγα! καὶ τρέμων ἤδη παρατηρῶ,
Πόθεν ν' ἀρχίσω; πῶς τελειώσω; φεῦ ἀπορῶ!!!

Μ' ἀναπολήσεις ἐὰν ἀρχίσω, αὐτὰ καὶ μόνον ν' ἀναπολῶ,
Μηδὲν θὰ γράψω, μὴδὲν θὰ πράξω, μὴδὲν τελῶ·
Ὅθεν ἅς δώσω ὡς ἐμπορέσω τῆς συγγραφῆς μου ἀρχὴν καὶ πέρας,
Κι' ἅς ἀτενίσω καθικετεύων, τὰς τρεῖς Δυνάμεις τὰς ὑπερτέρας.

Αὗται καὶ μόναι ἅς μ' ὁδηγήσουν,
Τὸ πᾶν ἰσχύουν ἅς μὲ φωτίσουν.
Ὅπου τὸ Θεῖον βούλεται θέλει, τὴν ὑπὲρ φύσιν τάξιν νικᾷ.
Τοιοῦτοτρόπως ὁ τολμητής, σ' αὐτὸ ἐλπίζει καὶ προσδοκᾷ.

Ἀλλὰ ποῦ εἶμαι ! σκιρτῶ δακρύω, μὲ στεναγμὸν,
 Τρέμω στενάζω καὶ πάλιν μένω χωρὶς σφιγμόν·
 ὦ γῆ θαυμάτων ! ὦ γῆ ἁγία ! καταβρεχθεῖσα μὲ αἷμα θεῖον,
 Ὑποσχεθεῖσα καὶ προικισθεῖσα, μὲ τὸ τοῦ πλάστου φρικτὸν
 [μνημεῖον.

Ὁ κάθε λίθος, ὡς σάλπιγξ κράζει καὶ μαρτυρεῖ,
 Ὁ γέρων χρόνος, σημεῖα τόσα διατηρεῖ.
 Ἴδου σὺ ὅστις θνητὲ διστάζεις, τόσους αἰῶνας τοῦ νὰ πεισθῇς,
 Ἐδῶ ὑπάρχει ὁ Ναζωραῖος, ἐδῶ θαμμένος ὁ λυτρωτής. . . .
 Ὁ Γολγοθᾶς του τηρεῖ εἰσέτι, τὸ σχίσμα μένει,
 Ἐλθὲ καὶ ἴδε, τὰ θεῖα ὧδε σεπτὰ Τεμένη·

Ὁ Τάφος κεῖται, ὁ λίθος ὅστις, ὑπὸ Ἀγγέλου κατεκυλίσθη,
 Ἐδῶ ἡ στήλη εἰς τὴν ὁποίαν ὁ λυτρωτής μας ᾄδεθη ῥαπίσθη.
 Τὴν θέσιν ταύτην, τέμενος ἔχουν, πρὸ χρόνων τόσων οἱ Δυτικοί,
 Ἐντὸς θὰ ἴδῃς τὸ ξῖφος ὅπερ, τῶν Σταυροφόρων ἔχουν ἐκεῖ. . . .
 Ἴδου τὸ ὄρος εἰσέτι μένει τῶν Ἑλαιῶν·

Ἴδου, δὲν βλέπεις καταντικρὺ σου καὶ τὴν Σιών ;
 Τρέξε παρέκει, καὶ τὸ χωρίον κεῖται Γεθσημανή,
 Τ' ἅγια ἁγίων βαστοῦν κατέχουν Ὁθωμανοί·
 Ἐντὸς πλατείας πλακοστρωθείσης ὑπὸ τῶν Τούρκων τὸ βλέ-
 [πεις κεῖται τὸ Ἱερόν·

Τέμενος τούτων, ψαθοστρωμένον τί ἀθλιότης, ὑπάρχει μένει
 [πρὸς τὸ παρόν.

Καὶ ὁ Ἰμάμης ἐκτὸς καὶ ἔνδον, καταφωνάζει πρὸς τὸν Θεόν·
 Φώτισον λέγει, Ἰσλάμην κάμε περάτων ὅλων πάντα λαόν. . . .
 Κτισμένη μένει, διὰ προλήψεις ὡσαύτως Τούρκων παντοτινὰ,
 Ἡ πύλη ὅπου, παῖδες Ἑβραίων ᾤωνησαν τότε τὸ ὡσανά. . . .
 Πλησίον κεῖται χεῖμαρρος κέδρων, τὸ πάλαι κέδρους περικρατῶν
 Καὶ ἤδη ἓνα ὡς μαρτυρίαν, δὲν βλέπεις οὔτε περὶ αὐτόν. . . .
 Αὐτοῦ παρέκει, κλεῖσμα ὑπάρχει αὐτῶν ἐκείνων τῶν Ἑλαιῶν,
 Καὶ τὸ ὁποῖον κρυμμένον εἶχε, τὸν λυτρωτὴν μας Χριστὸν
 [Θεόν.

Ὅπου ἡ σπεῖρα τῶν Ἰουδαίων τὸν συλλαμβάνει,
 Τὴν θέσιν ταύτην κατέχουν ἤδη οἱ Παπιστᾶνοι·
 Βήματα δέκα, σπήλαιον κεῖται ἀριστερόθεν,
 Ὅπου κρυμμένοι οἱ μαθηταί του, ἦσαν κυκλόθεν.

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,
 Ὅπου ὁ Πέτρος δακρύων κλαίων. . . .

ἔχων πικρίαν λύπην ὀδύνη·

Κι αὐτὸ κατέχουν, ἤδη Λατίνοι.

Ἐντὸς χειμάρρου τοῦ Σιλῳάμ· ἡ κολυμβήθρα ὑπάρχει τέως,
 Κ' ἐπάνω ταύτης κατὰ τὸ ὕψος, ἀγρὸς ὁ τότε τοῦ Κεραμέως....
 Πρὶν τοῦ Πυλῶνος τοῦ νῦν φρουρίου, καὶ τῆς πλευρᾶς του τῆς
 [Δυτικῆς.

Ἐκεῖ ἡ σπεῖρα τὸν Ἰησοῦν μας, ἐντὸς ἐμβάζει τῆς φυλακῆς.
 Τὴν θέσιν ταύτην, τέμενος ἔχουν οἱ Δυτικοί,
 Ὅμοῦ μὲ ἄλλους, κ' ἐγὼ ὑπῆγον μὴ Κυριακῇ·
 Ἄν ἀμφιβάλης ὀλίγας λεύγας, ὕπαγε βλέπεις τὴν Βηθλεὲμ,
 Ἡ Φάτνη μένει ἀγιασμένη ἐξ ἧς δωρήθη θνητοῦ Ἐδέμ. . . .
 'Οποῖον πρῶτον νὰ περιγράψω; ὁ κάλαμός μου θνητὲ δὲν φθάνει,
 Δὲν μὲ πιστεύεις; ὕπαγε τρέξε νὰ ἐρωτήσης τὸν Ἰορδάνη·
 Καὶ πιστευσόν μοι, εἰσέτι τρέμει καὶ ἀπορεῖ,
 Πῶς ἠξιώθη! Θεὸν νὰ λούσῃ τὸ μαρτυρεῖ.
 Τί ἄλλο μένει; πῶς δὲν πιστεύεις; πῶς ἀμφιβάλλεις ὦ δυσυχῇ,
 Ἡ γῆ στοιχεῖα καταφωνάζουν, κ' αὐτὸς ὁ ἄδης δεινὸν ἤχει. . . .
 Θαύματα θέλεις; ἰδοὺ ἀγίων σώματα μένουν ἀγιασμένα·
 Καὶ θεραπεύουν πολλοὺς νοσοῦντας, τὸν κόσμον ὅλον ἐν γῇ
 [καθένα. . . .

Εἰκόνες θεῖαι εἰς τόσας πόλεις, κάθε ἡμέραν θαυματουργοῦν,
 Οἱ ἱερεῖς μας θαύματα τόσα, δι' ἱεσείας κατενεργοῦν. . . .
 Εἴσελθε, ἔμβα μίαν ἡμέραν, ἔλθε μαζί μου εἰς τὸν Σεπτόν
 [μας Θεῖον Ναόν·

Ὅταν ἀρχίσῃ ὁ ἱερεὺς μας, διαμελίζων τὸν λυτρωτὴν μας αὐ-
 [τὸν Θεόν.

Θά ἴδῃς τότε ὁποῖα φρίκη αὐτὸν καὶ πάντας καταλαμβάνει,
 'Οπόταν πνεῦμα Ἰψίστου σπεῦδον, ἔρχεται τότε ἐκεῖ προφθάνει.
 Ἀρκούντως εἶπον, ἀλλὰ δὲν εἶπον ἄφ' ὅσα εἶνε μυριοστὸν,
 Τὰ μαρτυροῦντα καὶ βεβαιοῦντα τὸν λυτρωτὴν μας αὐτὸν
 [Χριστόν.

Ὅθεν ἀρχίζω μὲ πᾶλον στῆθος, Ἀδὰμ νὰ γράψω τοὺς ἀπογόνους,
 Διὰ Μεσίου Εἰδὲμ εἰσέτι, τοὺς διαδόχους καὶ κληρονόμους.
 Ἀδὰμ. ὑπῆρξεν ὁ Σὴθ υἱὸς του, πρῶτος κλεινός,
 Τὸν Σὴθ δὲ πάλιν τὸν διεδέχθη υἱὸς Ἐνὼς.
 Ἐνὼς ἀφῆκε τὸν Καϊνᾶν του, ἔνδοξον γόνον,
 Καὶ πάλιν οὗτος Μαλελεῆλον, ὡς κληρονόμον.
 Μαλελεῆλος γεννᾷ Ἰάρεδ διάδοχόν του,
 Καὶ ὁ Ἰάρεδ Ἐνὼχ ἀφίνει πρωτότοκόν του.
 Ἐνὼχ καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον, Θεὸν ποτέ του μὴ λησμονῶν,
 Κατηξιώθη Θεοῦ ἐγκρίσει, καὶ μετετέθη 'ς τὸν Οὐρανόν.
 Ἐνὼχ ἀφίνει τὸν Μαθουσάλαν, ζήσαντα χρόνους ἐνιαυτοὺς,
 Καὶ ὑπερβάντα κατὰ τὸ ζῆν του, τοὺς γεννηθέντας ἐν γῇ θνητούς.
 'Ο Μαθουσάλας γεννᾷ τὸν Λάμεχ, καὶ ὁ Λάμεχ Νῶε υἱὸν γεννᾷ,
 Τὸν κατιδόντα ἔργῃν Κυρίου, ἐξ ἁμαρτάδων πολλὰ δεινά.
 Τῆς Κιβωτοῦ του ἐργάτης ἦτο, μετὰ δακρύων καὶ στεναγμοῦ,
 Καθότι εἶδε τὰς ἐπιρροίας τοῦ φρικαλαίου τῷ ὄντι τότε κα-
 [τακλεισμοῦ. . . .

Σωθεῖς ὁ Νῶε, ἀφοῦ παρῆλθεν Θεοῦ ὀργή,
 Τὸν Σὴμ ἀφίνει τὸν Χάμ. Ἰάφεθ, γόνους ἐν γῇ.
 Πρωτοτοκεῖα κατέχων ὅθεν, ὁ Σὴμ ἀφίνει τὸν Ἀφραζᾶδον,
 Κι' ὁ Ἀφραζᾶδος μετὰ θανήν του, ὡς κληρονόμον τὸν Καϊνάνον.
 'Ο Καϊνάνος Σαλᾶ γεννᾷ,
 Σαλᾶ τὸν Ἐβερ τεκνογονᾷ.

Ἐξ οὗ Ἑβραῖοι, ἐπωνυμίαν εἰσέτι ἔχουν,
 Ἀλλ' ἄχ Θεέ μου τὰς παρειάς μου πῶς δάκρυ βρέχουν ;
 Πικρὰ μὲ ἦλθε τοῦ παρελθόντος μαύρη στιγμή,
 'Ομοῦ μὲ ταύτην, συνοδευμένοι τρεῖς στεναγμοί.

Πλὴν ἂν Σὺ Πλάστα τὰ ὑποφέρης ὥς Παντουργὸς,
 Καιρὸν μὴ χάνω, μὴ μείω τώρα πλέον ἀργός.
 Ἄς ἔλθω πάλιν ἔς τὴ πρῶτον θέμα, ὁ Ἔβερ τότε υἱὸν γεννᾷ,
 Φαλὲκ τὸν κράζει, καὶ τοῦτον πάλιν Ῥαγαῦ τὸ τέκνον κληρονομᾷ.
 Ῥαγαῦ ἀφίνει υἱὸν Σαρούχ, τὸν προικισθέντα μ' ἄφθονα δῶρα,
 Καὶ τοῦτος πάλιν γόνον ἀφίνει, πεφιλημένον υἱὸν Ναχῶρα.
 Ναχῶρ τὸν Θᾶρα τῆς γεννεᾶς του, γόνον ἀφίνει,
 Θεὸς προῖδε μυστηριῶδες, δι' ὃ ἐγκρίνει.

‘Ο Θᾶρ κατόπιν τὸν Πατριάρχην μετὰ Ἀδὰμ,
 Θεοῦ τὸν φίλον γεννᾷ ὁμοίως τὸν Ἀβραάμ.
 Ἰδοὺ ἡ τρίτη ἀρχίζει τώρα τῶν Ἐθναρχῶν μας ἡ γεννεά,
 Ἐξ ἧς ὁ ἄδης δεινὸν μέγαλον, παθὼν ὁ τάλας καταβοᾷ. . . .
 ‘Ο Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαὰκ πεφιλημένον υἱὸν γεννᾷ.
 Καὶ διὰ τοῦτον τραβᾷ πικρίας, κλαυθμοὺς δεινά. . . .

Καθότ' ὁ πλάστης τὸν δοκιμάζει,

Ἐὰν τὸ φίλτρον τῷ θυσιάζῃ.

Κι' ἀφοῦ τὸν εἶδε πειράνν' ἀνάψῃ, μ' ἀπόφασίν του μὲ προθυμίαν,
 Ἀντὶ τοῦ τέκνου κριὸν δεικνύει, ἵνα προσφέρῃ ὡς πρὸς θυσίαν.
 ‘Ο Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, γόνον ἀφίνει κλεινὸν υἱόν,
 Ἰούδαν δ' οὗτος, ἐξ οὗ καλοῦμεν, τὸν Ἰουδαῖον ἤδη λαόν.
 ‘Ο δὲ Ἰούδας ἐκ Θάμαρ πάλιν, Φαρὲς γεννᾷ,
 Φαρὲς υἱὸν του, Ἐσῶρμ ἀφίνει ὑστερινά.

Ἐσῶρμ ὁμοίως, γεννᾷ Ἀράμ.

Ἀράμ δ' ἀφίνει Ἀμιναδάμ.

Ἀμιναδάμ γεννᾷ ὡσαύτως τὸν Ναασών.

Βλαστὸς δὲ τούτου, κατόπιν μένει υἱὸς Σαλμών.

Σαλμών ἐπίσης ἐκ τῆς Ῥαχάβης Βοὸς γεννᾷ,

Βοὸς δὲ πάλιν, ‘Οβιδ υἱὸν του τεκνογονᾷ.

‘Οβιδ ἐν τούτοις, τὸν Ἰεσσαὶ ἀφίνει γόνον,

‘Ο δ' Ἰεσσαὶ, τὸν ἀναβάντα Δαβιδ εἰς θρόνον.

Δαβιδ ὁμοίως καθικετεύσας Θεὸν τὸν ζῶντα,

Δι' ἁμαρτίας, γεννᾷ ἀφίνει τὸν Σολομῶντα.

Ἀλλὰ ὁ Πλάστης, τοῦ Σολομῶντος σοφίαν δίδει,
Ὅσπιν θνητός μας, ἐν γῇ κἀνένας ποτὲ θά ἴδῃ. . . .

Κατόπιν οὗτος γεννᾷ ἀφίνει, τὸν Ῥοβοὰμ διάδοχόν του,
Κι' ὁ Ῥοβοὰμ υἱόν του πάλιν, τὸν Ἀδιάτου πρωτότοκόν του·

Ὁ δ' Ἀδιάς ἀφίνει γόνον

Ἀσᾶ υἱόν του καὶ κληρονόμον.

Ἀσᾶς δ' ὡσαύτως Ἰωσαφάτ υἱόν ἀφίνει τεκνογονᾶ,
Καὶ οὗτος πάλιν τὸν Ἰωράμ υἱόν ὁμοίως αὐτὸν γεννᾷ.

Ὁ Ἰωράμ γόνον ἀφίνει, πεφιλημένον τὸν Ὁζοχίαν,

Ὁ δ' Ὁζοχίας τὸν Ἰωάθαμ, ἔχοντα τοῦτον πρωτοτοκίαν.

Ὁ Ἰωάθαμ, τὸν Ἄχαζ γόνον ἀφίνει πάλιν πρωτοτοκίας,

Ἐξ οὗ γεννήθη μὲ κρότον τόσον, προφήτης οὗτος ὁ Ἐζεκίας.

Ὁ Ἐζεκίας υἱόν ἀφίνει, τὸν Μανασσῆν του κατὰ τὸν Νόμον,

Καὶ τοῦτος πάλιν Ἀμών ἀφίνει, κατὰ τὸ ἔθος ὡς κληρονόμον.

Ἀμών δ' ὡσαύτως γεννᾷ υἱόν του τὸν Ἰωσίαν,

Ὁ δ' Ἰωσίας γεννᾷ κατόπιν Ἰεχονίαν.

Καὶ ἀδελφούς του συγχρόνους ὄντας κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡλικίας·

Ὅπότε Ἑβραῖοι τὴν Βαβυλῶνα, λαμβάνουν τόπον μετοικεσίας.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑΝ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ.

Ἰεχονίας, Σαλαθαῖήλ υἱὸν γεννᾷ,

Σαλαθαῖήλ, τὸν Ζοροβάβελ τεκνογονᾷ.

Ὁ Ζοροβάβελ ἀφίνει τέκνον ἀφίνει γόνον,

Τὸν Ἀβιούδ του υἱὸν γεννάει καὶ κληρονόμον.

Ὁ Ἀβιούδ γεννᾷ ἐπίσης, Ἐλιακεὶμ πρωτότοκόν του,

Καὶ τοῦτος πάλιν Ἀζῶρ ἀφίνει διάδοχόν του.

Ἀζῶρ γεννάει, Σαδῶκ υἱόν του κατὰ τὸν νόμον,

Σαδῶκ δ' ὡσαύτως, Ἀχειμ ἀφίνει τὸν κληρονόμον.

Ἀχειμ ἀφίνει τὸν Ἐλιούδ πρῶτον υἱόν του,

Ὁ Ἐλιούδ γεννᾷ ἐπίσης τὸν Ἐλιάζαρ διάδοχόν του.

Ὁ Ἐλιάζαρ, Ματθᾶν ἀφίνει πεφιλημένον υἱόν του πρῶτον,
Καὶ ὁ Ματθᾶς, τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡλεῖ, μὲ πόσον κρότον . . .

Ὁ δ' Ἰακώβ γεννᾷ ἐπίσης, τὸν Ἰωσήφ μνηστὸν Μαρίας,
Δι' ἧς ἑγεννήθη καρπὸς ὁ φέρων τῶν προφητῶν τὰς μαρτυρίας.
Ἀπ' Ἀβραάμ μέχρι Δαβὶδ, συναριθμοῦνται δέκα καὶ τέσσαρες
[γενεαί,

Δι' ἃς Σὺ Πλάστα ὀδανείσθης σάρκαν, Σὺ τοῦ ἐλέους Θεῶν Θεέ.

Κι' ἀπὸ Δαβὶδ, μέχρι μετοικεσίας τῆς Βαβυλῶνος,
Δέκα καὶ τέσσαρες γενεαί, εἶνε συγχρόνως.

Καὶ πάλιν τότε ἐὰν μετρήσης, ἀπὸ μετοικεσίας τῆς Βαβυλῶνος,
Μέχρι Χριστοῦ μας, δέκα καὶ τέσσαρας εὐρίσκεις μόνος.

Αἱ τεσσαράκοντα δύο αὗται, πρὸ χρόνων τῶν αὐτῶν αἱ γενεαί.
Μία τῆς ἄλλης ὧ Πλάστα εἶπον, τὴν Σάρκωσίν Σου Χριστὲ Θεέ.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Ἰωακείμ τις γέρων πρεσβύτης, μετὰ τῆς Ἄννης τῆς γυναικὸς του
Τέκνον δὲν εἶχεν, ὡς θέλ' ἡ φύσις παρηγορίαν τοῦ γήρατός του.
Τὸ ζεῦγος τοῦτο καθικετεῦον, τὸν Πλάστην τόσον ἡμερουσίως,
Ἡ δέησίς του ἠκούσθη τότε, καθότι ἔξει πολλὰ ὀσίως.

Καὶ τοῦ χαρίζει τὴν Παναγίαν, σῶτειρα κόσμου τὴν Μαριὰμ,
Ἐξ ἧς ἑγεννήθη Σωτὴρ νὰ σώσῃ, τὸν παραβάτην θνητὸν Ἀδάμ.
Ἀφ' οὗ ἑγεννήθη ἐντὸς γηράτων, ἡ Παναγία φίλη των κόρη.
Καὶ μολονότι τὸ πλῆθος ὅλον, τὸν τοκετόν της πολλὰ ἠπόρει.

Πατὴρ ὁ γέρων εἰς τριετίαν, ἀφιερώνει εἰς τὸν Θεόν.
Τῷ Ζαχαρίᾳ τὴν δίδει τότε, καὶ εἰσαγάγει εἰς τὸν Ναόν. . . .
Ἡ θέσις ἦτο διορισμένη τοῦ Παρθενῶνος,
Καὶ ὁ τοῦ χρόνου ἱερατεύων, ἔμβαινε μόνος.

Ὅπου παρθένους πολλὰς ἐγκλείστους, εἶχον ἐκεῖσε ἐκ τοῦ λαοῦ,
Διὰ λατρείαν τὰς εἶχον κλείσει τοῦ ὑπερτάτου αὐτοῦ Θεοῦ.

Ἐκεῖ τραφεῖσα ἡ Παναγία, δώδεκα ἔτη μὲ ἀπορίαν,
 Καὶ συγγενὴν τῆς ἔχουσα τότε, Θεοῦ τὸν λάτριν τὸν Ζαχαρίαν.
 Φροντίζει δ' οὗτος, τὸν Ἰωσήφ γαμβρὸν εὕρισκει,
 Μνηστὸν τὸν κάμνει εὐθὺς ἀμέσως εἰς τὴν παιδίσκη.
 Χηρεύων γέρων πρὸ χρόνων ἦτο, Θεοῦ ὑπῆρξεν οἰκονομία,
 Λαμβάνει τέλος ὡς σύζυγόν του, τὴν Θεοτόκον καὶ Παναγία.
 Εἰς πόλιν φθάνει τῆς Ναζαρέτ, ἥτις πρὶν τῷ ἦτο διαμονή,
 Καὶ πρὶν συνέλθῃ, ἔγγυσον βλέπει τὴν σύζυγόν του ἵνα φανῇ.
 Φρίκη μεγάλη, τὸν ἤλθε ζάλη, πρὸ πάντων γένους ἡ ἐντροπή,
 Νὰ τὴν ἀρήσῃ βούλεται θέλει, τινὸς τὴν πράξιν νὰ μὴν εἰπῇ....

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Ἀμέσως τότε εἰς τ' ὄνειρόν του, ἄγγελον βλέπει εὐθύς εὐθύς!!!
 Γιὰ Δαβὶδ τῷ λέγει τότε, εἰς ὅσα βλέπεις μὴ φοβηθῇς. . . .
 Νὰ πάρῃς πρέπει τὴν σύζυγόν σου, καὶ μὴ τρομάξῃς·
 Θεοῦ τελεῖται ὁ Θεὸς λόγος, τὰ περαιτέρω μὴν ἐξετάξῃς....

Ἅγιον Πνεῦμα κατεσκηνώθη·

Καὶ συνελήφθη καὶ ἐσαρκώθη.

Ἡ Σύζυγός σου θέλει γεννήσῃ ἕναν υἱόν,
 Τὸν Ποιητὴν μας καὶ Πλαστοργόν μας αὐτὸν Θεόν. . . .
 Καὶ Ἰησοῦν νὰ τὸν καλέσῃς, ὁπότεν οὗτος θὰ γεννηθῇ·
 Ὅπως τελείως Γραφὴ ἡ Θεία, τόσων αἰώνων συμπληρωθῇ. . . .
 Τεταραγμένος καὶ τρομασμένος ἀπὸ τὸν ὕπνον παραπολὺ,
 Ἐυπνᾷ μὲ φρίκην μὲ πᾶλλον στῆθος, καὶ παύει πλέον τοῦ νὰ λαλῇ.
 Τὴν σύζυγόν του δέχεται θέλει, ἀλλὰ μὲ τρόπον μὲ φρικασμόν·
 Εἰς ὅσα εἶδε συζῶντες λέγει, μὲ ἀπορίαν μὲ θαυμασμόν.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Τὸν χρόνον τότε ὁ Βασιλεύων τῆς Ἰουδαίας, Ἡρώδης ἦτον ὁ
 [Ἰδουμαῖος·
 Ἀσκαλωνίτης εἰδωλολάτρης ὁ αἰμοδόρος, ὁ βρεφοκτόνος μὴ
 [Ἰουδαῖος.
 Ἐφημερεύων Ἐφημερίας τοῦ Ἀβιά, συγχρόνως ἦτο τίς Ζαχαρίας,
 Τὴν Ἐλισάβετ γυναῖκα εἶχεν ἡγαπητήν, καθ' ἧς λαμβάνω πλη-
 [ροφορίας.

Θυγάτηρ ἦτο τοῦ Ἀαρών,

Ἄκουσον μάθε πρὸς τὸ παρόν.

Ζήσαντες χρόνους, πεφιλημένοι παρὰ Θεοῦ,
 Ἠγάπημένοι καὶ ταῦτοχρόνως παρὰ λαοῦ.
 Λύπην καρδίας ἔσχον καὶ οἱ δύο μεγάλην μίαν,
 Πρὸ χρόνων τόσων ἐπιθυμοῦσαν τεκνογονίαν·
 Γεγηρακότες ὑπὸ τὸ βάρος τῆς δυσδαστάκτου αὐτῆς αἰτίας,
 Ἔτυχε τότε σειρὰν νὰ λάβῃ, τῆς τοῦ Νχοῦ των ἱερατείας.

Ὅπου τὸ πλῆθος ἔξωθεν μεῖναν εἰς προσευχὴν,
 Ὁ Ζαχαρίας Ἄγγελον βλέπει μὲ ταραχὴν.
 Φόβος μέγας τὸν πολιοῦχον καταλαμβάνει κατατρομάζει·
 Ἐνῷ τὰ πλήθη ἔπαυσε πλέον νὰ μνημονεύῃ νὰ θυμιάζῃ.
 Ἄγγελος τότε τὸν λέγει θάρσει, ὦ Ζαχαρία μὴ φοβηθῇς,
 Τοσούτων χρόνων δεήσεώς Σας Θεὸς ἀκούσας, μ' ἔστειλ' εὐθύς.
 Νὰ σ' ἀναγγείλῃ ἡ Ἐλισάβετ θὰ σοὶ γεννήσῃ ἕναν υἱόν·
 Ἐμπροσθεν μέγας θὰ γείνη οὗτος κι' εἰς τὸν Θεόν.
 Καὶ Ἰωάννην νὰ τὸν καλέσῃς, τὸ ὄνομά του δηλοῖ φωνήν,
 Σ' ἐσᾶς θὰ φέρῃ χαρὰν μεγάλην, καὶ εἰς τὰ πλήθη χαρὰν κοινήν·

Οἶνον μὴ πῖν νὰ φυλαχθῇ,
 Μηδὲ σικέρων νὰ μὴ γευθῇ. (α)
 Μ' ἅγιον πνεῦμα θὰ πληρωθῇ,
 Πρὶν εἰς τὸν κόσμον νὰ γεννηθῇ.

Πολλοὺς θὰ σώσῃ, ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ,
 Νὰ μὲ πιστεύσῃς δὲν λέγω ψεῦδος ὡς Γαβριήλ.
 Σ' αὐτὰ ἐπάνω ὁ Ζαχαρίας, τοῦ Ἀρχαγγέλου αὐτὰ λαλεῖ,
 Ἡ Ἐλισάβετ ὑπάρχει γραῖα, καὶ γέρων εἶμαι τῷ ὁμιλεῖ.
 Πῶς, τέκνον λέγεις, ἐγὼ ὡς γέρων; πῶς θὰ γεννήσω;
 Ὡς πιστεύσόν μοι τὸ λογικόν μου θὰ τὸ ζαλίσω;
 Τότε τὸν λέγει, ἐγὼ ἐξάλλην αὐτὸ καὶ μόνον νὰ σοὶ λαλήσω,
 Καὶ τὴν τοῦ Πλάστου βουλήν τὴν Θεῖαν, μὲ βίαν τόσῃν εὐαγ-
 [γελίσω.

Ἀλλὰ σὺ ὅστις δὲν μὲ πιστεύεις, ἄφωνος μεῖνε,
 Ἔως νὰ φθάσῃ ὁ χρόνος γέρων, τὸ γόνυ κλίνει.

Ὁ Ἰωάννης νὰ γεννηθῇ·
 Τότε ἡ γλῶσσα θὰ σοῦ λυθῇ. . . .

• Τὸ πλῆθος ὅλον τὸν ἱερέα, μὲ ἀπορίαν ἀνυπομόνως τὸν περιμένει
 Καὶ ψυθιρίζον λαλεῖ θαυμάζει, πῶς δὲν ἐξέρχεται δὲν ἐκβαίνει.

(α) Σίκερα ἔδραϊστί τὸ οἶνόπνευμα (ῥακί).

Πλὴν ὅταν εἶδε τὸν Ζαχαρίαν ἐπανελθόντα ἀπ' τὴν Σκηνὴν,
 Μὲ τρόμον μέγα καὶ ὠχρίωντα, χωρὶς αἰσθήσεως χωρὶς φωνῆν...
 'Νόησε τότε, πῶς ὀπτασία ἔλαβε χώραν ἐντὸς σκηνῆς·
 Καὶ τὴν ὁποίαν ἄλλος δὲν εἶδεν ἀπὸ τὸ πλῆθος οὐδεὶς κἀνεὶς.
 Ὁ Ζαχαρίας τοῦ πλῆθους κάμνει ὡς μογγιλᾶλος σημεῖον νεῦμα,
 Πῶς ὁμιλοῦσε! πλὴν τιμωρεῖται ὑπὸ ἀγγέλου, ὡς Θεῖον πνεῦμα.
 Μετὰ δὲ ταῦτα περαιωθείσης, τῆς διορίας ἐκ τοῦ Ναοῦ,
 Ἐπαναστρέφει εἰς τὴν οἰκίαν, δοξολογίαν πέμπων Θεοῦ.
 Σ' ὀλίγες ἡμέρας ἡ Ἐλισάβετ, ἔγγυος μένει ἡ γηραιά·
 Καὶ πάντε μῆνας γελᾷ τὰ πλήθη ὡς ἀσθενοῦσα καταβοᾷ.

‘Ο Κύριός μου ὄνειδος θέλων νὰ μ' ἀποδώσῃ,
 Μὲ ψόγον τόσον τὴν παναθλίαν νὰ μὲ φορτώσῃ.
 ‘Ο γέλως πάντων σ' ἐμὲ τὴν γραίαν ν' ἀποδοθῇ,
 Χωρὶς ὀδόντας νὰ λέγουν ὅλοι, ἡ Ἐλισάβετ νὰ ῥγαστρωθῇ...
 Ἡ Παναγία μίαν ἡμέραν, πηγαίνει τότε ἔς τὴν Ὀρεινὴν·
 Τὴν Ἐλισάβετ νὰ ἐνταμώσῃ, τὴν εἶχεν αἷμα καὶ συγγενήν.
 Ἀφοῦ τὸν πρῶτον συγγενικὸν τῆς ἡ Παναγία, τῆς δίδει τότε
 [τὸν ἀσπασμὸν,
 Ἡ Ἐλισάβετ ἐν τῇ κοιλίᾳ, τοῦ Ἰωάννου εὐθὺς ἀκούει τὸν σκιρ-
 [τισμὸν.

Συγκινηθεῖσα φωνὴν ἐκπέμπει εὐγνωμοσύνης, πολλὰ τρανήν,
 ‘Ο μὴ πιστεύων ἄς ἐρωτήσῃ αὐτὴν ἀκόμη τὴν Ὀρεινὴν.
 Καὶ τέλος πάντων ἡ Παναγία τρεῖς μῆνας μ' αὐτὴν καθίζει,
 Καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπαναστρέφει, εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς γυρίζει,
 Ἐρχεται φθάνει τῆς Ἐλισάβετ ὁ τοκετός·
 Τὶς γεννᾶται ὁ Ἰωάννης ὁ Πτερωτός.

Καὶ τότ' ἀμέσως τοῦ Ζαχαρίου, ἡ γλῶσσα λύθη,
 Διὰ δὲ ταύτης πολλαπλασίως Θεὸς ὑμνήθη.
 Πρὸς τούτοις πνεῦμα Κυρίου ἦλθε, καὶ ὁ πρεσβύτης,
 Ἐγείν' ἀμέσως τῶν κεκρυμμένων εὐθὺς Προφήτης.

Αὐγουστος Καῖσαρ ὁ Κοσμοκράτωρ, καὶ φρικηφόρος Ἄναξ
[Ῥωμαίων,
Καὶ τῆς Συρίας καὶ Παλαιστίνης, καὶ πάντων ὅλων τῶν Ἰου-
[δαίων.

Διαταγὰς τοῦ παντοῦ εἰς ὅλον, τὸ μέγα κράτος εὐθύς ἐκδίδει·
Νὰ ἐγγραφῶσι παντοῦ τὰ πλήθη, πόσοι ὑπάρχουν θέλει νὰ ἴδῃ.

Κυρήνιός τις Ἡγεμονεύων ἐν τῇ Συρίᾳ,

Ἐγράψε πόλεις καὶ Κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία·

Ὁ Ἰωσήφ ἀμέσως τότε παραλαμβάνει τὴν Παναγίαν,

Καὶ διαβαίνει τὴν Γαλιλαίαν μὲ τόσην βίαν.

Ἐρχεται φθάνει εἰς Βηθλεὲμ, ὅπου ᾗ πληρώθη τότε ὁ χρόνος,
Καὶ ἐγεννήθη Θεὸς ὁ Πλάστης, Χριστὸς συγχρόνως. . . .
Ἀλλ' ἐγεννήθη Θεὸς τρομάζω, διὰ ἐμένα ἐταπεινώθη·
Ἐντὸς τῆς Φάτνης πῶς ἐχωρήθη, νὰ μὲ λυτρώσῃς ἐσπαργα-
[νώθης.

Ἐκεῖ ποιμένες βόσκοντες πρόβατα, καὶ ἀγραυλοῦντες νυκτερινῶς,
Δόξα Κηρίου τοὺς περιχύνει, ἤνοιξε τότε ὁ Οὐρανός·

Κι' Ἄγγελος φθάνει, σ' αὐτοὺς φωνάζει μὴ φοβηθῆτε Σωτῆρ
[γεννήθη,

Διὰ νὰ σώσῃ κεκολασμένα, αἰώνων τόσων ἀνθρώπων πλήθη...

Σημεῖον εἶμαι ἐγὼ καὶ μάρτης, ὁ Ἄναρχος μ' ἔστειλε τώρα
[Θεὸς Πατήρ,

Ἐντὸς τῆς Φάτνης ἐν Βηθλεὲμ, τρέξατε τώρα, κι' ἐκεῖ θὰ ἰδῆτε
[εἰν' ὁ Σωτήρ. . . .

Τρέξατε τώρα μὲ βῆμα μέγα, βραδὺ, ταχύ·

Νὰ τὸν ἰδῆτε καθὼς ἐν βρέφος πῶς γαλουχεῖ. . . .

Ἐνῷ λαλοῦσε πλῆθος Ἀγγέλων ἔρχονται φθάνουν ἀστραπηδόν,
Θεοῦ τοῦ ζῶντος οἱ λεγεῶνες, ἤλθον δρομαῖοι ὅλοι σχεδόν·

Καὶ ψαλμωδίαν μεγάλην τότε, ἀρχίζουν ψάλλουν μεγαλοφώνως.
Τοῦ ἐν Ὑψίστοις τὴν δόξαν δόντες, καὶ τὴν εἰρήνην τῆς γῆς
[συγχρόνως·

Ἀμέσως τότε ὡς πτερωτοί,

Ἐφυγον τότε ὡς ἀστραπή.

Οἱ δὲ ποιμένες χωρὶς νὰ χάσουν ποσῶς καιρόν·

Εἰς Βηθλεὲμ ὑπάγουν βλέπουν μὲ τρόπον τὸν ἰσχυρόν.

Καὶ δόντες δόξαν μεγάλην τότε εἰς τὸν Θεόν,

Ἐπαναστρέφουν κοινολογοῦντες εἰς τὸν λαόν·

Ἐν Ἀρχῇ ἣν ὁ Λόγος, ὁ ἀρχὴν ποτὲ μὴν ἔχων,

Ἀνθύπαρχος αἰεídoις, τὸ πᾶν χειρὶ συνέχων.

Ὁ λόγος τὰ ἀόρατα καὶ ὁρατὰ ἐγκρίνει,

Ἐκ μηδενὸς δημιουργεῖ, καὶ τώρα πάλιν σβύνει·

Ζωὴ ὑπῆρξε πάντοτε, ζωὴ ὑπάρχει μόνος,

Καὶ φῶς καὶ πνεῦμα Ἅγιον, καὶ δύναιμις συγχρόνως.

Μὲ ἐν του νεῦμα μόνον,

Τῶν πάντων φέρει κλόνον. . . .

Ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο χωρὶς νὰ μεταβάλλῃ·

Θεότητα εἰς ἄνθρωπον, οὐδεὶς δὲν ἀμφιβάλει.

Αἱ δύο φύσεις χωριστὰ ἔμενον, πλὴν εἰς μίαν,
Ἀνθρώπου τὴν ὑπόστασιν, Θεοῦ οἰκονομίαν.
Ἀχώρητος εἰς Οὐρανοὺς, χωρεῖ εἰς Σάρκα μίαν·
Λαμβάνει δούλου τὴν μορφήν, τὴν ὕβριν ἀτιμίαν.
Σ' αὐτὰ δὲ συγκατένευσε, τὸ πλάσμα του νὰ σώσῃ,
Ἀντὶ θανάτου τὴν ζωὴν καὶ πάλιν νὰ τοῦ δώσῃ. . . .

Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Σ' ὀκτὼ ἡμέρας ὁ λυτρωτὴς μας περιετμήθη,
Καὶ Ἰησοῦς ἐπωνομάσθη, οὕτως ἐκλήθη.
Καθὼς ὁπότεν πρὶν συλληφθῇ·
ὑπὸ Ἀγγέλου εἶχε κληθῇ.
Χωρὶς ἀνάγκην νὰ ὑπακούσῃ 'ς τοῦ Μωϋσέως ἀρχαῖον νόμον·
Καὶ πάλιν τοῦτον νὰ καταστήσῃ τοῦ Παραδείσου του κληρο-
[νόμον.

Ὁ Βουλγαρίας μᾶς λέγει ὅτι,
Τὸ μέρος 'κεῖνο, ὁποῦ ἐκόπη·
Κρυφίως, ὅ,τι τότ' ἐφυλάχθη νὰ μὴ χαθῇ,
Νὰ τ' ἀφθαρτήσῃ, ὁπότεν οὗτος ἀναστήθῃ·
Καθὼς συνέβη ὅτ' ἀνεστήθη.
Τὸ σῶμα ὅλον του ἀφθαρτήθη. . . .

Εἰς τεσσαράκοντα δὲ ἡμέρας κατὰ τὸν Νόμον τοῦ Μωϋσέως,
Ἡ Παναγία νὰ λάβῃ ἦλθε τὴν κάθαρσίν της κατὰ τὸ χρέος.
Καὶ μολοντί χωρὶς ὀδύνας, ἡ Θεοτόκος Θεὸν γεννᾷ·
Πάλιν τὸ Νόμον τὸν Πάτριόν της, τὸν ὑπακούει δὲν λησμονᾷ.
Παρθένος ἦτο πρὶν τοκετοῦ,
Παρθένος μένει καὶ μετ' αὐτοῦ. . . .

Σ' τὰ Ἱεροσόλημα συγχρόνως ἀναθάζει,
Τὴν Ἰησοῦν εἰς τὸν Θεὸν εὐθὺς παρουσιάζει.
Ὁ Συμεὼν τὸν δέχεται, ὁ εὐλαβὴς ὁ γέρων·
..... Δοξολογίαν τῷ Θεῷ μὲ δάκρυ του προσφέρων.

Απόλυσον τὸν δοῦλον σου, βοᾷ Θεὸς οἰκτεírμων,
 Τὴν Σωτηρίάν τῶν λαῶν, οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον. . . .
 Τὸ φῶς ὅπερ ἠτοίμασας, τὰ ἔθνη θὰ φωτίσῃ·
 Δόξαν θὰ λάβῃ Ἰσραὴλ, ὃ ἄδης θὰ θρηνήσῃ.
 Ἀφοῦ αὐτὰ ἐπρόφερον, ὁ γηραιὸς ἐντόνως,
 Τῆς Θεοτόκου τὸν υἱόν, τῆς δίδει καὶ συγχρόνως.
 Εὐλόγησε καὶ τὸν υἱὸν ὁμοῦ καὶ τὴν Μητέρα·
 Καὶ ὁμιλίαν ἤρχισεν, ὁ Συμεὼν δευτέραν.
 Ἀπὸ τὸ Γένος Ἰσραὴλ, πολλοὺς αὐτὸς θὰ σώσῃ,
 Πλὴν λύπην τῆς καρδίας σου, οὐχ ἤττον θὰ σοῦ δώσῃ. . . .
 Καὶ εἰς αὐτὴν σου τὴν ψυχὴν, ῥομφαία θὰ περάσῃ,
 Ὁ χρόνος ὅτε πληρωθῇ, ἡ ὥρα ὅταν φθάσῃ. . . .
 Ἦτο παροῦσα τότ' ἐκεῖ, ἡ Ἄννα ἡ προφῆτις·
 Θυγάτηρ οὖσα Φανουήλ, καὶ ἡ Ἀσὺρ φυλή της.
 Ἐπταετίαν ζήσασα μὲ ἄνδρα, ἀλλὰ χήρα,
 Εὐρίσκετο, προσήυχετο, καὶ ἦτον ὑπεργῆρα.
 Δὲν ἐμακρύνθη πώποτε, τοῦ Ἰεροῦ ἡμέραν,
 Λατρείας δίδουσα Θεῷ, πρῶτ' καὶ τὴν ἐσπέραν.
 Ἀνταποκρίθη καὶ αὐτῇ, ἰδοῦσα τὸ παιδίον·
 Εὐχαριστῶ σοι ὦ Θεέ, ἀρκεῖ μοι τὸ σημεῖον.
 Ἴδου οἱ περιμένοντες, τὴν λύτρωσιν ποθοῦντες,
 Τῆς πόλεως τῆς Ἱερᾶς, αὐτὸ ἐπιθυμοῦντες.
 Αὐτὸς εἶναι ἐξ ἅπαντος, αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος·
 Ὁ λυτρωτὴς καὶ Κύριος, καὶ μέγας ὁ Ῥαββῖνος. . . .
 Τελειωθέντων τὸ λοιπὸν, τῶν τοῦ Ναοῦ πρεπόντων,
 Ἐμπροσθεν τόσων θεατῶν, ἐκεῖ τότε παρόντων,
 Ὁ Ἰωσήφ κ' ἡ Μαριὰμ, τὸν Ἰησοῦν λαμβάνουν·
 Εἰς Γαλιλαίαν ἔρχονται, τὴν Ναζαρετ δε φθάνουν.
 Τὸ δὲ παιδίον ἡῤῥξανε, μὲ πνεῦμα ὀνυμοῦτο,
 Σοφίας χάριτος Θεοῦ, κάθε στιγμὴν πληροῦτο.

Η ΑΦΙΕΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΑΓΩΝ.

Τρεῖς μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ὁδοιποροῦντες, ἔρχονται διὰ τινος ἀ-
[τέλους,

Εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου ἐρεῦνας κάμνουσι νὰ μάθωσι τὸ μέ-
[ρος.

Εἰς ὃ ᾔγεννήθη Βασιλεὺς, νέος τῶν Ἰουδαίων·

Νὰ τὸν εὐροῦν ἐπιθυμοῦν, τὸ θεωροῦν σπουδαῖον.

Ἡ φήμη αὕτη ἔφθασε τὰς ἀκοὰς Ἡρώδου·

Καὶ συγχισθεὶς παραπολὺ, Βουλὴν κροτεῖ συνόδου.

Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς, καὶ τὸν λαὸν ἀθροίζει,

Ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς, ἀρχίζων προλογίζει. . .

Εἰς Βηθλεὲμ τὸν λέγουσι, πόλιν τῆς Ἰουδαίας·

Ἠγούμενος θὰ γεννηθῇ τοῦ Ἰσραὴλ πρωτέας.

Ἡρώδης τότε κράξας τοὺς Μάγους τοὺς ὁμιλεῖ,

Κυλακεύει αὐτοὺς μὲ τρόπον ὥς παρακαλεῖ.

Ζητῶν νὰ μάθῃ τὸν χρόνον ὅπου ἀστήρ ἐφάνη,

Καὶ ἀνακρίσεις μ' ὑποκρίσιάν πολλὰς τοὺς κάμνει.

Ἐξακριβώσας κατόπιν πάντα, εἰς Βηθλεὲμ τοὺς ἀποστέλλει·

Καὶ τελευταῖον τοὺς λέγει τοῦτο, ὅταν στραφῇτε τοὺς παραγ-
[γέλει.

Νὰ μὲ εἰπῇτε κ' ἐγὼ νὰ ἰδράμω, ἀμέσως τότε νὰ μὴν ἀργήσω,

Τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων, νὰ ἐνταμώσω νὰ προσκυνήσω.

Ὀδοιποροῦντες οἱ Μάγοι τότε, καὶ πάλιν φαίνεται ὁ ἀστήρ·

Ὁδρομοδείκτης ἐμπρὸς βαδίζει καὶ σταματίζει, ὅπ' ὁ Σωτὴρ...

Ὅθεν ἐμβάντες εἰς τὴν οἰκίαν, μὲ φοίκην τόσην μὲ θαυμασμόν,

Ἐφερον σέβας πρὸς τὴν Μητέρα καὶ πρὸς τὸ τέκνον προσκυνισμόν.

Τοὺς θηραυροὺς τῶν ἀνοίγουν τότε, προσφέρουν δῶρα εἰς τὴν
[στιγμὴν·

Χρυσὸν λιθάνι καὶ Σμύρνα τρία, καὶ ταῦτα πάντα ὡς πρὸς

[τιμὴν.

Ὡς Βασιλέα μὲ τὸ χρυσίον, καὶ ὡς Θεόν μας μὲ τὸ λιθάνι.
 Καὶ μὲ τὴν Σμύρναν κατενοοῦσαν, ἀναμφιβόλως θὰ ἀποθάνῃ.
 Κατ' ὄναρ ὅμως οἱ Μάγοι βλέπουν, εἰς τὸν Ἡρώδην νὰ μὴ
 [στραφῶσι,
 Δι' ἄλλου δρόμου ὅτε θὰ φύγουν, εἰς τὴν Πατρίδα ἐπανελ-
 [θῶσι.

Φυγόντων τέλος, Ἄγγελον βλέπει ὁ Ἰωσήφ εἰς ὀπτασίαν,
 Νὰ φύγῃς λέγει μὲ τὴν Μητέρα μὲ τὸ παιδίον εὐθὺς μὲ βίαν.
 Ἐντὸς Αἰγύπτου ὕπαγε μεῖνε, ἕως νὰ σ' εἶπω,
 Οὕτω 'προστάχθην, μὴδὲν σοὶ κρύπτω ἢ παραλείπω.
 Ἡρώδης θέλει νὰ θανατώσῃ τὸν Ἰησοῦν,
 Κι' οἱ Γραμματεῖς του, κι' αὐτοὶ λυσοῦν.

Ὅθεν ἀμέσως παραλαμβάνει καὶ τὴν Μητέρα καὶ τὸ παιδίον·
 Καὶ μεταβαίνει ἐντὸς Αἰγύπτου ἕως νὰ λάβῃ νέον σημεῖον.
 Ἐκεῖ δὲ μένει μέχρι θανάτου τοῦ ἀπανθρώπου καὶ μισαιφόνου,
 Ἡρώδου τότε καταλυσσόντος ἐν Ἰουδαίᾳ τοῦ βρεφροκτόνου.
 Καὶ τοῦτο ὅπως, ὅπερ λαλήθη ὑπὸ Κυρίου εἰς τὸν προφήτην
 [νὰ πληρωθῇ·
 Τὸν ἐξ Αἰγύπτου υἱὸν μου θέλω, εἰς Ἰουδαίαν νὰ ἐπανέλθῃ καὶ
 [νὰ κληθῇ.

Ο ΗΡΩΔΗΣ ΘΑΝΑΤΩΝΕΙ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΔΙΕΘΗ ΤΕΚΝΑ.

Ἡρώδης βλέπων ὅτι οἱ Μάγοι, δὲν ἐπανέρχονται τὸν γελοῦν,
 Κατεθυμώθη εἰς ἄκρον τότε, καὶ διατάττει παντοῦ χαλοῦν...
 Τῶν Ἰουδαίων τὰ τέκνα ὅλα, τῆς Βηθλεὲμ καὶ περιχώρων τὰ
 [διετῇ·

Τὸν ὑπὸ Μάγων χρόνον ἡρίθμει, αὐτὸν ὡς βίαςιν κατακρατεῖ.
 Ἴνα καὶ πάλιν, ὅπερ 'λαλήθη ὑπὸ Προφήτου νὰ πληρωθῇ,
 Ἰερεμίου ἢ προφητεία, σ' αὐτὸ τὸ θέμα τελειωθῇ.
 Φωνὴ ἠκούσθη εἰποῦσα πρὸ χρόνων ἐν τῇ Ράμᾳ·
 Ραχὴλ τὰ τέκνα θρηνεῖ, στενάζει, ἐπιθυμᾷ. . . .

Κατόπιν τούτων ὁ Ἰωσήφ, κατ' ὄναρ πάλιν ἄγγελον βλέπει,
Νὰ λάβῃς λέγει τὴν μητέρα καὶ τὸ παιδίον, καὶ τώρα πρέπει.

Εἰς Ἰουδαίαν νὰ ἐπανεέλθῃς, ὅπου δὲν ζῶσιν ἐκεῖ φονεῖς·

Καὶ μὴ φοβεῖσθε δὲν τὸ πειράζει, μὴδ' ἐνοχλεῖτο σχεδὸν κάνεις...

Ἐξυπνήσας τότε παραλαμβάνει καὶ τὸ παιδίον καὶ τὴν Μητέρα
Τὸν δρόμον δράττει καὶ διαβαίνει, τοῦ Ἰορδάνου ἀμέσως πέρα.

Ἀκούσας δ' ὅτι ὁ βασιλεύων τῆς Ἰουδαίας, υἱὸς Ἡρώδου αὐτὸς
[πῶς ἦτο,

Ἐκρινε πρέπον εἰς Γαλιλαίαν νὰ ἐπανεέλθῃ, διότι τρέμων κα-
[τεφοβεῖτο.

Κάκειθεν φεύγων καὶ διαβαίνων, εἰς Ναζαρέτ φθάνει δρομαῖος.

Νὰ πληρωθῶσιν αἱ προφητεῖαι, αἵτινες εἶπον πῶς Ναζωραῖος·

Ὁ Ἰησοῦς μας θέλει κληθῇ·

Γραφή ἡ Θεία νὰ πληρωθῇ.

Αὐξανομένης τῆς ἡλικίας, ὁ Ἰησοῦς μας, δώδεκα φθάνει σχε-
[δὸν χρονῶν,

Κατὰ τὸ ἔθος ἐπτά ἡμέρας τῆς ἐορτῆς των, ἔρχεται πάλιν καὶ
[προσκυνῶν.

Ἀφοῦ παρῆλθον αἱ ἐορταὶ των, κινοῦν καὶ φεύγουν ταχυπο-
[ροῦντες αὐτοῦ γονεῖς,

Ὁ Ἰησοῦς μας κρύπτεται τότε, καὶ τρεῖς ἡμέρας ἀφίνει δάκρυ
[τοῦς συγγενεῖς.

Ἡ Θεοτόκος ἀπὸ τὸν δρόμον ἐπαναστρέφει καὶ τὸν ζητᾷ·

Ποῦ δὲ τὸν ἔρρίσκει; ὅς ἱερὸν των τοῦς διδασκάλους νὰ ἐρωτᾷ.

Καὶ νὰ θαυμάζουν τὰς ἐρωτήσεις, συνάμα ἑκεῖνοι,

Οἱ τῆς παιδείας, ἔγκριτοι τότε σοφοὶ Ῥαββῖνοι.

Ἀφοῦ δὲ εἶδεν ἐπανελθόντας ὁ Ἰησοῦς μας, πεφιλημένους αὐ-
[τοῦ γονεῖς,

Καὶ τὴν μητέρα ν' ἀκούσῃ τέκνον, πῶς τοῦς γνεῖς σου ἀδη-
[μονεῖς·

Ἄπαγε Μῆτερ! Θεὸς φυλάξει, ἐγὼ γονεῖς μου δὲν λησμονῶ,
Ἀλλ' εἰς τὰ πράγματα τοῦ Πατρὸς μου, εἶνε ἀνάγκη τοῦ νᾶ
[φαγῶ.

Τὸν λόγον τοῦτον γονεῖς τελείως δὲν ἐννοοῦσαν, καὶ ἀποροῦν,
Ὅμοῦ τὸν πέρνουν κι' οἱ τρεῖς των τότε, ἀναχωροῦν.

Εἰς Ναζαρετ δρομαῖοι, βαδίζουσιν φθάνουν,

Ὅπου τὸ ἔργον τοῦ Ἰωσήφ ἐκεῖσε κάμνουν.

Ὁ Ἰησοῦς μας ἐργάτης ἦτο ἀφοῦ κηζήνηθη τεκτονικῆς·

Πλὴν εἶχε σέβας πρὸς τοὺς γονεῖς του, ἦτο τῷ ὄντι ἐπιεικῆς·

Ἀλλ' ὡς ἡμέραν κατεπληροῦτο μὲ Πνεῦμα Θεῖον,

Μὲ γνώσεις τόσας πολλῆς σοφίας, χωρὶς σχολεῖον·

Δέκατον πέμπτον τὸ ἔτος ἦτο, τῆς Βασιλείας τοῦ Τιβερίου,

Ῥωμαίων Καίσαρος κοσμοκράτορος, Βασιλέως τῆς Ὑψηλίου.

Ὅποτεν Πόντιος ὁ Πιλάτος, τῶν Ἰουδαίων ἦτον ὁ ἡγεμὼν·

Καὶ ὁ Ἡρώδης τῆς Γαλιλαίας, τετράρχης ἦτο μὲ φρικασμὸν.

Φίλιππος πάλιν ὁ ἀδελφὸς του τῆς Ἰτοτρίας ἦτο τετράρχης,

Τῆς Τριχωνίτιδος τῆς Λυσσανίας Ἀθηληνῆς μέγας Τοπάρχης.

Καθ' ὃν δὲ χρόνον τῶν Ἰουδαίων, ὁ Ἄνας ἦτο καὶ Καϊάφας

[Ἀρχιερεῖς·

Ἐκλελεγμένοι ὑπὸ τοῦ πλήθους, οἱ ὀργισμένοι καὶ Θεοκτόνοι

[αἰμοχαρεῖς.

Τότε ὁ λόγος Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τὸν εἰς τὴν ἔρημον Ἰωάννην

[ἐπισκιάζει·

Κι' εἰς τὴν περίχωρον Ἰορδάνου, κηρύττει, κράζει, καταφω-

[νάζει.

Δέχθητε βάπτισμα μετανοίας,

Δῶρον μεγάλον Θείας Προνοίας.

Καὶ τοῦτο πάλιν ἡ προφητεία, τοῦ Ἠσαΐου νὰ πληρωθῇ,
Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἔρῃμῳ, παντοῦ ἡχήσει καὶ κροτηθῇ. . .

Ὁ Ἰωάννης ἀπὸ τὰς τρίχας εἶχε Καμήλου τὸ ἐνδυμὰ του,

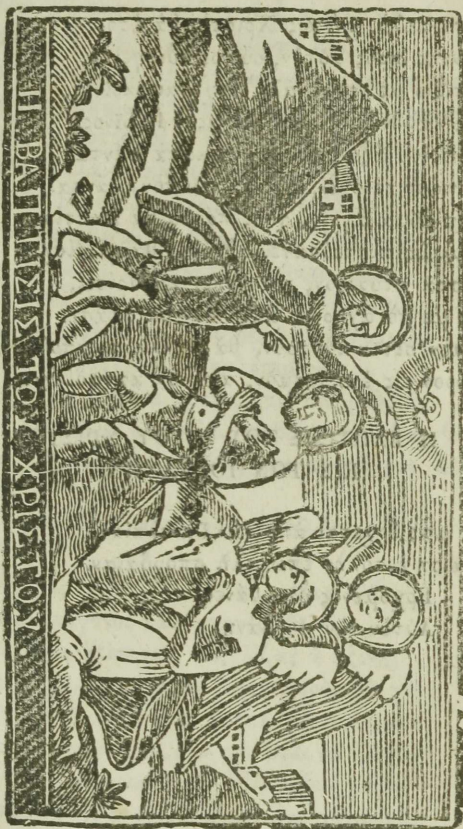
Καὶ ἐξωσμένος ἦτο μὲ ζῶνην, ἴσως τοῦ τράγου, ἴσως προβάτου.

Βλαστὸς τῶν χόρτων, τροφή τοῦ ἤτο παντοτινῇ·
 Ἄγριον μέλι μαζὺ με τοῦτο, βρώσις καινὴ.
 Οἱ τὰ ἱεροσόλυμα καὶ περίχ κατοικοῦντες, ὑπήγαινον σπουδαῖοι,
 Ἡ Ἰουδαία ἅπασα, καὶ οἱ τῶν περιχώρων τῆς σποράδην Ἰουδαῖοι.
 Σ' αὐτὸν τὰς ἁμαρτίας τῶν ἔλεγον διηγούμετο,
 Μετανοοῦντες, ἐκλαίον καὶ ἐξομολογοῦντο.
 Αὐτὸς δὲ τοὺς ἐβάπτιζεν ἐντὸς τοῦ Ἰορδάνου·
 Καὶ ἔφευγον μετὰς εὐχὰς Προδρόμου Ἰωάννου.
 Ὁ Ἰωάννης δὲ ἰδὼν, παμπλήστους Φαρισαίους,
 Τὸ βάπτισμα νὰ λάβωσι με τόσοι, Σαδδουκαίους.
 Τῶν Ἐχιδνῶν γεννίματα, τῶν ἔφρων συγχρόνως·
 Τίς λέγει σὰς ἐδίδασκε νὰ ἔλθῃτ' ἐπιμόνως;
 Ἰδοὺ μ' αὐτὸ θὰ φύγητε ὀργήν, ἥτις σὰς μέλλει,
 Πλὴν μετανοίας τοὺς καρποὺς, τὸ βάπτισμά Σας θέλει.
 Μὴ λέγητε καθ' ἑαυτοὺς τὸν Ἀβραάμ. πῶς ἔχετε, κοινὸν ὑμεῖς
 [πατέρα·
 Διότ' ὁ πλάστις δύναται, τέκνα νὰ πλάσῃ Ἀβραάμ. ἐν πλήρει
 [μέσ' ἡμέρα·
 Ἀπὸ τὰς πέτρας παρευθὺς, ἐὰν τὸ νεῦμα κλίνη·
 Τοῦ Ἀβραάμ. ἀπόγονος καὶ ἔγγονος θὰ γίνη.
 Ἰδοὺ εἰς δένδρον κείμεται, τῆς ρίζας ἡ ἀξίνη,
 Καὶ τὸ μὴ δίδον τὸν καρπὸν θῦμα πυρὸς θὰ γίνη.
 Τὸν ἐρωτοῦσαν οἱ λαοὶ, πῶς πρέπει νὰ σωθῶμεν;
 Πῶς πρέπει νὰ διάγωμεν, σὺν τῷ Θεῷ νὰ ζῶμεν;
 Τοὺς λέγει τότε πατρικῶς με δύο λέξεις μόνας·
 Τὸν ἕνα δώσει σ' ὀρφανὸν, ὁ ἔχων δυὸ χιτῶνας.
 Πᾶν περισσεύον ἄφευκτα, ὁ εἰς νὰ δίδ' εἰς ἄλλον,
 Καὶ με αὐτὸ εὐχαριστεῖ, Πλάστην Θεὸν μεγάλον.
 Σ' αὐτὸ δὲ μόνον στρέφεται καὶ νόμος καὶ προφηταί·
 Τὰ ἐχυτοῖς μισούμενα, εἰς ἄλλους μὴ ποιῆτε.
 Ὁ δὲ λαὸς ἱστάμενος εἰς λογισμοὺς μυρίους,
 Ἀκούων λόγους συνετοὺς, καὶ ψυχοσωτηρίους.

Διελογίζετο πολὺ, μήπως Χριστὸς θὰ ἦτο,
Ὁ δ' Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν, οὕτως ἐδιηγείτο.
Ἐγὼ βαπτίζω μὲ νερὸν, ἀλλ' ἔρχεται ἐκεῖνος,
Ὁ δυνατὸς καὶ Κύριος, καὶ μέγας ὁ Ράββινος.
Καὶ τοῦ ὁποίου ἄξιός δὲν εἶμαι κατὰ πάντα·
Νὰ λύσω πώποτε ἐγὼ, ποδῶν του τὸν ἱμάντα.
Αὐτὸς μὲ πνεῦμα ἅγιον, τοὺς πάντα θὰ βαπτίσῃ,
Αὐτὸς τυφλοὺς πιστεύσατε, ἀθρόους θὰ φωτίσῃ.
Αὐτὸς βαστᾶ πτυάριον, καὶ θέλει καθαρίσει,
Τὸν σῖτον μὲ τὸ ἄχυρον, μαζὺ δὲν θὰ ἀφήσῃ.
Καὶ τὸν μὲν σῖταν καθαρὸν, θὰ βάλλῃ σ' ἀποθήκην·
Τὸ δ' ἄχυρον εἰς ἐμπρησμὸν, αἰώνων καταδίκην.

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΟΡΔΑΝΗΝ.

Ὁ Ἰησοῦς μας ἔρχεται ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν,
Νὰ περαιώσῃ ἐντολὴν ἐπωφελῆ σπουδαίαν.
Ἐρχόμενος δὲ φθάνει,
Αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην.

Ὅπου τοῦ Ἰωάννου ὁμιλεῖ, ἔλθε νὰ με βαπτίσῃς,
Εἰς τὰς ροὰς τοῦ ὕδατος, με τρεῖς τὰς καταδύσεις.
Ὁ δ' Ἰωάννης με ταραχήν του, ἔντρομος μείνας φωνάζει λέγει
[πῶς νὰ τολμήσω;
Νὰ με βαπτίσῃς ἐμένα πρέπει, οὐχ ἦττον ὁμως, ἐγὼ ὡς λέ-
[γεις νὰ σὲ βαπτίσω;

Ὁ Ἰησοῦς μας τῷ μεταλέγει, ὃ Ἰωάννη αὐτὰ ν' ἀφήσης,
 Αἱ προφητεῖαι θὰ πληρωθῶσι, καὶ μὴ διστάζεις νὰ μὲ βαπτίσῃς.
 Διαταχθεῖς ὑπήκουσε τὸν Ἰησοῦν βαπτίζῃ.
 Πλὴν τρόμος τὸν κατέλαβε, καὶ φόβος τὸν ζαλίζει.
 Βλέπει ἐνῶ ἐξήρχετο, ὃ θαῦμα τῶν θαυμάτων!
 Τοῦ ποταμοῦ ὁ λυτρωτής, τῶν ρείθρων τῶν ὑδάτων.
 Οἱ οὐρανοὶ νὰ ἀνοιχθοῦν, Πνεῦμα Θεοῦ ὡς μίαν,
 Νὰ καταβῇ περιστερὰ μὲ τάχος καὶ μὲ βίαν.
 Κ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰησοῦ, σπεύδουσα νὰ καθίσῃ,
 Φωνὴ συγχρόνως δυνατὴ, ὡς πολυκέραυνος νὰ ἤχῃσῃ.
 Τίός μου λέγει εἰν' αὐτός, ἡγαπητός καὶ μόνος·
 Ἐγὼ αὐτὸν ἠυδόκησα, αὐτὸς συγκληρονόμος.
 Ὅτ' ἐβαπτίσθη τριάκοντα ἦτον ὁ Ἰησοῦς μόνον ἐτῶν,
 Ὁ χρόνος κύκλους ποτὲ μὴ ἔχων, ἀρχὴν καὶ τέλος ὁ μὴ μετρῶν.
 Πλησθεῖς μὲ πνεῦμα Θεοῦ ἀμέσως, τοῦ Ἰορδάνου ἀφοῦ ἐξῆλθεν,
 Πεπληρωμένος δράττει τὸν δρόμον τῆς ἐρημίας, βαδίζ' ἐκεῖθεν.
 Ὅπου ὁ Δαίμων αὐτὸν πειράζει, τὸ ὀργισμένον αὐτὸ τὸ τέρας,
 Μυριομέσως καὶ πολυτρόπως, τεσσαράκοντα νύκτας ἡμέρας.
 Καὶ παρελθόντων τῶν ἀνωτέρω, τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν,
 Θεοῦ ἐγκρίσει ὁ Δαίμων πάλιν, ἐκεῖ πλησίον ἦτο παρών.
 Πεινάσας τότε ὁ Ἰησοῦς μας, ὁ Δαίμων πάλιν μεταπειράζει,
 Τίός ἂν ἦσαι Θεοῦ τοῦ ζῶντος, μεγαλοφώνως του ἀνακράζει·
 Τοὺς λίθους τούτους πρόσταξον ἄρτους τώρα νὰ κάμῃς,
 Τὸ πειναλέον, ὡς σάρκα φέρων τοῦ νὰ συνδράμῃς.
 Ὁ Ἰησοῦς μας τῷ λέγει τότε, οὐχὶ μὲ ἄρτους εἰν' γεγραμμέ-
 [νον νὰ ζῇ θνητός.
 Ἀλλὰ μὲ λόγον Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ὑπομένων πολλὰς ἡμέρας
 [τρέφετ' αὐτός.
 Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Δαίμων πάλιν, τὸν Ἰησοῦν μας ἀναπειράζει,
 Κι' εἰς ὅρος μέγα οὐρανογεῖτον, Θεοῦ βουλήσει τὸν ἀναβάζει.

Ἐκείθεν ὅλας τὰς Βασιλείας μίαν πρὸς μίαν, τοῦ λέγει πάν-
[τας καταδεικνύει,
Δεσπότης ὅλων εἰμὶ εἰς ταύτας, εἰς ὃν ἂν θέλω αὐτάς χαρί-
[ζω ἐμὸς ἂν ᾔξει.

Προσκύνησόν με, κ' ἐγὼ ἀμέσως τὰ κράτη ταῦτα νὰ σοὶ χαρίσω,
Ὁ Ἰησοῦς μας τῷ λέγει τότε, φύγε ὦ Σατανᾶ δράμει ὀπίσω.
Εἶν' γεγραμμένον καὶ σὺ ἀκόμη, τὸν Κύριόν σου καὶ τὸν Θεόν
[σου νὰ προσκυνήσης·

Νὰ τὸν λατρεύσης αἰῶνας πάντας, καὶ κολασμένος ὡσαύτως
[πάλιν νὰ τὸν ὑμνήσης.

Εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κατόπιν ἄγει φέρει,
Τὸν Ἰησοῦν ὁ Σατανᾶς, καὶ πάλιν ὑποφέρει.
Καὶ εἰς τὸ ἄκρον Ἱεροῦ αὐτὸν ἀναβιβάζει·
Ὅπου καὶ πάλιν τὸν Ἰησοῦν μας ἀναπειράζει.
Τίδὸς ἂν ᾔσαι τῷ λέγει πάλιν, Τίδὸς Θεοῦ,
Κρημνίσου κάτω, ἀφέσου ρίψου ἐκ τοῦ Ναοῦ.
Εἶν' γεγραμμένον πῶς ὅ,τι θέλει αὐτὸς προστάξῃ,
Εἰς χεῖρας ἄλλος χωρὶς νὰ πάθῃς, νὰ σὲ φυλάξῃ.
‘Ὁ ποῦς εἰς πέτραν ποσῶς δὲν θέλει ὁ σὸς προσκόψειν,
‘Ὁ Ἰησοῦς μας τῷ λέγει τότε, ἔχε ὑπ' ὄψιν.
Ἐρρέθη Δαίμων, τὸν Κύριόν σου καὶ τὸν Θεόν σου θέλεις πειράζει,
Ἀλλ' ὑπομένων σε θέλει τότε, καθὼς ὁ Λέων κατασπαράξῃ.
Ἀφοῦ Δαίμων ἔπαυσε πλέον, νὰ περαιώσῃ πάντα τὴν πειρασμόν,
Ἀπεμακρύνθη μέχρι καιροῦ, δραμὼν εἰς σκότος σ' ἐξορκισμόν.
Ἀμέσως τότε Ἄγγελοι φθάνουν, μὲ τρέμον βῆμα ἐξ οὐρανῶν,
Κ' ὑπηρετοῦσι τὸν Ἰησοῦν μας, καὶ τὸν σωτῆρα πολλῶν δεινῶν.
Συγχρόνως τότε ἀκούσας ὅτι, φήμη ἠπλώθη·
‘Ὁ Ἰωάννης δεινὰ πῶς πάσχει, πῶς παρεδόθη.
Σ' τὴν Γαλιλαίαν ὁδεύει φθάνει, κατεσπευσμένως, πολλὰ ταχέως·
Τὴν Ναζαρέτ δὲν θέλει πλέον, νὰ κατοικήσῃ βούλεται Τέως.
Καπερναοὺμ πόλιν πλησίον, παρκακισμένης ἐκεῖ θαλάσσης,
Ἐντὸς συνόρων τῆς Ζαβουλῶν καὶ τῆς Νεφθαλείμ· χωρὶς ἀπάτης.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ.

Ὁ Ἰωάννης ἀκούσας τότε, τὰ ἔργα πάντα τοῦ Ἰησοῦ,
 Καὶ μολοντί φυλακισμένος, καὶ λυπημένος ἐκ περισσοῦ.
 Δύο μαθητάς του τὸν Ἰησοῦν μας, νὰ εὗρουν στέλλει·
 Νὰ τὸν εἰπῶσι, σὺ εἶ ἐκεῖνος ὁποῦ θὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλος μέλλει;
 Καὶ τοῦτο πράττει, νὰ στερεώσῃ τοὺς μαθητάς,
 ἵνα τοὺς κάμῃ αὐτόπτας μόνους καὶ θεατάς.
 Ὅδεοὺν τρέχουν οἱ μαθηταί του, ἀναχωροῦν
 Τὸν λυτρωτὴν μας τὸν ἐνταμῶνον, πλὴν ἀποροῦν.
 Καὶ μολοντί τὸν εὗρον τότε, νὰ ἱατρεύῃ τυφλοὺς χωλοὺς,
 Ἐξακαθάρτων πνευμάτων τόσους, καὶ ἐκ μας ἱγῶν λαοὺς πολλοὺς
 Τῷ λέγουν τότε, ὁ Ἰωάννης, διδάσκαλός μας μᾶς ἀποστέλλει,
 ἵνα μᾶς εἰπῇ, σὺ εἶ ἐκεῖνος ὁποῦ θὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλος μέλλει;
 Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τοὺς λέγει τότε, τῷ Ἰωάννῃ εἰπῆτε ὅσα·
 Οἱ ὀφθαλμοί σας εἶδον νὰ πράττω, θαύματα τόσα.
 Τυφλοὶ ὅτι πῶς βλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι,
 Λεπροὶ ἐκαθαρίσθησαν, καὶ οἱ μογγοὶ λαλοῦσι.
 Νεκροὶ πῶς ἀνασταίνονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·
 Καὶ μάκαρες ὅσοι σ' ἐμὲ, ποτὲ δὲν σκανδαλίζονται. . . .
 Τοῦ Ἰωάννου οἱ ἄγγελοι, φεύγουν ἀναχωροῦν,
 Κι' ὁ Ἰησοῦς μας τοῖς ὄχλοις λέγει, πῶς ἀποροῦν;
 ἵνα ἰδῶσι τὸν Ἰωάννην, κάτοικον χρόνων τῆς ἐρημίας,
 Ὅμοιον ὄντα καλάμου ὅστις, δέχετ' ἀνέμους καὶ τρικυμίας.
 Ἢ ἦλθατ' ὧδε, ἵνα ἰδῆτε, τὸν ἐνδυμένον τὰ μαλακά,
 Αὐτοὶ ἐκεῖνοι φοροῦν τοιαῦτα οἱ κατοικοῦντες Βασιλικά.
 Ἢ μὴ ἐξήλθατε νὰ ἰδῆτε, προφῆτην μόνον τὸν ἐρημίτην,
 Καθυπερβαίνει πιστεύσατέ με, καὶ πεοισσεύει πάντα προφῆτην.
 Ὁ νόμος ὅλος καὶ οἱ προφῆται, μέχρ' Ἰωάννου κατεπληρώθη,
 Καὶ ἀπὸ τούτου ἡ Βασιλεία Θεοῦ τοῖς πᾶσι, ὁδωρήθ' ἐδόθη.
 Ἴδου τί λέγει Γραφὴ ἡ Θεία,
 Κ' ἡ ἐννοία της εἶναι ὁποία.

Κατέμπροσθέν σου καὶ πρὸ προσώπου, τὸν ἄγγελόν μου ἐγὼ
[τὸν στέλλω,
Αὐτὸς τὸν δρόμον νὰ διορθώσῃ, κ' ἐγὼ κατόπιν νὰ φθάσω μελ-
[λω.

Οὐδεὶς ἐκ τούτου μέγιστος εἶναι, ὁ Ἰωάννης ὑπερτερεῖ.
Ἀλλ' ὁ μικρότατος τῆς Βασιλείας, καὶ πλεόν τούτου θέλει χαρεῖ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ.

‘Ο Ἰωάννης τὴν ἐπιούσαν, τὸν Ἰησοῦν μας ἰδὼν ἐλθόντα,
ἵνα τὸν ἴδῃ φυλακισμένον, ὑπ’ ἐξουσίαν κείμενον ὄντα.
Φωνὴν μεγάλην ἐκπέμπων λέγει, πολλοῦ κειμένου καὶ ἀθροισ-
[μένου ἐκεῖ λαοῦ,
Ἴδου ὁ αἶρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου ὅλου, ἀμνὸς ὑπάρχει
[αὐτὸς Θεοῦ.
Αὐτὸς εἶν’ ἐκεῖνος, δι’ ὃν Σᾶς εἶπον, ἔρχεται φθάνει κατόπισ-
[θέν μου.
Ἴδου ὡς πρῶτος, αἰώνων κύκλων, ἰδοὺ πῶς ἦλθε κατέμ.προσ-
[θέν μου.
Ἦγνόουν τοῦτον, ἀλλ’ ἵνα γείνη τοῦ Ἰσραὴλ γνωστὸς αὐτός·
Ἦλθον βαπτίζω με ὕδωρ, νὰ φανερώσω τίς ὁ Χριστός.
Ἐξ οὐρανοῦ τὸ πνεῦμα εἶδον, σ’ αὐτὸν ἐπάνω νὰ καταβῇ,
Τὴν κεφαλὴν του νὰ περιχύσῃ, ὡς περιστέρη νὰ ἀναβῇ.
Ἀφοῦ με τρόμον τοιαῦτα εἶδον, καὶ τὰ ὅποια τὰ μαρτυρῶ
γινὼν καὶ Λόγον Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τὸν ὀνομάζω καὶ θεωρῶ...
Ἐγὼ βαπτίζω με ὕδωρ μόνον, πλὴν ὅτ’ ἐκεῖνος θέλει βαπτίσει,
Με πνεῦμα Θεοῦ τὰ ἔθνη πάντα, θὰ περιχύσῃ καὶ θὰ φωτίσῃ.
Αὐτὰς δὲ πάσας τὰς μαρτυρίας καὶ διαλέξεις ἐμπρὸς εἰς ὅλους
[τοῦ Ἰωάννου·
Ἐλεγεν οὗτος ὁπότεν ἦτον ἐν τῇ Βηθαβαρᾷ, τὴν θέσιν πέραν
[τοῦ Ἰορδάνου.

Ἀκούσας, ὅτι ὁ Ἰωάννης φυλακισμένος ὑπάρχει τέλος εἰς Ἰου-
[δαίαν,
Τρίτην ἀκόμη φοράν εἰσέτι, ὁ Ἰησοῦς μας ἐπαναστρέφει εἰς Γα-
[λιλαίαν.

Μὲ πνεῦμα Θεῖον περιχυμένος, ἀπὸ τὸν Μέγαν Πλάστην Θεόν·
Παντοῦ τὰ πλήθη κατῆχει τότε, Συναγωγῆς των πάντα λαόν.
Ἐλθὼν κατόπιν εἰς Ναζαρέτ, ὅπου ἦτον ἀναθρεμμένος,
Μηδὲ εἰς τοὺς τῆς πόλεως ταύτης κατοίκους, δὲν ἦτο ξένος ..
Κατὰ τὸ ἔθος τὸ Σάββατόν τους, ἐμβαίνει τέως μίαν αὐγὴν,
Εἰς τῆς Πατρίδος τὴν ἀθροισθεῖσαν τῶν Ἰουδαίων συναγωγὴν.
Ζητεῖ βιβλίον, τὸν Ἠσαΐαν τοῦ δίδουν τότε οἱ συμπολῖται,
Ἀνοίγει τοῦτο, εὕρισκει ὅπου ῥητὸν ἐν μέσῳ γέγραπται κεῖται.
Πνεῦμα Κυρίου ἦλθε δρομαῖον ὑπὸ Πατρός μου, σ' ἐμένα μέ-
[νει παντοτινά·

Μὲ θέλησίν του μ' ἔστειλεν ἤδη, νὰ καττηχῆσω καὶ θεραπεύσω
[πτωχῶν δεινά.

Συντετριμμένας καρδίας θέλω τὰς θεραπεύσῃ,
Τυφλοὶ ὡσαύτως, πρὸ χρόνων τόσων ὧ! θέλουν βλέψῃ.
Ἐλευθερίαν εἰς αἰχμαλώτους, ἀμέσως τώρα θέλω κηρύξῃ,
Τοὺς πληγωμένους θέλω τοὺς πέμψῃ, συγχωρημένους ἐν κα-
[τανύξῃ.

Καὶ θὰ κηρύξω δεκτὸν τὸν χρόνον, Κυρίου σ' ὅλους·
Εὐαγγελίζων τὰ ἔθνη πάντα, σ' ὅλους τοὺς πόλους.
Τὴν Βίβλον τότε ὁ Ἰησοῦς μας, ἀφήσας, κλείσας,
Τοῦ ὑπηρέτου τὴν παραδίδει καὶ συγκαθίσας.
Ἐρρίψαν ὅλοι τὸ βλέμμα τότε, ἔς τὸν Ἰησοῦν μας ἐντὸς Ναοῦ
Ὁ δ' Ἰησοῦς μας λόγον ἀρχίζει, μὲ ἐν στωμίῳ ἐπὶ τοῦ τότε
[ἐκεῖ λαοῦ.

Σήμερον εἰς τὰ ὦτά σας, Γραφὴ ἐτελειώθη.
Ὁ ὑπεσχέθη εἰς ὑμᾶς, ἰδοὺ πῶς σὰς ἐδόθη
Ἐθαύμαζον ἀκούοντες, τὴν χάριν τὸ στωμίῳ
Καὶ ἔλεγον ἐν ἑαυτοῖς, κρυφίως ἐπ' ἀλλήλων·

Δὲν εἶν' αὐτὸς τοῦ τέκτονος, τοῦ Ἰωσήφ υἱός του;

Μεγάλη ἡ ἀγχίνοια, ἡ φύσις τοῦ νοός του.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας, ἀμέσως τότε τοὺς ἀπαντᾷ,

Τοὺς ἐκθαμβώνει, καταπληγώνει καὶ τοὺς κεντᾷ.

Ἰσως μ' εἰπεῖτε, τὴν ἀρχαιοθὲν διηγουμένην παραβολήν·

Ὡ Ἰατρέ μας δὲν θεραπεύεις τοὺς μώλωπάς σου τὴν σὴν οὐλήν;

Τὰ φημισθέντα εἰς Καπερναοὺμ, εἰς τὴν Πατρίδα καὶ ἐδῶ δὲν
[πράττεις,

Ὅπου ἠκούσαμεν πρὸ ἡμερῶν, θαύματα κάμνεις τὸ πᾶν τα-
[ράττεις.

Σ' αὐτὰ ἐπάνω ὁ Ἰησοῦς μας νὰ καταλάβουν νῆξιν τοὺς δίδει·

Οὐδεὶς Προφήτης δεκτὸς τοὺς λέγει, ποτὲ δὲν εἶναι ἐν τῇ πατρίδι.

Ἐπὶ τὴν ἐπαύριον πάλιν ὁ Ἰωάννης, μὲ δύο ἱστατο μαθητάς,

Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν μας ἐκεῖθεν διαβαίνοντα, τὰς λέξεις εἶπεν
[αὐτάς·

Ἰδοὺ ὁ ἄμνός καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,

Ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ τοῦ πλήθους καὶ τοῦ λαοῦ.

Τότε οἱ μαθηταὶ τοῦ τὸν Ἰησοῦν μας, κατόπιν τρέχουν, ἀκο-
[λουθοῦν.

Ἰδὼν δὲ τούτους ἀκολουθοῦντας, στραφείς τοὺς εἶπε τί θέλουν
[καὶ τί ποθοῦν;

Ῥαββὶ παῦ μένεις; ὁ δὲ τοῖς εἶπεν, ἐὰν ποθῇτε ἀκολουθῆτε

Ἔλθετ' ἐλᾶτε, μαζῇ μου τώρα, τὴν κατοικίαν ἵνα ἰδῇτε.

Ἀκολουθοῦντες τὸν Ἰησοῦν μας, τὴν κατοικίαν οἱ τρεῖς τῶν
[φθάνουν,

Μαζῇ του μένουν, ὅλην ἡμέραν καὶ ἐρωτήσεις πολλὰς τοῦ
[κάμνουν.

Εἷς ἐκ τῶν δύο ἀκολουθούντων, Ἀνδρέας ἦτον Σίμωνος Πέ-
[τρου ὁ ἀδελφός,

Ἀνὴρ χυδαῖος εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου, ἀλλ' ἤξιώθη νὰ γίνῃ τέλος
[πολλὰ σοφός.

Σίμωνα πρῶτον τὸν ἀδελφόν του, εὕρισκει τότε καὶ παρῶρησίᾳ
Εὖρομεν λέγει, τὸν πρὸ αἰώνων ὑποσχεθέντα ᾧ ἡμᾶς Μεσσία.
Μαζῇ τὸν πέρνει μὲ βίαν τόσῃν, ᾧ τὸν Ἰσοῦν μας παρουσιάζει,
Ὁ δ' Ἰησοῦς μας ἀφοῦ τὸν εἶδε, τὸν λόγον τοῦτον εὐθὺς ἐκ-
[φράζει.

Σὺ εἶσαι Σίμων, τοῦ Ἰωνᾶ ὁ υἱός;

Κηφᾶς, ἢ Πέτρος, θὰ σ' ὀνομάζῃ ἡδ' ὁ λαός.

Τὴν αὔριον πάλιν ὁ Ἰησοῦς μας ἡμέραν, θέλει τῆς Γαλιλαίας
[νὰ ἐξελθῇ,
Ὅπου, εὕρισκει Φίλιππον τότε, μαζῇ μου ἔλα τοῦ λέγει τώρα,
[κι' ἀκολουθεῖ.

Πατρίδα εἶχε τὴν Βηθσαϊδᾶ, ἐκ τῆς ὁποίας ἦσαν οἱ τρεῖς·
Φιλίππου, Πέτρου τῶν ἀποστόλων, καὶ τοῦ Ἀνδρέου αὐτ' ἡ
[Πατρίς.

Φίλιππος τότε τὸν Ναθαναήλ, τὸν ἀπαντάει εὕρισκει μόνος·
Εὖρομεν λέγει, ὃν ὁ Μωσῆς μας καὶ οἱ Προφῆται εἶπον συγ-
[χρόνως.

Τῶν τοῦ ἀπὸ Ναζαρέτ Ἰωσήφ, ὅλοι τὸν κράζουν,
Καὶ Ἰησοῦν ἐκ τῆς Γεννετῆς του, τὸν ὀνομαζοῦν.

Ὁ δὲ Ναθαναήλ ἀπήντησε, καὶ τοῦ Φιλίππου εἶπεν·

Ἐκ Ναζαρέτ τί ἀγαθόν, ἐφάνη ἢ ἐξῆλθεν;

Ὁ δὲ τοῦ ἀνταπήντησεν, ἐλθὲ ἰδὲ σὺ μόνος·

Καὶ θὰ πιστεύσης ἄρκετὰ καὶ θὰ πεισθῇς συγχρόνως.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας ἰδὼν τὸν Ναθαναήλ νὰ ἔρχηται, πρὸς αὐτὸν
[νὰ πλησιάσῃ·

Ἰδοὺ ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, καὶ ἄνευ δόλου εἰς τὴν καρδίαν
[του, φωνάζει.

Ὁ δὲ τοῦ εἶπε· καὶ πόθεν ἄρά γε μὲ γνωρίζεις;

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τῷ ἀπεκρίθη, θὰ μάθῃς ἐὰν ἐλπίζῃς.

Πρὶν σὲ φωνάξῃ Φίλιππος ἦσαν, σὺ ὑποκάτω εἰς τὴν Συκῆν,
Μαζῇ μὲ τοῦτον ἤρχισες τότε, λαλεῖν τυσοῦτον φιλονεικεῖν.

Ναθαναήλ με τρόμον τότε, φωνήσας εἶπεν· ὦ λυτρωτά μου
 [καὶ τοῦ λαοῦ,
 Διδάσκαλε, σ' ἀναγνώριζω, σὺ μόνος εἶσαι υἱὸς τῶντι ὁ τοῦ
 [Θεοῦ.

Σὺ βασιλεύων εἰσέτι εἶσαι τοῦ Ἰσραήλ·

Καὶ μαθητῆς σου θὰ μείνῃ τῶρα Ναθαναήλ.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τῷ λέγει τότε, Ναθαναήλ δι' ὅπερ σ' εἶπον
 [πιστεύεις μόνον;

Ἀκολούθως, πόσα θὰ ἴδῃς, μεῖζονα τούτων, ὦ ! πίστευσόν με
 [σ' ὀλίγον χρόνον.

Θέλετε ἴδῃ ἀνεωγμένον, κατέμπροσθέν σας τὸν οὐρανόν,

Καὶ τοὺς ἀγγέλους νὰ ἀναβαίνουν, νὰ καταβαίνουν εἰς τὸν γῆν.

Κατόπιν τούτων ὁ Ἰησοῦς μας, εὐθύς ἐπαναστρέφει εἰς Ἰουδαίαν,

Ὅπου οἱ μαθηταὶ τοῦ βαπτίζουν πλήθη, με προσοχὴν των
 [πολλὰ σπουδαίαν.

Ὁ Ἰωάννης εἰς τὴν Αἰνῶν πόλιν ἐγγὺς Σαλήμ ἦτο συγχρόνως·

Ὅπου τὰ πλήθη τῶν περιχώρων, ἀθρόα τότε βάπτιζε μόνος...

Εἰς συζητήσεις οἱ Ἰουδαῖοι ἦλθον μεγάλας, με Ἰωάννου τοὺς
 [μαθητάς.

Περὶ τοῦ καθαρισμοῦ των ζητοῦν νὰ μάθουν, πληροφορίας
 [τότε τὰς ἀρετάς.

Ὁμοῦ πηγαίνουν, τὸν Ἰωάννην καταζητοῦν.

Ὅπου εὐρίσκουν, καὶ ὁμοφώνως τὸν ἐρωτοῦν·

Διδάσκαλε, ἐκεῖνος ὅστις ἦτο μαζῇ σου τοῦ Ἰορδάνου πέραν·

Καὶ μαρτυρίαν περὶ ἐκείνου, ἐφώνησες, εἶπες μίαν ἡμέραν·

Ἴδου ἐκεῖνος τῶρα βαπτίζει,

Τὸ πλῆθος ὅλον μ' αὐτὸν γυρίζει.

Ὁ Ἰωάννης τοὺς ἀπεκρίθη· ἄνθρωπος μόνος τί νὰ ἐπάρῃ δὲν
 [ἡμπορεῖ.

Ἄν δεδομένον τὸ δῶρον τοῦτο, ἀπὸ τὸν Πλάστην αὐτὸ δὲν
 [ἔχει ὦ αὐθωρί.

Αὐτοὶ σεις μόνοι μαρτυρεῖτε, ὅτι πολλάκις εἶπον ἐγὼ δὲν
[εἶμαι ὁ Χριστός.

Ἀλλ' ἀπεστάλην ἔμπροσθεν ἐκείνου, νὰ τὸν κηρύξω καὶ νὰ
[τῷ μείνω πολλὰ πιστός.

Ὅθεν ἀνάγκη μεγάλη εἶναι, αὐτὸς ν' αὐξάνῃ παραπολύ.

Καὶ ἐπομένως ἡ ἰδική μου νὰ λιγοστεύῃ ἡ ἐντολή,

Αὐτὸς ἐστάλη ἐξ οὐρανῶν,

Τοῦ νὰ μᾶς σώσῃ ἐκ τῶν δεινῶν.

Αὐτὸς τῶν ὅλων ἡγουμενεύει, 'ς αὐτὸν ἐδόθη ἡ ἐντολή·

Αὐτὸς τοὺς λόγους Θεοῦ Πατρὸς του, μὲ πνεῦμα θεῖον αὐτὸς
[λαλεῖ.

Ἡ φύσις θέλει βεβιασμένως Πατὴρ ἀγάπην πολλὴν νὰ ἔχῃ
[εἰς τὸν Υἱόν.

Τοιοῦτοτρόπως ὁ Λυτρωτὴς μας, ἔχει εἰς χεῖρας τὰ πάντα ὅλα
[ἀπ' τὸν Θεόν.

Καὶ ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱόν του, αἰῶνας πάντας ἔχει ζωὴν.

‘Ο δ' ἀπειθής του δὲν θέλει ἔχει, συγχρόνως οὗτος ἀναπνοήν.

Ὁργὴν Κυρίου θὰ ἔχῃ τοῦτος παντοτεινήν.

Δι' ἀμοιβὴν του, ὡς ἐπαξίαν αὐτοῦ ποινὴν.

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΓΗΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΙΑΝΕΙ ΠΛΗΘΟΣ ΟΨΑΡΙΩΝ.

Ἀφοῦ παρεδόθη ὁ Ἰωάννης ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Γαλιλαίαν.

Ὅπου κηρύττει τὸ Εὐαγγέλιόν του, καὶ τὴν βασιλείαν Θεοῦ
[βεβαίαν.

‘Ο καιρὸς ἔφθασε πλησιάζει, μετανοήτε.

Πιστεύσατε ἤδη, καιρὸς μένει τοῦ νὰ σωθῇτε.

Κατόπιν ταύτης τῆς διδασχῆς του, παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς
[Γαλιλαίας περιπατῶν,

Εἶδε μακρόθεν Σίμωνα καὶ τὸν Ἀνδρέαν, δύνκτι κρατοῦντας
[περὶ αὐτῶν.

Ἐφθασαν τότε τὰ πλήθη ἔλα, τὸν Ἰησοῦν μας καταπλακώνουν,
 ἵνα ἀκούσουν τὴν διδαχὴν του, ὅλοι πλησίον ᾗ αὐτὸν σημώνουν.
 Ὁ δ' Ἰησοῦς μας ἐμβαίνει τότε, εἰς τὸ τοῦ Σίμωνος μικρὸν
 [πλοῖον·

Παρακαλέσας αὐτὸν τοσοῦτον, ἵνα τραβήξῃ εὐθὺς κωπῖον.

Νὰ ξεμακρύνῃ ἀπὸ τον ἔχλον ὀλίγον τι.

Τὸν ὑπακούει ἀμέσως τότε κωπηλατεῖ.

Ξεμακρυνθέντες, ὁ Ἰησοῦς μας ἀρχίζει τότε τὴν διδαχὴν.

Ἀπὸ τὸ πλοῖον τὰ πλήθ' ὠδήγει, εἰς μετανοίας, εἰς προσευχὴν.

Ἀφοῦ κατόπιν ἔπαυσε πλέον τοῦ νὰ λαλῇ,

Σίμωνα κράζει, ἐλθὲ πλησίον τῷ ὁμιλεῖ.

Τὰ δίκτυά σας ὑπάγε ρίψον πλέον ἐκεῖ·

Ὁ δ' ἀπεκρίθη διδάσκαλέ μου, τύχη κακῇ.

Ὅλην τὴν νύκτα τὰ δίκτυά μας, κυκλόθεν ρίψαντες εἰς τὸν πυθμένα

Πλὴν παρ' ἐλπίδα δὲν ἐπιάσθη εἰς τὴν σαγὴνὴν ψάρι μηδένα.

Ἀλλὰ τὸν λόγον Σου Διδάσκαλε πράττομεν τώρα εὐθὺς εὐθὺς·

Καὶ τὴν σαγὴνὴν ρίψαντες τότε, κατεπληρώθη ἀπὸ ἰχθεῖς.

Τραβοῦν μὲ κόπον τὰ δίκτυά των, τὸ βάρος βλέπουν παραπολὺ,

Τοῦ ἄλλου πλοίου νὰ τοὺς συνδράμῃ, νεῦμα τοὺς [κάνει τοὺς
 προσκαλεῖ.

Ὅθεν ἐλθόντες τοῦ ἄλλου πλοίου οἱ ἀλιεῖς κατεσπεῦσμένοι εὐ-
 [θὺς μὲ βίαν·

Κι' ἀφοῦ ἀμέσως τὰ δύο πλοῖα, 'πλήρωσαν ἀπὸ ἰχθύας εἰς
 [ὥραν μίαν.

Ὅστε ἦλθον εἰς θέσιν ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν ὀψαρίων νὰ βυ-
 [θισθῶσι,

Κι' ἔτρεμον πάντες μήπως πρὶν ἔξω φθάσουν, θέλουν τότε, ἵ-
 [σως πνιγῶσι.

Σίμων Πέτρος, ἰδὼν τὸ θαῦμα, τοῦ Ἰησοῦ μας πόδας φιλεῖ,

Νὰ φύγῃς λέγει ἀπὸ πλησίον, ἐσμέν οἱ μόνοι ἁμαρτωλοί.

Πολὺς δὲ φόβος τοὺς ἐκυρίευσεν ἐν τῷ ἅμα·

Ἰδόντες μὲ ἐκπληξίν των τοιοῦτον θαῦμα.

Ὡστε ἀνασύραντες τὰ πλοιάρια των τότε εἰς τὴν ξηράν,
Τὸν Ἰησοῦν μας ἀκολουθοῦσι γεμάτοι πάντες ἀπὸ χαράν.

ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς μας, εἰς τὸ ὄρος εὐθὺς ἀνέβη,
Καλεῖ ἐκεῖσε, οὓς ἐποθοῦσε καὶ μαθητάς του αὐτοὺς ἐκλέγει.
Δώδεκα μόνον κρατεῖ μαζύ του, καὶ τοὺς κηρύττει ὡς ἀπο-
[τόλους,

ἵνα τοὺς στείλῃ πεφωτισμένους, Κήρυκας σ' ὅλους τῆς γῆς.
[τοὺς πόλους.

Συγχρόνως δίδει τὴν ἐξουσίαν, πολλῶν νὰ κάμνουν αὐτοὶ θαυ-
[μάτων,

Νὰ θεραπεύουν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ τοὺς παθόντας ὑπὸ
[πνευμάτων.

Σίμων ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἀδελφός του μὲ τοῦτον ἦτον ὁμοῦ Ἀν-
[δρέας (α).

Καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, τοῦ Ζεβεδαίου δύω γιῆας.

Καὶ τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς Βοεναργὲς οὕτως καλεῖ.

Ἐβραϊστὶ ἡ λέξις αὕτη υἱοὺς βροντῆς τοῦτο δηλοῖ.

Φίλιππον, Βαρθολομαῖον, Ματθαῖον ἐπαριθμῶ ἓνα πρὸς ἓνα
[τὸν μαθητὴν.

Θωμᾶ, Ἰάκωβον τοῦ Ἀλφαίου, Σίμων' ἀκόμη ὁμοῦ μὲ τούτους
[τὸν ζηλωτὴν.

Ἰούδαν υἱὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν ἄλλον Ἰσκαριώτην.

Π' ἀνάθεμά τον αἰῶνας πάντας, τὸν μισαιφόνον σκληρὸν προδότην.

(α) Ὁ Πέτρος, Ἀνδρέας, Ἰάκωβος ὁ μέγας, Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Ναθαναὴλ, ἦσαν ἀπὸ τὴν πόλιν Βηθσαϊδᾶν, ὁ Ματθαῖος ἀπὸ τὴν Καπερναοὺμ, ὁ Σίμων ἀπὸ τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόςθεος υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, ἦτον Βηθλεεμίτης, Ἰούδας ἀπὸ τὴν Ἰσκαρίαν, ὁ Θωμᾶς καὶ ὁ Βαρθολομαῖος, ἦσαν ἀπὸ τὰ ἐκεῖ περὶχωρα τῆς Γαλιλαίας.

Ὁ Ἰησοῦς μας τοὺς μαθητάς του διὰ ἐν τέλος, τοὺς ὀνομά-
 [ζει ὀνομαστί,
 Αὐτοὶ πῶς εἶνε οἱ μαθηταί του, ὅς τὸν κόσμον ὅλοι διὰ νὰ γεί-
 [νουν αὐτοὶ γνωστοί.

Καὶ νὰ φανῶσιν αὐτοὶ ὡς μόνοι ἀληθινοί.
 Ἀπὸ τοὺς ψεύστας διακριθῶσιν οἱ φαινοί.

Τοὺς Μαθητάς του μαζὺ λαμβάνει,
 Κι' εἰς ἓνα οἶκον κατόπιν φθάνει.

Ὅπου οἱ ὄχλοι συναθροισθέντες ἐκεῖ πολλοί.
 Τοὺς θεραπεύει καὶ πάντα ὅλους τοὺς ὠφελεῖ.

Αἱ Εἰκοσι ἑξ Διδασκαί τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ
 θαύματούργος λοιπὴ ζωὴ τοῦ, ὁ ἱερός νιπτήρ,
 ὁ δειήνηος ὁ μυστικός, ἡ καὶνὴ διαθήκη, ἡ
 πρῶτευχη τοῦ εἰς τὸν κήπον, τὰ ἀχράντα
 παῦλα, ἡ σταυρώσις, ἡ ἀποκαθάρσις καὶ ὁ
 ἐνταφιασμός.

Πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εὖ ὧς Γαλιθαία ἡ φημισθεῖσα ἐθνῶν ἡ
 [πόλις,
 Ὁ εἰς τὸ σκότος λαὸς καθήμενος, τὸ τῆς Θεότητος φῶς, φεῦ
 [εἶδεν ὅλης.

Τὰς θεραπεῖας νοσούντων τόσων, ὧς δόξα δόξα εἰς τὸν Θεόν.
 Ὁ Ἰησοῦς μας σ' αὐτὴν ἀμέσως, ὦ! θεραπεύει πάντα λαόν.
 Ἐκεῖ διδάσκων τοὺς λέγει, ὅτι, πτωχοὶ θὰ ἔχουν καλὸν αἰῶ-
 [να παντοτινόν,

Κατὰ τὸ πνεῦμα ὅσοι ὑπάρχουν, αὐτοὶ βεβαίως θέλουν κερδί-
 [σει τὸν οὐρανόν.

Καλότυχ' εἶναι καὶ ὅσοι λυποῦνται πρὸς τὸ παρόν.
 Χαράν θὰ λάβουν ἀναμνησθῶντες μὲ τὸν καιρόν.

Ὡσαύτως ὅσοι, ἡρέμως ζῶσι μὲ τὴν σιγὴν,
 Αὐτοὶ βεβαίως οἱ κληρονόμοι εἶναι ὅς τὴν γῆν.

Ὅσοι πεινώσι, διψῶσι πᾶσαν δικαιοσύνην,
 Θέλουν χορτάσει, εἰς τὴν ἡμέραν σᾶς λέγω ἁγίαν.
 Ὅσ' ἐλεήμονες, θέλουν ὡσαύτως πάντες ἐλεηθῇ·
 Κι' οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, Θεὸν τὸν ζῶντα θέλουν ὁφθῇ.
 Οἱ τῆς εἰρήνης ἐργάται τότε, σ' ἄλλους ὁμοίους ἐδῶ θνητοῦς,
 Τοὺς θέλει καλέσει τότε, Θεὸς ὡσαύτως κι' αὐτοῦς κλητούς.
 Εὐτυχεῖς κατόπιν διὰ τὴν δικαιοσύνην, ἐδῶ ὅσοι λαμβάνουν
 [κατατρεγμούς·
 Αὐτοὶ Σᾶς λέγω ἀναμφιβόλως ἕνεκα τούτου, πῶς θὰ κερδίσουν
 [τοὺς οὐρανούς·
 Ὅταν κατήγοροι ὑμᾶς διώκουν, διὰ ἐμένα ἐὰν συνέβη κακο-
 [λογοῦν,
 Ὡ! νὰ χρηῖτε καθότι δρόμον αὐτοὶ ἀνοίγουν, καὶ πρὸς τὸ ὕ-
 [ψος σᾶς ὁδηγοῦν·
 Τοιοῦτοτρόπως καὶ τοὺς Προφήτας, ὀδῶζαν τότε, ὁπόταν ἦ-
 [σαν ἐπὶ τῆς γῆς,
 Σεῖς εἴσθε τ' ἄλλας, σεῖς φῶς τὸ στίλβον, δέχθητε πάντα με-
 [τὰ χαρᾶς σας μετὰ σιγῆς.
 Αἱ ἀρεταὶ σας ἄς διαλάμψουν, εἰς τῶν ἀνθρώπων τὰς γενεάς·
 Ἀφοῦ τὰς ἴδουν βάσιν ἐλπίδος, θὰ λάβουν τότε διὰ μιᾶς.
 Μὴ φαντασθῆτε ἐγὼ πῶς ἦλθον, βεβαιωθῆτε τοῦ νὰ χαλάσω
 [προφήτας νόμον·
 Ἀλλὰ τελείως νὰ περαιώσω μὲ τὰς βανίδας τοῦ αἵματός μου
 [αὐτὰ καὶ μόνον·
 Μέχρις οὗ ὅτε παρέλθῃ λέγω, τῇ ἀληθείᾳ γῆ οὐρανόσ,
 Μία ἰῶτα δὲν θέλει λείψῃ, ὅλα θὰ γίνουν μέχρις ἑνός.
 Νὰ φυλαχθῆτε ὁπόταν τύχη, τινὰ ἐπαίτην νὰ ἐλεῇτε·
 Εἰς τοὺς ἀνθρώπους μ' ὑποκρισίαν πῶς ἐλεεῖτε, νὰ μὴ φανῆτε.
 Καθότι τότε μισθὸν τελείως δὲν ὠφελεῖσθε,
 Τοὺς ὑποκριτὰς βεβαιωθῆτε, ὅτι μιμεῖσθε.
 Ἀριστερά σου ἡ χεὶρ τελείως, νὰ μὴν ἤξεύρῃ αὐτὴ ἰδίως·
 Ἡ δεξιὰ σου τί πράττει κἄμνει τῷ ἐλεῶντι, αὐτὴ κρυφίως.

Ὁ δὲ Πατὴρ μου οἰκτεῖρόμων τότε, θὰ γείν' εὐθὺς,

Καὶ δημοσίως ἀναμφιβόλως θὰ βραβευθῇς. . . .

Τὴν προσευχὴν σου νὰ κάμνης τόσο, ὅσον τὸν Πλάσῃ νὰ εὐ-
[λογῇς,

Καὶ μὴ ἀδίκως ὡς ψιττακός τις, ἡμερουσίως βαπτολογεῖς.

Πάτερ ἡμῶν, ὃς εἶσαι Δεσπότης Γῆς τε καὶ ὅλων τῶν Οὐρα-
[νῶν,

Μὴ ὑστερήσῃς σὸν πλάσμα, τῶν ἀναγκαίων ἡμερινῶν.

Καὶ πάρειδόν μου τὰς ἁμαρτίας, καθὼς ἐνταῦθα σ' ἄλλους ἐγὼ.

Τὸ δ' ὄνομά σου αἰῶνας πάντας, ὦ Ποιητὰ μου θὰ εὐλογῶ.

Ὅταν νηστεύῃς, μὴ ὡς ταρτοῦφος ὑποκριθῇς,

Νὰ μὴ σ' ἡξέυρῃ ὅτι νηστεύεις τότε καθείς.

Ὁ τῶν κρυφίων ἄς ἴδῃ μόνος, ὁ Πλαστοουργός σου αὐτὸς Θεός·

Τίς ἢ ἀνάγκη τὸ εὐλαβῆς σου, νὰ τὸ ἡξέυρῃ καὶ ὁ λαός.

Μὴ θησαυρίζεις καθότι σκώληξ μὲ τὴν σκωρίαν τοὺς θησαυ-
[ροὺς σου καταφανίζουν,

Καὶ κλέπται τόσοι ὡς πιστευσόν μοι, ἀνεπαισθήτως ὑπεξαί-
[ρουσι καὶ τὸν κερδίζουν.

Λύχνος τοῦ σώματος, ἐπαληθῶς ὁ ὀφθαλμός σας εἶναι αὐτός.

Ἐὰν μὲν τοῦτος ἀπλοῦς δὲ ᾔῃαι, ὅλον τὸ σῶμα γέμει φωτός.

Ἄν τούναντίον ὑπάρχῃ τοῦτος, κατὰ τὴν φύσιν του πονηρός·

Τὸ σῶμα μένει ἄφωτον ὅλον, ἰδοὺ ὁ λόγος ὁ ἰσχυρός.

Ἐὰν τὸ φῶς λοιπὸν ᾔῃαι σκότος, πῶς ἄρα σκότος θὰ σοῦ φανεῖν,

Ὅτε βεβαίως νὰ λάβῃς μέλλῃς, τὴν τῆς Γεένης θείαν ποινήν...

Δύο κυρίους οὐδεὶς νὰ λάβῃ, δύναται ἤδη παντοτινά.

Θεοῦ καὶ λάτρης, καὶ νὰ λατρεύῃ ὡσαύτως πάλιν τὸν Μαμωνᾶ.

Μὴ κρίνετε ἄλλους συναδελφοὺς, σεῖς ὅ,τ' ἰδῆτε.

Ἴνα ὡσχύτως ὑπ' ἄλλων τότε, νὰ μὴ κριθῆτε.

Καὶ μὴ σμικρὸν ξύλον, ἐὰν ἰδῆτε εἰς τοῦ πλησίον τὸν ὀφθαλμόν,

Τὸ θεωρεῖτε τότε ἀκαταπαύσως, μὲ ἐκπληξίν σας μὲ θαυμασμόν.

Δοκὸν μεγάλῃν νὰ ἔγῃς τότε, πρέπει τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Καὶ μὴ τὸ ξύλον, βλέπεις ἐὰν ὑπάρχῃ 'ς τὸν ἀδελφόν σου.

Μὴ δίδῃς τ' ἅγια, νὰ φάγουν κύνες, μηδὲ εἰς χοίρους τοὺς
[μαργαρίτας·
Ὡ! θὰ τὰ ἐμπαίξουν, θὰ τοὺς πατήσουν μ' ἀψηφισίαν εἰς
[βρωμοχύτας.

Ὁ ἂν ζητήσητε ἐν κατανύξει, τότε θὰ σᾶς δοθῇ·

Καὶ ἂν τὴν πύλην κρούσητε, βεβαίως αὕτη θὰ ἀνοιχθῇ...

Ἰδοὺ ὁ Νόμος εἰς τί πληροῦται, πῶς λέγουν πάντες κοινῶς
[Προφηταί.

Ὅπερ μισῆτε εἰς τοὺς ὁμοίους καὶ γείτονάς σας νὰ μὴ ποιῆτε.

Διὰ τῆς πύλης τῆς καταστένου, ἔλθετ' ἐμβῆτε,

Πλατυδρομίας ὃ πίστευσόν μοι, ἐὰν ποθῆτε.

Αὐταὶ εἰς τόπον τῆς ἀπωλείας σᾶς ὀδηγοῦν,

Ὅσα σᾶς λέγω, θὰ γίνουν ὅλα, καὶ δὲν ἄργοῦν.

Ψευδοπροφηταὶ θὰ τριγυρίζουν μὲ τὴν ἀπάτην ἐδῶ ἐκεῖ.

Νὰ φυλαχθῆτε, διότι εἶναι ἀγύρται ὅλοι αἰρετικοί.

Σχῆμα προβάτου φέρουν τοιοῦτοι, ἀλλὰ τοῦ λύκου ἔχουν ψυχὴν.

Καὶ παγιδεύουν μ' ὑποκρισίαν, οἱ ψυχοφθόροι εἰς τὴν ἀρχὴν.

Νῆξιν σᾶς δίδω γνωρίσατέ τους καὶ φυλαχθῆτε παντοτινά·

Ἴνα σωθῆτε ἀπὸ τοὺς δόλους, τοῦ αὐταδέλφου των Σατανᾶ.

Ἀπὸ τοὺς ἄκανθας πῶς ἠμπορεῖτε, νὰ συνάξητε σταφυλὰς ;

Ἡ ἐκ τριβόλων θὰ συναχθῶσιν εὐκόλως σῦκα χωρὶς οὐλὰς ;

Δι' ὅλα ταῦτα τὸ κάθε δένδρον, ὅπερ δὲν φέρει καρπὸν τινα,

Τὸ κόπτουν τότε εἰς πῦρ τὸ βάλλουν, τέφρα θὰ γίνῃ ὑπερινά.

Οὐχὶ ἐκεῖνος, Κύριε λέγων, μὲ τοῦτο μόνον εἰς τὴν Βασιλείαν

[θὰ εἰσελθῇ·

Ἀλλ' ὅποιος πράττων, τὰς τοῦ Πατρὸς μου θελήσεις πάσας

[θὰ δυνηθῇ.

Πολλοὶ θὰ μ' εἶπουν ἡμερουσίως, εἰς τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἐκείνην

[τοῦ θαυμασμοῦ.

Εἰς τὴν ὁποίαν φρίκη μεγάλη, θὰ γίνῃ τότε τ' ἀκελπισμοῦ.

Κύριε, Κύριε εἰς τ' ὄνομά σου, δὲν προφητεύσαμεν ἐπ' αὐτοῦ,

Δαίμονας τόσους δὲν ἐξορκίσσαμεν, κί' ἔφυγον τότε ἀπὸ θνητοῦ.

Ἀνάνυ, ἄλλα, πολλὰς ὁμοίας, δὲν ἐποιήσαμεν ἐν εὐκολίᾳ ;
Δὲν σὰς γνωρίζω θέλω τοὺς εἶπῃ, ἐμπρὸς εἰς ὅλους ἐν παρρησίᾳ,
Ἀναχωρεῖτε ἀπὸ ἐμένῃ, εὐθὺς μὲ βίαν·

Οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸν βίον τὴν ἀνομίαν.

Ἀμέσως τότε τὴν ῥητορίαν του, τέως ἐπαναρχίζει·

Τοὺς ἀποστόλους του κράζει, ἐκεῖ πλησίον αὐτοὺς ἀθροίζει.

Κατ' ἐμπροσθέν των ὁ Ἰησοῦς μας, λεπρὸν ἐκεῖσε πρὸ χρόνων
[τόσων τὸν θεραπεύει,

Καὶ τὸν παραλυτικὸν υἱὸν τοῦ ἑκατοντάρχου, εὐθὺς καὶ τοῦ-
[τον τὸν ἰατρεύει.

Τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου ὁμοίως, τοῦ θεραπεύει τὴν πενθερά.

Γεργεσηνῶν δαιμονιζομένους, πνεύματα ἐγάζει τὰ πονηρά·

Κατόπιν τούτων, ἐμβαίνει εἰς πλοῖον συνταξιδεύει μὲ συνο-
[δίαν αὐτοῦ τὴν ὅλην,

Καὶ διαπλεύσας φθάνει, εἰς τὴν Καπερναοὺμ αὐτοῦ τὴν πό-
[λιν·

Ἐκεῖ καὶ πάλιν θαύματα πράττει, πολλοὺς νοσοῦντας τοὺς
[ἰατρεύει,

Τότε τὸν νέον τὸν παραλυτικὸν, εὐθὺς ἐμέσως τὸν θεραπεύει.

Ἄρχοντας κόρην τὴν θεραπεύει κατασθενοῦσαν.

Καὶ τὴν γυναῖκα ὡσαύτως πάλιν, αἱμορροοῦσαν.

Τυφλῶν τῶν δύο, ὃ μέγα θαῦμα ! τὸ φῶς χαρίζει,

Τὰς πόλεις, χώρας περιφερόμενος τριγυρίζει·

Εἰς τὰς συναγωγὰς παντοῦ διδάσκει, ὡς ἱερὸν αὐτοῦ καθη-
[κον,

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὃ ὅλους κη-
[ρύττων.

Καὶ θεραπεύει τὴν νόσον πᾶσιν, καὶ μαλακίαν εἰς τὸν λαόν,

Καὶ τοὺς ἐνσπείρει φόβον νὰ ἔχουν, ἡμερουσίως εἰς τὸν Θεόν.

Τὰ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἀπολωλότα, πρόβατα νὰ εὗρῃτε·

Ἐκεῖ κηρύττοντες τὸ Εὐαγγέλιόν μου, εἰς ποίμνην τὰ ὁδηγῇτε.

Ἐπειδὴ δωρεάν οὐρανόθεν ἐλάβετε, καὶ σεῖς δωρεάν εἰς ἄλλους
[δότε,

Ὅταν τοὺς ἰατρεύετε ἅπαγε χρήματα, νὰ μὴν αἰτῆτε ποτέ
[σας τότε.

Μηδὲ χρυσίον, οὔτε ἀργύριον μὴ βραστήτε, μηδ' εἰς τὴν ζώνην
[σας τὸν χαλκόν,

Οὐδὲ σακκούλα τοῦ νὰ κρατῆτε κατὰ τὸν δρόμον, ὡς τῶν
[ἀνθρώπων τὸ φυσικόν....

Δύο φορέματα μὴ ποτέ σας, φέρετε ὅταν περιπατῆτε,

Μηδ' ὑποδήματα, ἀλλ' οὔτε ῥάβδον, σᾶς παραγγέλω νὰ μὴ
[κρατῆτε.

Καθότι μόνος ἐργάτης εἶναι, ὅταν αὐτὸς φροντίζων εἰς τὴν
[τροφὴν του,

Τότε μ' ἰδρῶτας καὶ μ' ἀγωνίας, αὐτὴν λαμβάνει ὡς ἀμοιβὴν του.

Ὅταν εἰσέρχεσθε εἰς τινα πόλιν, ὁποῖος δίκαιος εἶνε νὰ ἐρωτᾶτε,

Τότε εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐμβῆτε, ἕως νὰ φύγητε καὶ ἄλλου ὑπᾶτε.

Ἐὰν οἰκία ᾔνη, τότε εἰρήνην ἔς αὐτὴν ἐλθῇ.

Εἰδ' ἄλλως ὄχι, ἔς ὑμᾶς εἰρήνην εὐθύς ἀμέσως ἐπιστραφῇ.

Ὅστις διώξει ἐκ τῆς οἰκίας, μηδὲ ἀκούσῃ ὑμᾶς αὐτοὺς,

Φεύγοντες τότε, ὅπου ἂν ᾔτθε, ν' ἀποτεινάξῃτε κορμιοκτούς.

Βεβαίως λέγω, προτιμότερα ἢ γῆ θὰ ᾔνη τῶν Σοδόμων καὶ
[τῶν Γομόρρων,

Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεώς μου ἡ πόλις αὕτη, ὅσα θὰ πάθῃ
[δὲν ἔχουν ὄρον.

Ἀθῶα ἤδη πρόβατα πέμπω, μὲ ἐν καθῆκον.

Ἴνα ἐμβῆτε ἐν μέσῳ πόσων ἀγρίων λύκων.

Ὡς ὄφεις φρόνιμοι ἔς ὅλον τὸν κόσμον τοῦ νὰ γενῆτε.

Κι' ὡς περιστέραι ἀπλοῖ ὁμοίως, τοῦ νὰ φανῆτε.

Ἡ προσοχή σας νὰ ᾔνη μόνη, ἄνθρωποι τόσοι θὰ σᾶς προδόσουν

Εἰς Ἡγεμόνας δι' ὄνομά μου καὶ δικαστὰς των, σᾶς φανε-
[ρώσουν.

Ἐκεῖ θὰ δώσητε Εὐαγγελίου τὴν μαρτυρίαν, ἐθνῶν ἀπάντων,
Κηρύττοντες τότε τὴν εὐσπλαγχνίαν, Θεοῦ ὑψίστου καὶ τῶν
[συμβάντων.

Μὴ μεριμνήσητε, πῶς θέλετε τάχα λαλήσει,
Τ' Ἅγιον Πνεῦμα, αὐτὸ καὶ μόνον θὰ σᾶς φωτίσῃ.

Οὗτοι νὰ παραδόσωσι θέλουν, ὁ ἀδελφός του τὸν ἀδελφόν.
Καὶ ὁ πατήρ του, δι' ὄνομά μου, μὲ μῖσος μέγα καὶ τὸν υἱόν.
Τὰ τέκνα τότε, κατὰ γονέων θὰ σηκωθοῦν·
Διὰ θανάτου, αὐτοὺς ὡσαύτως ἐκδικηθοῦν.

Θὰ Σᾶς μισήσουν ἅπαντες τότε, δι' ὄνομά μου ὅλους κοινῶς·
Ὃς δ' ὑπομείνῃ ἀναμφιβόλως, δικός του μένει ὁ Οὐρανός. . . .
Ὅταν διώξουν ἀπὸ τὴν Πόλιν, Ἰμᾶς μὲ βίαν,
Νὰ διαβῇτε, εἰς ἄλλην τότε μὲ ἡρεμίαν.

Σᾶς λέγω ὅτι, τοῦ Ἰσραὴλ τὰς πόλεις ὅλας μίαν πρὸς μίαν
[θὰ διαβῇτε·

Ἔως νὰ ἔλθῃ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅπου ὡς γεγραμμένον θὰ τὸν ἰ-
[δῇτε. . . .

Τοῦ Διδασκάλου Μαθητῆς ἀνώτερός του πώποτε, δὲν δύναται
[νὰ γείνη,

Ἀλλὰ ἐξίσου μὲ αὐτὸν, ἀρκεῖ του ὃ πιστεύσατε ἢ ἀμοιβὴ ἐ-
[κείνη.

Μηδὲ ὁ Δοῦλος ὑπερβῇ, τὸν Κύριον τοσοῦτον·

Ἀλλὰ τὸν ἴδιον βαθμὸν νὰ λάβῃ καὶ τὸν πλοῦτον.

Ἄν ἴσως καὶ ἐκάλεσαν Βεελζεβούλ τὸ ὄνομα τοῦ Οἴκου τὸν Δεσ-
[πότην,

Τοὺς ἰδικούς του θὰ καλοῦν μ' ἐπωνυμίαν, ἔπεται ὁμοίαν μὲ
[τὴν πρώτην.

Μὴ τοὺς φοβεῖσθε τὸ λοιπὸν, διότι πᾶν κεκρυμμένον·
Εἰς ὅλους γίνεται γνωστὸν, καὶ εἰς φῶς φανερωμένον.

Ὅπερ εἰς σκότος σᾶς λαλῶ εἰς φῶς νὰ τὸ εἰπῇτε,
Εἰς δώματα κηρύξατε ποσῶς μὴ φοβηθῇτε.

Τὸ σῶμα κείνοι δύνανται, αὐτὸ νὰ θανατώσουν·
Τῆς δὲ ψυχῆς ἐνόχλησιν, δὲν δύνανται νὰ δώσουν.
Νὰ φοβηθῆτε μοναχά, ψυχὴν ἐάν τις χάσῃ,
Ποῦ μὲ αὐτὴν τὸ σῶμα του, εἰς Γέεναν θὰ φθάσῃ.
Δι' ἐν λεπτὸν στρουθία δύο, ἴδατε πώποτε τοῦ νὰ πωλοῦνται·
Ἐν ἐκ τῶν δύο, ᾗ τὴν γῆν δὲν πίπτει, ἂν τοῦ Πατρός Σας δὲν
[ἐκτελοῦνται.

Βουλήσεις θείας, ἂν δὲν ἐγκρίνῃ,
Νὰ πέσῃ κάτω, δὲν τὸ ἀφίνει.

Τῆς κεφαλῆς σας αἱ τρίχες ὅλες, εἰν' μιστρημένες κατὰ σειράν·
Ἀπὸ στρουθία πολλὰ ὡσαύτως, ἔχετε πλέον διαφοράν.
Λοιπὸν, πᾶς ὅστις ἔμπροσθεν ὅλων μ' ὁμολογήσει,
Κ' ἐγὼ ὡσαύτως, εἰς τὸν Πατέρα θέλω συστήσει. . . .
Ὁ ἀρνητὴς μου εἰς τὸν Πατέρα, θὰ ἀρνηθῇ·
Ἡ δ' ἀμοιβή του, καθὼς τοῦ πρέπει θὰ τοῦ δοθῇ.
Νὰ μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον, νὰ βάλλω εἰρήνην ἐδῶ ᾗ τὴν γῆν,
Ἀλλὰ τὴν μάχαιρα καὶ νὰ δώσω εἰς τὸν ἀνήκοντα τὴν σφαγὴν.
Διαχωρίζων τὰ τέκνα ᾧδε ἀπ' τὸν Πατέρα·
Τὰς θυγατέρας ὡσαύτως πάλιν ἀπ' τὴν Μητέρα.
Τοιοῦτοτρόπως οἰκιακούς των, μ' ἄσπονδον μῖσος ἐχθροὶ νὰ
[γείνουν·
Καὶ μὲ τὸ μέσον αὐτὸ βεβαίως, τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν θὰ πλύ-
[νουν.

Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἰδικόν του αὐτοῦ Πατέρα ἢ τὴν Μητέρα,
Ἡ τὸν υἱόν του τὸν ποθητόν του, τὴν ἀκριβὴν του τὴν θυγατέρα.
Πλειότερον τούτους ἀπὸ ἐμένα ἅς μὴν ἐλπίζῃ·
Δὲν εἶναι ἄξιος δι' ἐμένα, μὴ τὸ νομίζῃ.
Τὸν Σταυρόν του ὅποιος δὲν πέρνει, ν' ἀκολουθήσῃ ἐμοῦ κατόπι,
Δὲν εἶναι ἄξιος οὐτ' ἐκεῖνος διὰ ἐμένα, ποσῶς διότι.
Μὲ τοῦτον μόνον, ᾗ τοὺς ὧμους φέρων παντοτινά·
Τὰ τῆς Γεένης, δὲν θέλει ἴδῃ ποτὲ δεινά.

Ἐκεῖνος ὅστις ψυχὴν του εὖρε, θέλει τὴν χάσει ἐν ἀκαρεῖ,
 Πλὴν ἂν τὴν χάσῃ διὰ ἐμένα, ὥρα θὰ φθάσῃ νὰ τὴν εὕρῃ.
 Ὅστις σὰς δέχεται, δέχετ' ἐμένα, πιστεύσατέ μοι εἰς τὴν σιγ-
 [μὴν·

Ὅστις μὲ δέχεται, ὡσαύτως, δίδει τῷ πέμψαντί μοι αὐτὸς τι-
 [μὴν. . . .

Ὅστις δέχεται προφήτην, εἰς ὄνομα τοῦ Προφήτου,
 Μισθὸν Προφήτου, οὗτος θὰ λάβῃ ὡς ἀμοιβὴν του.
 Καὶ πάλιν ὅστις εἰς ὄνομα τοῦ δικαίου, τὸν δίκαιον οὗτος
 [δεχθῇ,
 Τότε μὲ τὴν δικαίου ἀντιμισθίαν, πιστεύσατέ μοι θὰ βρα-
 [βευθῇ.

Ὅστις ποτίσῃ ποτῆρι ἓνα πτωχὸν ποτὲ του ψυχρὸν νερόν·
 Ὑπὸ τὸ ὄνομα Μαθητοῦ μου, μισθὸν θὰ λάβῃ μὲ τὸν καιρόν.
 Περαιωθεῖσης τῆς Διδασχῆς του, ὁ Ἰησοῦς μας ἀναχωρεῖ·
 Τρέχει διδάσκει τὰς πόλεις ὅλας, εὐαγγελίζει καὶ προχωρεῖ.
 Τὰς ἡμέρας δ' ἐκεῖνας εἰς Καισάρειαν τοῦ Φιλίππου, ὁ Ἰησοῦς
 [μας τότε φθάνει,
 Ὅπου ἐκαῖσε τῶν μαθητῶν του, ἐρωτήσεις ἐκ τοῦ πλαγίου
 [πολλὰς τοὺς κάμνει·

Τίνα μὲ λέγουσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

Οἱ δὲ τοῦ ἀπήντησαν, ἠκούσαμεν ὅπου·

Παντοῦ τὸ ὄνομά σου, νὰ φέρουν πάντες εἰς ὁμιλίαν·

Οἱ μὲν σὲ λέγουσι τὸν Ἰωάννην, ἄλλοι δὲ τὸν Ἠλίαν.

Ἄλλοι πάλιν νομίζουν λέγουν, ὅτι εἶσαι, εἴς ἐκ τῶν Προφητῶν.
 Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τοὺς λέγει τότε, πῶς μὲ φρονεῖτε, ἐμὲ αὐτόν;
 Σίμων δὲ Πέτρος τῷ ἀπεκρίθη, μὲ θάρρος τότε καθὼ πιστὸς·
 Θεοῦ τοῦ ζῶντος Υἱὸς σὺ εἶσαι, ὁ Αὐτρωτὴς μας σὺ ὁ Χριστός.
 Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τῷ ἀπεκρίθη, Σίμων καλότυχος εἶσαι τοῦ
 [Ἰωνᾶ ὁ υἱός,

Ἡ σὰρξ καὶ αἷμα αὐτὰ δὲν σ' εἶπον ἵνα τὰ μάθῃς, ἀλλ' ὁ οὐ-
 [ράνιος ὁ Θεός.

Κι' ἐγὼ σοὶ λέγω! σὺ εἶσαι Πέτρος, κι' ἐπὶ τῆς πέτρας θέλω
 [νὰ κτίσω τὴν ἐκκλησίαν,
 Καὶ τῆς ὁποίας αἰῶνας πάντας, πύλαι τοῦ ᾄδου, δὲν θέλουν
 [φέρει βλάβην καμμίαν.
 Θέλω σοὶ δώσει τὰς κλεῖς ἀκόμῃ, τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν,
 Καὶ εἰς τὰ δῶρα, τὰ τοῦ Πατρός μου, θὰ σ' ἔχω τέλος συγ-
 [κοινωνόν.

Ὅσα ἂν δέσης ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς τὸν οὐρανὸν μένουν δεμένα·
 Ὅσα δ' ἂν λύσης ὡσαύτως πάλιν, ἐκεῖ θὰ μείνουν αὐτὰ λυμένα.
 Τοὺς μαθητάς του κατόπιν λέγει, Χριστὸς ὅτ' εἶνε νὰ μὴ εἰποῦν·
 Ἀλλ' ἐνδομύχως νὰ τὸ ἡξεύρουν, εἶνε ἀνάγκη νὰ σιωποῦν.
 Ἐκτοτε πλέον ὁ Ἰησοῦς μας, ἤρχισε πάλιν ἐν συντομίᾳ νὰ
 [τοὺς λαλήσῃ,
 Βεβαίως πῶς διὰ τὰ ἱεροσόλυμα εἶνε ἀνάγκη τότε νὰ ἐκκινήσῃ.
 Ἐκεῖ τοὺς λέγει· πολλὰ θὰ πάθω, ἐκ Πρεσβυτέρων, Ἀρχιερέων
 [καὶ Γραμματέων,
 Ὅα μ' ἀποκτείνουν μὲ λύσσαν τόσῃν, μ' ἄσπονδον μῖσος τῶν
 [Ἰουδαίων καὶ τελευταίων.

Εἰς τρεῖς ἡμέρας θ' ἀναστηθῶ·
 Μαζήσας πάλιν θὰ εὐρεθῶ.

Εἰς τὰς ἐκφράσεις καὶ προφητείας τοῦ Ἰησοῦ μας, ὁ Πέτρος
 [τότε δυσχερεστήθη·
 Λυπήσου λέγει τὸν ἑαυτὸν σου, λυποῦμαι εἴθε μὴ τοῦτο γίνη
 [τοῖς ἀπεκρίθη...
 Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὁ Ἰησοῦς μας, εἰς τὸ Θαβώριον ὄρος ἀνα-
 [βαίνει·
 Ὅπου εἰς τρεῖς μαθητάς του μεταμορφοῦται, καὶ μένουν οὗτοι
 [τετρομασμένοι.
 Κατόπιν τούτου, διδάσκων ὁ Ἰησοῦς μας, ἐκεῖ προσῆλθεν εἰς
 [νεανίας,
 Ὅς τῷ λέγει τότε· Διδάσκῃς Ἀγαθὲ, πράξεις νὰ κάμω ποίας;

Μὲ τὰς ὁποίας, ἵνα σωθῶ·

Ζωῆς μελλούσης ν' ἀξιωθῶ. . . .

Ὁ Ἰησοῦς μας τῷ λέγει τότε, ἵνα τ' ἀκούσῃ καὶ ὁ λαός·
Πῶς Ἀγαθὸν μ' ὀνομάζεις; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὴ μόνος Θεός.
Ἄν ὅμως θέλῃς εἰς βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, τοῦ νὰ ἐμβῇς·
Τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ Νόμου, τήρησον πάντας μὴ παραβῇς.
Ὁ νεανίας τῷ ἀπεκρίθη, ὁποῖαι εἶνε αἱ ἐντολαί;

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τῷ εἶπε τότε, διὰ Μωσέως πολλάκι πολλάκι.
Φόνον μὴ κάμῃς, μηδὲ μοιχείαν νὰ μὴ ποιήσῃς,
Ποτὲ μὴ κλέψῃς καὶ μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·
Τὸν σὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα ἀκόμῃ, τὸ νὰ τιμᾷς·
Τοὺς γείτονάς σου, ὡς σεαυτὸν σου, τοῦ ν' ἀγαπᾷς.

Ὁ νεανίας τῷ ἀπεκρίθη, ἐτηρησάμην αὐτὰ 'ποῦ μ' εἶπες ἀπὸ
[παιδί·

Τί ἄλλο μένει; εἰπὲ νὰ μάθω καὶ ἵνα πράξω ἀνυπομόνως
[ὅποια δεῖ.

Ὁ Ἰησοῦς μας τῷ ἀπεκρίθη· ἐὰν θέλῃς νέε τοῦ νὰ σωθῇς,
Καὶ ὅσα πρέπει νὰ περαιώσῃς καὶ τελευταῖον τελειωθῇς;
Πώλησον πάντα ὅ,τι ἂν ἔχῃς καὶ δὸς πτωχῶν·
Καὶ θέλεις ἔχει πλοῦτον μεγάλον 'ς τὸν οὐρανόν·
Κατόπι δεῦρο ἀμέσως τότε, ἐμὲ εὐθέως ν' ἀκολουθήσῃς.
Ἄν θέλῃς, νέε, εὐδαιμονίαν, ἐν Παραδείσῳ τοῦ νὰ κερδίσῃς.
Ὁ νέος τότε ἀκούσας ταῦτα, δυσαρεστήθη·
Τὰ κτήματά του πλούσια ὄντα, κατελυπήθη.

Κι' ἔφυγε τέως μὲ ταραχήν.

Χωρὶς ν' ἀκούσῃ μὲ προσοχήν.

Ἐπαναρχίσας ὁ Ἰησοῦς μας, τῶν μαθητῶν του αὐτὰ λαλεῖ·
Πιστεύσατέ μοι σὰς λέγω τοῦτο, ἀκούσατέ μου τοὺς ὁμιλεῖ.
Πλούσιος ἄνθρωπος μὲ δυσκολίαν, θέλει ἐμβῇ 'ς τὴν βασι-
[λείαν τῶν οὐρανῶν,

Καθότ' ὁ πλοῦτος εἰς ἀνθρώπους, πολλάκις εἶνε πιστεύσατέ
[μοι μέγα δεινόν.

Εἰς τῆς βελώνης τὴν τρύπαν ἴσως, κάμηλος μία διαπεράσῃ
[μὲ εὐκολίαν·

Παρά οἱ πλούσιοι τοῦ νὰ εἰσέλθουν, εἰς τοῦ Πατρὸς μου τὴν
[βασιλείαν.

Μὲ θυμασμόν τους βεβαιωθῆτε οἱ μαθηταί του, ἀκούουν
[ταῦτα καὶ μ' ἀπορίαν,

Τοῦ λέγουν τότε, ὁποῖος ἄρα θνητὸς θὰ λάβῃ τὴν σωτηρίαν;

Ὁ Ἰησοῦς μας τοὺς λέγει τότε, ὅσα ὑπάρχουν ἀδύνατα μόνον
[εἰς τὸν λαόν,

Δύνανται ὅλα μὲ εὐκολίαν νὰ γίνουν πάντα, ἀπ' τὸν Σωτῆρα
[αὐτὸν Θεόν.

Πέτρος δὲ τότε τοῦ ἀπεκρίθη, ἰδοὺ τὰ πάντα ἡμεῖς ἀφήσαμεν,

Τί θὰ κερδίσωμεν, ἐὰν εὐθὺς μ' αὐταπαρνήσεις σ' ἀκολουθήσαμεν;

Βεβαιωθῆτε τοὺς λέγει τότε ὅτι, σεῖς, οἵτινες ἤδη μ' ἀκολουθῆτε,

Καὶ εἰς τὴν ἀναγέννησιν μαζῇ εἰσθε, ἰδοὺ πῶς πρέπει νὰ τι-
[μηθῆτε.

Ὅταν καθήσῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου του, ὁ τοῦ ἀνθρώπου τότε Υἱός,

Καὶ ἐπὶ τῆς δόξης του τῆς μεγάλης, ὡς παντοδύναμος μέγας
[Θεός.

Τότε ὡσαύτως καὶ σεῖς μαζῇ του, θέλετε τότε ἐκεῖ καθῆσθαι,

Καὶ θρόνους δώδεκα εἰς τὴν στιγμὴν, θὰ διατάξῃ θὰ διορίσῃ.

Τοῦ Ἰσραὴλ δέδοται τὰς δώδεκα φυλάς, ἐκεῖ θέλετε κρίνῃ,

Καὶ εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτους, ἐν Παραδείσῳ θέλετε μένειν.

Ὅστις οἰκίας ἢ ἀδελφούς του καὶ ἀδελφάς του, ἀφῆκεν ὧδε,
[ἢ τὸν πατέρα,

ἢ τὴν γυναῖκα ἢ τὰ παιδιὰ, χωράφιά του δι' ὄνομά μου καὶ
[τὴν μητέρα·

Ἐκατοντάκις αὐτὰ θὰ λάβῃ. αὐτὸς βεβαίως ἄς τὸ ἐλπίσῃ,

Ὡς τὴν αἰωνίαν ζωὴν ἀφρεύκτως, αὐτὰ τῷ ὄντι θέλει κερδίσει.

Πολλοὶ μὲν πρῶτοι, ἔσχατοι τότε θέλουσι γίνεσθαι.

Τὸ δ' ἐναντίον ἔσχατοι, πρῶτοι θέλουσι μένειν.

Ἐπιστραφέντος τοῦ Ἰησοῦ μας, ἐκ Γαλιλαίας·

Τῶν μαθητῶν του ἀπαύστως λέγει ῥήτεις σπουδαίας....

Ὁ τοῦ ἀνθρώπου Υἱὸς πῶς ὅτι, θέλει ἀφεύκτως παραδοθῇ,
Καὶ ἀπὸ χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν, θέλει ἀνθρώπων παραδοθῇ·

Ἀφοῦ δ' εἰς μνημα τότε βληθῇ,

Εἰς τρεῖς ἡμέρας θ' ἀναστηθῇ.

Λυποῦνται σφόδρα οἱ μαθηταὶ του καὶ τὸν θρηνοῦν,

Καὶ ἐνδομύχως καταστενάζουν, ἀδημονοῦν.

Ἐπανελθόντων εἰς τὴν Καπερναοῦμ, εἰσπράκτορες ἔρχονται
[Δημοσίου,

Ζητοῦν ἀμέσως τὸν φόρον τοῦ Πέτρου τότε τῆς βασιλείας καὶ
[τοῦ ταμείου.

Διδάσκαλός σας τοῦ λέγουν ἄρα, τὸ δόσιμόν σας δὲν θὰ πλη-
[ρώσῃ;

Τὴν βασιλείαν ποτὲ δὲν θέλει, βεβαίως οὗτος νὰ ζημιώσῃ.

Ὁ δὲ τοῖς εἶπε, νὰ περιμείνουν ὀλίγον τι·

Τοῦ Διδασκάλου ὑπάγει λέγει καὶ τὸν ζητεῖ.

Ἐμβὰς ὁ Πέτρος εἰς τὴν οἰκίαν, ὁ Ἰησοῦς μας πρὶν ὁμιλήσῃ
[τοῦ προλαμβάνει·

Καὶ ἐρωτήσεις δυσκαταλήπτους, τοῦ Πέτρου τότε ἐκ τοῦ πλα-
[γίου ἀμέσως κάμνει·

Σίμων τῷ λέγει πῶς τὸ νομίζεις, πῶς σὺ φρονεῖς εἰπέ μοι
[τώρα, πῶς διατί;

Ὁ βασιλεὺς ἀπ' τὸν υἱόν του τὸν φόρον πέρνει, ἢ ἀπὸ ξένους
[αὐτὸν ζητεῖ;

Ὁ Πέτρος λέγει, ἀπὸ τοὺς ξένους Διδάσκαλέμου, φρονῶ λαμ-
[βάνουν οἱ βασιλεῖς·

Λοιπὸν τῶν τέκνων ἐλευθερίαν ἐπὶ τῶν φόρων τοὺς δίδουν
[Σίμων, καθὼς λαλεῖς.

Ὅθεν ἀνάγκη, μὴν ἴσως οὗτοι σκανδαλισθῶσιν·

Οἱ φόροι πρέπει, ἀμέσως ἤδη ν' ἀποδοθῶσιν·

Ὑπαγε ρίψε ἀμέσως τώρα, τ' ἀγκύστριόν σου ἐντὸς θαλάσσης,
Καὶ τὸν ἰχθῦα τὸν πρῶτον ὄνπερ ἐκεῖσε θέλεις εὐθὺς πιάσεις,
Ἄνοιξον τότε τοῦ ὄψαριου τὸ στόμα ὅπου, παρατηρῶν,
Στατῆρα θεῦρης, εἴκοσιν εἶνε ἀξίας ἤδη σχεδὸν δραχμῶν....
Καὶ δὸς ἀμέσως τοῖς φορολόγοις, καὶ δι' ἐσένα καὶ δι' ἐμέ.
Νὰ τελειώσουν τοιοῦτοτρόπως, τῆς βασιλείας αἱ πληρωμαί.
Ἐβδομήκοντ' ἀκόμη ὁ Ἰησοῦς μας, κήρυκας πέμπει καὶ μα-
[θητάς (α)].

Ἴνα κηρύξουν κι αὐτοὶ αὐτοὶ ὡσαύτως, τὴν σωτηρίαν τὰς διδασχάς.
Τοὺς λέγει ὅσα, τῶν πρώτων εἶπε τῶν Ἀποστόλων.
Τοὺς ἀναλύει τοῦ κόσμου ὅλου, τὸν μέγαν δόλον.
Τοὺς ἐνθαρρύνει εἰς τρόπον ὥστε, νὰ ὑποφέρουν παντοτινά.
Ὅσα ἂν ἴδουν, ἢ ὑποφέρουν ὑπὸ ἀπίστων ἐν γῇ δεινά.
Καὶ ἐξουσίαν τοὺς δίδει τέως, τοῦ νὰ πατῶσιν ἐπὶ σκορπίων,
Καὶ ἐπὶ ὄφρων ἰοδόλων, τῆς πίστεώς των θαῦμα σημεῖον.
Κατὰ δαιμόνων τὴν ἐξουσίαν, νὰ τοὺς διώκουν καὶ ἐξορκίζουν,
Τοὺς ἐγγυᾶται τὴν Βασιλείαν Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὅτι κερδίζουν.
Ἡ τοῦ Πάσχα των ἑορτὴ, πλησίον ἦτο τῶν Ἰουδαίων.
Ὅθεν ἀνάγκη ὁ Ἰησοῦς μας, νὰ ἀναβῇ μετὰ γονέων.
Εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τέλος φθάνει ταχυπορῶν,
Ὅπου ἐμβαίνει τὴν προσευχήν του, νὰ κάμῃ τέως 'ς τὸ ἱερόν.

(α) Τὰ ὀνόματα τῶν ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων εἰς τὰ κάτωθι.

Ἀρχιππος, Ἀριστόδουλος, Ἄγαθος, Ἀσύγκριτος, Ἀρίσταρχος, Ἀδριανός, Ἀλ-
φαῖος, Ἀχαιῖος, Ἀκύλλης, Ἀπελῆς, Ἀνανίας, Ἀρτεμάς, Ἀμπλίας, Ἀριστόδουλος,
Ἀρχιππος, Ἀπολλῶς, Βαρνάβας, Γάιος, Ἑρμῆς, Εὐδοξος, Ἐραστος, Ἐποφρό-
διστος, Ζαχαῖος, Ἡρωδίων, Ἰάσων, Ἰούδας, Ἰούστος, Κάρπος, Κοδράτος,
Κλεώπας, Λουκᾶς, Κουάρτος, Κηφᾶς, Σωσθένης, Λῖνος, Μάρκος, Νυμφᾶς,
Ματθαῖος, Οὐρβανός, Ὀλυμπᾶς, Ὀνησιφόρος, Πούδης, Παρμενᾶς, Πατρόδιος,
Ροδιανός, Σημεὼν, Σωσίπατρος, Στεφανᾶς, Σύλας, Συλουανός, Στάχυς,
Σωσθένης, Στέφανος, Φίλιππος, Πρόχωρος, Νικάνωρ, Τίμων, Παρμενᾶς,
Νικόλαος, Τερέντιος, Τέρτιος, Φλέγων, Φουρτουνάτος, Φιλόλογος, Φιλήμων,
Ἀπρίων, Τιμόθεος καὶ Τίτος.

Ἐκεῖ πωλοῦντας βόας, πρόβατα, ἐντὸς εὕρισκει περιστερὰς·
Τοὺς τραπεζίτας συγκαθημένους, καθὼς ἐν μέσῳ τῆς ἀγορᾶς.

Φραγγέλιον τότε, ἐκ τοῦ σχοινίου εὐθὺς ποιήσας·
Τοὺς διώκει πάντα, καὶ δις ὡσαύτως κατακτυπήσας.

Πρόβατα, βόας εὐθὺς μὲ βίαν κατακρημνίζει·
Τὰ τῶν κολυβιστῶν νομίσματα, ρίπτει σκορπίζει.

Τοὺς τραπεζίτας ἀναποδογυρίζει τότε, μ' ὀργὴν πολλήν·
Τοὺς δὲ πωλοῦντας περιστερὰς, λαλεῖ ὡσαύτως μὲ συμβουλήν·

Σηκώσατέ τας ἀπὸ ἐδῶ, τόπος δὲν εἶναι τοῦ ἐμπορίου,
Εἶνε ὁ οἶκος ὁ πατρικὸς μου, Θεοῦ τοῦ ζῶντος τοῦ αἰδίου.

Οἱ Ἰουδαῖοι σ' αὐτὰ ἐπάνω, ἀποκριθέντες τὸν ἔρωτουν,
Ποῖον σημεῖον σ' αὐτοὺς δεικνύει, τῶν πραττομένων ἵνα πει-
θοῦν.

‘Ο δ’ Ἰησοῦς μας τοῖς λέγει τότε, ἐὰν χαλάσητε τὸν Ναόν·
Εἰς τρεῖς ἡμέρας τὸν ἀνορθώσω, σᾶς βεβαιώσω πρὸς τὸν λαόν.
Τότε τὸν εἶπον αὐτὸς ἐκτίσθη σ' εἴκοσι ἔτη, ὅταν ἔζη ὁ Σο-
[λουμών,
Καὶ μετεκτίσθη εἰς τεσσαράκοντα καὶ ἑξ ἑτάτους, μετὰ τὸν
[αἰχμαλωτισμὸν.

Ἐπ’ Ἀρταξέρξου ἐτελειώθη, καὶ τίς ἐλπίσῃ,
Κρημνιζομένου, σὺ εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλεις τὸν κτίσει; . . .

Πλὴν ὁ Σωτὴρ μας τοὺς ἔλεγεν, ὅτι πῶς θέλει κτίσει·
Ναὸν τοῦ Σώματος κατενοούσε, πῶς θὰ φωτίσῃ.

Ἀρχιερεῖς τε καὶ Γραμματεῖς, τῷ εἶπον τότε ἵνα τοῖς λύσῃ τὴν
[ἀπορίαν,

Εἰπέ μας ἡδὴ τίς εἶν’ ὁ δώσας, τῶν πράξεών σου, ἣν περ
[ἔχεις τὴν ἐξουσίαν.

Τοῖς ἀπεκρίθη ὁ ἔρωτήτω νὰ μὲ εἰπῇτε, οἱ ἐρωτῶντες ἐδῶ
[κυκλόθεν·

Τὸ Ἰωάννου βάπτισμα ἐξ Οὐρανοῦ ἦτον, ἢ ἀπ’ ἀνθρώπους εἰ-
[πότε πόθεν;

Ἐσυλλογίζοντο πῶς ν' ἀπαντήσουν, ἀναπολοῦντες μύρια τόσα
[καθ' ἑαυτοὺς,

Ἐξ Οὐρανοῦ ἐὰν εἰπῶμεν, τότε θέλει μᾶς εἶπει πῶς δὲν σᾶς
βλέπω σ' αὐτὸ πιστούς. . .

Ἄν τοῦναντίον ἀπὸ ἀνθρώπους, θέλομεν τότε τῷ ἀπαντήσει,
Ἀναμφιβόλως λαὸς ἀμέσως ἅπαντας θέλει λιθοβολήσει. . .

Καθότι ἅπας εἶν' πεπεισμένος παραπολύ·

Τὸν Ἰωάννην Προφήτην κράζει καὶ τὸν καλεῖ.

Ὅθεν ἀμέσως ἄς τῷ λαλήσωμεν,

Τὸ θέμα ὅλον κοινῶς ἄς λύσωμεν.

Εὐθὺς ἀμέσως τὸν ἀπαντῶσι πόθεν εἶνε γινῶσιν δὲν ἔχουν σχε-
[δὸν κάμμιαν·

‘Ο δ’ Ἰησοῦς μας ἀνταπαντᾷ, μηδὲν σᾶς λέγω, μ' ὁποῖαν
[πράττω τὴν ἐξουσίαν·

Ἐξώσας ἅπαντας ὡς ἐρρέθη, ὁ Ἰησοῦς μας τοῦ Ἱεροῦ,
Ζωοπόλας καὶ Τραπεζίτας διὰ τοῦ ξύλου τοῦ τρομεροῦ.

Τοῦ Ἱεροῦ των καθήσας τότε καταντᾷ κρύ·

Ὅπως τὰ πάντα ἐκεῖθεν βλέπει ἐπιτηρεῖ.

Ἐκεῖθεν βλέπει πλουσίους, προσερχομένους σ' αὐτὴν τὴν ὥρα.

Εἰς τὸ Γαζοφυλάκιον, νὰ συνεισφέρουν πλούσια δῶρα.

Κατὰ περίστασιν ὅμως βλέπει, ἐκεῖ ἀμέσως εἰς τοὺς πολλούς·

Καὶ μίαν χήρα πτωχὴν γυναῖκα, νὰ βάλῃ αὕτη δὴ ὁβολούς.

Ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς μας, τοὺς ἀπεκρίθη βεβαιωθῆτε ὅλοι κοινῶς·

Ὅτι τῆς χήρας ἦνε ἡ προσφορά της μεγαλητέρα ὅση τινός.

Καθότι πάντες τὸ περισσεῦον, δίδετε δῶρον εἰς τὸν Θεόν,

Ἀλλὰ ἡ χήρα ὅτι ἂν εἶχεν, ἔδωκεν ὅλον εἰς τὸν Νάον.

Περὶ τοῦ Ἱεροῦ τινὲς ὁμίλουν, μὲ ἀπορίαν μὲ θαυμασμόν·

Ὅτι μὲ πέτρας καὶ μ' ἀναθήματα, τοσοῦτον ἔχει καλλωπισμόν.

Τοὺς λέγει τότε ὁ Ἰησοῦς μας, ὅσα ἂν βλέπητε ἢ μ' ὅσα εἰ-

[σέτι θὰ στολισθῇ·

Θέλουσιν ἔλθαι ἡμέραι ὥστε, λίθος ἐπὶ λίθου νὰ μὴν ὑπάρχη

[ν' ἀφανισθῇ.

Νικόδημός τις Φαρισαῖος καὶ ἄρχων τῶν Ἰουδαίων·
Τὴν νύκτα ἦλθε ἔς τὸν Ἰησοῦν μας, ὅπου τῷ λέγει περὶ σπου-
[δαίων.

Διδάσκαλε ἦλθες ἠξεύρομεν ὅλοι, Διδάσκαλος ἀπ' τὸν Θεόν·
Καθότι ὅσα σὺ πράττεις σημεῖα τόσα, οὐδεὶς δὲν κάμνει
[ἀπ' τὸν λαόν.

Ἄν ὁ Θεὸς μ' αὐτὸν δὲν ᾔνε παντοτινά,
Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τὸν ἀπαντάει εἰλικρινά.

Σοὶ λέγω ὅτι τὴν Βασιλείαν Θεοῦ τοῦ ζῶντος, δὲν θέλει ἄν-
[θρωπος δυνηθῆ,
ἵνα τὴν ἴδῃ, ἂν ἴσως οὗτος ἀναμφιβόλως ἄνωθεν λέγω δὲν
[γεννηθῇ.

Ὁ δὲ Νικόδημος ἀνταπαντήσας, πῶς δύναται γέρων νὰ γεν-
[νηθῇ.

Μὴ ἐκ δευτέρου εἰς τὴν κοιλίαν τὴν μητρικὴν του, ἐμβῇ καὶ
[πάλιν νὰ ἐξελθῇ;

‘Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τῷ λέγει τότε, ὅστις δι' ὕδατος καὶ πνεύ-
[ματος δὲν γεννηθῇ.

Νὰ μὴν ἐλπίσῃ ἔς τὴν Βασιλείαν Θεοῦ, πῶς οὗτος σὲ βεβαιώσω
[θὰ εἰσελθῇ.

Καθότι τὸ ἐκ Σαρκὸς γεγεννημένον, ὑπάρχει εἶναι Σὰρξ μοναχὴ,
Καὶ τὸ ἐκ πνεύματος εἶναι πνεῦμα, ὅπερ δὲν ἔχει τέλος μη-
[δὲ ἀρχή.

Νὰ μὴ θαυμάσῃς εἰς ταῦτα πάντα, ὁ Ἰησοῦς μας ἀκολουθεῖ·
Ὅθεν ἀνάγκη, πᾶς ἄνθρωπος ἐπιζῶν νὰ γεννηθῇ.

Ἀναμφιβόλως τὸ πνεῦμα, ὅπου ἂν τοῦτο θέλῃ ἐκείσε πνέει
[εὐθὺς μὲ βίαν,

Καὶ τὴν φωνὴν του αὐτὴν ἀκούεις, ἀλλὰ δὲν βλέπεις ὁποῦ
[ὑπάγει σ' ὁδὸν ὁποῖαν.

Καὶ τοῦναντίον πῶθεν ἐξῆλθεν, ἢ ποῦ ἂν τοῦτο διευθυνθῇ·
Τοιοῦτο, πρὸς εἶναι πᾶς ὅστις, ἂν ἀπὸ πνεῦμα δὲν γεννηθῇ.

Ὁ μὲν Νικόδημος τῷ ἀπεκρίθη, πῶς ἐμποροῦσιν αὐτὰ νὰ γεί-
[νουν ἃ μαρτυρεῖς·

Ὁ δ' Ἰησοῦς τῷ λέγει, τοῦ Ἰσραὴλ Διδάσκαλος εἶσαι, δὲν ἡ-
[ξεύρεις καὶ ἀπορεῖς.

Ἡμεῖς βεβαίως λέγομεν, θ' εἶδομεν φανερά μαρτυροῦμεν,
Καὶ ἂν ὑμεῖς τὰ μαρτυρούμενα δὲν δέχεσθε, δὲν ἀποροῦμεν.

Καθότι ἂν τὰ ἐπίγεια, ἅπερ σᾶς λέγω τὰ δυσπιστῆτε·
Οὐχ ἦπτον ὅμως ἂν τὰ Οὐράνια, σᾶς εἶπω θὰ πιστευθῆτε.

Μηδεὶς εἰσέτι οὐρανοβάτης, εἰμὴ ὁ καταβάτης δι' εὐσπλαγ-
[χνίαν ἐξ οὐρανῶν·
Υἱὸς ἀνθρώπου ὅστις κατέβη, διὰ νὰ ἄρῃ τῆς ἀμαρτίας μέγα
[δαινόν,

Καθὼς ὑψώσας Μωσῆς τὸν Ὀφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ταιουτοτρό-
[πως θὰ ὑψωθῇ·

Υἱὸς ἀνθρώπου, καὶ ὁ πιστεύων σ' αὐτὸν αἰῶνας σᾶς βεβαίω-
[νω δὲν θὰ χαθῇ. . .

Καθότι τόσον Θεὸς ἠράσθη τὸν κόσμον, ὥστε τὸ αἶσθημά του
[ἵνα φανῇ·

Διὰ νὰ σώσῃ αὐτὸν, τοῦ δίδει Υἱὸν τὸν μόνον περιληγμένον
[μονογενῆ.

Οὐχὶ νὰ κρίνῃ ἀλλ' ἵνα σώσῃ αὐτὸν, ἕνεκα τούτου τὸν ἀποσέλλει,
Καὶ ὁ πιστεύσων σ' αὐτὸν βεβαίως ἄκριτος ἔσται αἰῶνας
[μέλλει.

Ὁ μὴ πιστεύσας αὐτὸς τελείως, αἰῶνας πάντας δὲν θὰ κριθῇ·
Ἀλλὰ πανδήμως ὑπὸ τοῦ Πλάστου θέλει βεβαίως κατακριθῇ...

Ἡ κρίσις μόνη ἀφ' ἑαυτοῦ της, ἀναμφιβόλως θέλει λυθῇ,
Κατὰ τὰ ἔργα ἐνὸς ἐκάστου, ἢ ἀμοιβή του θ' ἀποδοθῇ.

Ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος θέλουν παρὰ τὸ φῶς·
Κακῶν ἐργάτης μένει ὡσαύτως, εἰς τὴν κακίαν του κεκυφώς.
Τὸ φῶς δὲν θέλει, καὶ τοῦτο πράττει ἵσως σωθῇ,
Ὅπως κατόπιν τῶν πράξεών του μὴ ἐλεγχθῇ. . .

Ἀλλ' ὁ ἐργάτης τῆς ἀληθείας, τὸ φῶς ποθεῖ·

Θεοῦ τὰ ἔργα πῶς οὗτος πράττει ν' ἀποδειχθῇ.

Κατόπιν τούτων ὁ Ἰησοῦς μας εἰς Ἰουδαίαν ἔρχεται, ὅπου
[ἐκεῖ καθίζει,

Μετὰ τῶν μαθητῶν του πολλοὺς προσερχομένους ἡμερυσίως
[εὐθὺς βαπτίζει.

Τοῦ Νικοδήμου κατηχήθέντος, εἰς τοῦ Σωτῆρος μας τὴν θρη-
[σκείαν·

Ἐστερεώθη κι' ἡ Σαμαρίτις, με διδασχὴν του σ' αὐτὴν ὁμοίαν.

Μετὰ ἡμέρας δὲ δύο, ὁδοιπορήσας τότε εἰς Γαλιλαίαν φθά-
[νει εὐθὺς,

Ὅπου τὸ Γαλιλαίας τὸν ὑπεδέχεται πλῆθος, καὶ πίστιν μεγά-
[λην φέρει καθείς.

Ἐκείθεν φθάνει τὴν πόλιν, ἣτις Κανᾶ καλεῖται τῆς Γαλιλαίας·

Ὅπου εἰς τὴν Καπερναοὺμ ἐντὸς, θαύματα κάμνει καὶ πρά-
[ξεις νέας.

Τὶν τοῦ Βασιλικοῦ ἄρχοντος θεραπεύει,

Καὶ πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα εὐθὺς ὁδεύει.

Ὅπου, τὸ Σάββατον θεραπεύει κατὰκειτον πρὸ τριάκοντα ἐτῶν
Τὸν εἰς τὴν Προβατικὴν κολυμβήθραν τόσον πάσχοντα παρα-
λυτικόν.

Ἀκούσαντες τοῦτο οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι τὸ Σάββατον θεραπεύει,
Τὸν ἐδίωκον τότε πάντες, καὶ νὰ τὸν θανατώσῃ καθείς γη-
[ρεύει.

Διότι Σάββατον ταῦτα κάμνει, πῶς δὲν τὸ σέβεται καὶ πῶς
[τολμᾷ·

Ἠγιασμένον ἀπὸ τὸν πλάστην, κι' αὐτὸς ἐν τούτοις δὲν τὴ
[τιμᾷ.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας βεβαίως τοῖς ἀπεκρίθη, καὶ ὁ Πατὴρ μου
[ἄρτι ἀργὸς δὲν μένει,

Τοιοιουτρόπως καὶ ὁ υἱὸς του, εἰς ἐργασίαν ὁπόταν τύχῃ εὐ-
[θὺς ἐμβαίνει.

Ἔνεκα τούτου οἱ Ἰουδαῖοι τὸν θάνατόν του μὲ τόσῃ λύσαν
[εἶχον ζητήσαι·

ὥς μὴ λύσαντα τὸ Σάββατον, ἀλλ' ὡς Πατέρα τὸν Θεὸν νὰ
εἶπῃ εἶχε τολμήσει.

Καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις μὲ τόλμην τόσῃ, εἶχε τὸν ἐξισώσει μὲ
[τὸν Θεόν,

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τοῖς ἀπεκρίθη, τότε λέγων τὰ κάτω καὶ βε-
[βαιῶν.

Υἱὸς νὰ κάμῃ τι ἐξ ιδίων, δὲν ἡμπορεῖ·

Ἄν τὸν Πατέρα ποιοῦντα πρῶτον δὲν θεωρῇ.

Καθότι ὅσα Πατὴρ του κάμνει, καὶ ὁ υἱὸς του ὡσαύτως πράττει·

Ἡ Πατρικὴ του πρὸς τὸν υἱόν του ὑπογῆ τὸ θέλει τὸ διατάτει.

Καὶ τοῦ δεικνύει τὰς πράξεις ὅλας, καὶ θὰ τοῦ δείξῃ μεγαλη-
[τέρας,

Πρὸς θαυμασμόν Σας καὶ ἀπορίαν, καὶ πάλιν ἄλλας θαυμά-
[στοτέρας.

Καθότι, ὁ μὲν Πατὴρ, νεκροὺς ἀνασταίνει καὶ τοὺς ζωοποιεῖ·

Καὶ ὁ Υἱὸς του τοιοῦτοτρόπως αὐτὸν μιμεῖται, αὐτὰ ποιεῖ....

Αὐτὸς μηδὲνα δὲν θέλει κρίνει ἀπ' τὸν λαόν.

Τὴν κρίσιν ὅλην, δέδωκε μόνην εἰς τὸν Υἱόν....

Καὶ τοῦτο, ἵνα τιμῶσι πάντες ὡς τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν.

Ὅστις τιμὴν δὲν φέρει εἰς τὸν Υἱόν, τιμὴν δὲν δίδει εἰς τὸν Θεόν...

Σὰς βεβαιῶνω ὅστις ἀδιστάκτως, τὸν λόγον ἐμοῦ ἀκούσῃ τὸν
[ἀσπασθῇ,

Τὸν πέμψαντά με οὗτος πιστεύσῃ, μὲ αἰωνίαν ζωὴν ἀφεύκτως
[θὰ βραβευθῇ.

Εἰς κρίσιν οὗτος, δὲν θέλει ἔλθῃ μηδὲ σιγηθῇ.

Ἀλλ' ἐκ θανάτου, θέλει μετέβῃ εἰς τὴν ζωὴν.

Σὰς λέγω δ' ὅτι, ἔρχεται ὥρα·

Καὶ ἥτις εἶναι, ὡσαύτως τώρα.

Ὅταν οἱ νεκροὶ θέλουν ἀκούσῃ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν φωνήν·

Καὶ οἱ ἀκούσαντες θέλουσι ζῆσαι, μ' εὐδαιμονίαν παντοτινὴν.

Διότι ὅπως ἐν αὐτῷ ζῶν ἔχη ὁ Πατήρ του διηνεκῶς·
Τοιουτοτρόπως κι' εἰς τὸν Υἱόν του ζῶν χαρίζει ἐπιεικῶς.
Μὴ θαυμάζετε, θὰ ἔλθῃ ὥρα ἔντρομοι οἱ τῶν μνημείων νεκροὶ
[νὰ ἐξελθοῦν,

Ὅταν ἀκούσωσι τὴν φωνήν, μὲ φρίκην τόσῃ κατ' ἔμπροσθέν
[του ἐμφανισθοῦν.

Οἱ μὲν ἐργάται τῶν ἀγαθῶν, θέλουν βεβαίως ἀναστηθῇ,
Οἱ δὲ τῶν φαύλων μόνοι αὐτοὶ, ἀναμφιβόλως θέλουν κριθῇ.

Ἀφ' ἐαυτοῦ μου οὐδὲν νὰ πράξω δὲν ἠμπορῶ,

Ἀλλ' ὥς ἀκούω, οὕτω καὶ κρίνω καὶ θεωρῶ.

Ὅτι ἡ κρίσις ἡ ἰδική μου, εἶναι δικαιοτάτη βεβαιωθῆτε,

Μὴ ἀπαιτῶν τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ τοῦ πέμψαντός με
[Πατρὸς τελεῖτε.

Κατόπιν τούτων εἰς τὴν Καπερναοὺμ τὸν Ἰησοῦν μας, οἱ ὄχλοι
[πάλιν ἐκεῖ εὐρόντες,

Τὸν ἐρωτοῦσαν ἵνα τοῖς εἴπῃ, νὰ μάθουν, πῶς πότε ἦλθεν
[αὐτὸ μὴ γινῶντες·

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τότε τοῖς ἀπεκρίθη, βέβαιον εἶναι πῶς μὲ
[ζητεῖτε·

Οὐχὶ σημεῖον ἀπλοῦν καὶ μόνον, μεῖζον σὰς τοῦ νὰ ἰδῆτε.

Ἀλλ' ὅτι τοὺς πέντε ἄρτους αὐτοὺς φαγόντες, καὶ χορτα-
[σθέντες παραπολύ·

Αὐτὸ τὸ θαῦμα ἐδῶ παρόντες βεβαίως, μὲ θαυμασμόν σας
[σᾶς προσκαλεῖ.

Ἀλλὰ σᾶς λέγω μὴν ἐργασθῆτε διὰ τροφήν,

Καὶ τὴν ὁποίαν τὸ σῶμα κάμνει, τέλος φθαρτὴν.

Μόνον ἐργάται ἐκ τουναντίου, τροφῆς νὰ εἰσθε τῆς αἰωνίου,

Καὶ τὴν ὁποίαν Υἱὸς χαρίζει, διὰ Πατρός του τοῦ αἰοδίου.

Καθότι τοῦτον, ὁ πρὸ αἰώνων Πατήρ σφραγίσας,

Ζωὴν θὰ ἔχη εἰς τοῦτον μόνον καὶ ὁ ἐλπίσας.

Ἀποκριθέντες τῷ εἶπον τότε, πῶς ἐργασθῶμεν τὰ τοῦ Θεοῦ;

Τοῖς εἶπε τότε, ἂν πιστεύσητε εὐθὺς ἀμέσως τὰ τοῦ Υἱοῦ.

Διότι οὗτος μ' ἀποστολήν τοῦ ἐστάλη τέως,
ἵνα πληρώσῃ ἀρχαῖον νόμον τοῦ Μωϋσέως.

Πάλιν τῷ εἶπον, ὅποιον κάμνεις ἡμᾶς σημεῖον τοῦ νὰ ἰδῶμεν,
Κάμετέ το ἤδη ἐν παρῥησίᾳ, καὶ τότε εὐθέως νὰ πιστωθῶμεν.

Τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἡμῶν πατέρες κατατρεγμένοι,
Ὡς γεγραμμένον ὑπάρχει εἶνε, καὶ εἰς αἰῶνας πάντα θὰ διαμένῃ.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας ἀνταπαντήσας τοῖς ἀπεκρίθη ὥς δυσπιστοῦν-
[τες κυκλόθεν σεῖς,

Πατὴρ τὸ μάννα δέδωκε τότε, οὐχὶ βεβαίως δι' ἰκεσίας ὁ
[Μωϋσῆς.

Αὐτὸς τὸν ἄρτον τρώντι δίδει ἀληθινόν,

Καὶ τὸν ὅποιον τὸν πέμπει ὧδε ἐξ οὐρανῶν.

Ἄρτος εἶνε αὐτὸς, ὁ ἐξ οὐρανῶν καταβάτης,

Αὐτὸς ζωὴν χαρίζει, χάσας ἀθλίως ὁ παραβάτης.

Οἱ δὲ τῷ εἶπον, ἐγκρίσει δὲς μας τὸν ἄρτον τοῦτον παντοτινά·

ἵνα ἤδη σωθῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ βίου ἄθλια τόσα δεινά.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τοῖς εἶπεν ὅτι, ζῶῃς ὁ ἄρτος ἀναμφιβόλως
[ἐγὼ εἰμι·

Ὁ προσερχόμενος καὶ ὁ πιστεύων, δὲν θὰ πεινάσῃ δὲν θὰ δι-
[ψήσῃ αὐτό φημι.

Ὅθεν σᾶς λέγω, ἐμὲ ἰδόντες, καὶ μὴ πιστωθέντες,

Πῶς αἰῶνας πάντας ἐστὲ θανόντες, ἐστὲ ταφέντες.

Περὶ δὲ τούτων γογγίζοντες λίαν, σκανδαλισθέντες οἱ Ἰουδαῖοι
[διὰ μιᾶς,

Ἐλεγον ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἡξεύρομεν, καταγωγῆς ὁποίας εἶνε
[καὶ γενεᾶς,

Τοῦ Ἰωσήφ αὐτὸς δὲν εἶνε, καὶ τῆς Μαρίας αὐτὸς υἱός;

Πῶς οὐρανόθεν αὐτὸς κατέβη, πῶς ἐγεννήθη ὑπερφυῶς;

Ὁ Ἰησοῦς μας τοῖς ἀπεκρίθη ὥς! μὴ γογγίζετε μή τις νομίσῃ

Πῶς δύναται μόνος ἡ ἐμὲ νὰ ἔλθῃ, ἂν ὁ Πατὴρ μου δὲν τὸν
[ἐλκύσῃ....

Καὶ τὸν ὁποῖον θέλω κατόπιν τὸν ἀναστήσει,

‘Οπόταν ἔλθῃ, λαλῶ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ κρίσει.

Αἰῶνας πάντας, μηδεὶς ἐώρακε τὸν Πατέρα,

Ἀλλ’ ὅστις ἤλθε μὲ ἐντολὴν τοῦ τὴν ὑπερτέρα·

‘Ο ἄρτος εἶμαι τῆς ζωῆς αὐτῆς ἐγὼ ὁ μόνος,

Καὶ τῆς ἐλπίδος τῆς αἰωνίου αὐτῆς συγχρόνως·

Οἱ μὲν πατέρες σας τὸ μάνα τότε ἀναμφιβόλως ἐν τῇ ἐρή-
[μῳ φαγόντες·

Βεβαίως θάνατον εἶδον, ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας των οὗτοι
[συνόντες.

Ἐμὲ τὸν ἄρτον, ἐάν τις φάγῃ, δὲν θ’ ἀποθάνῃ ποτὲ κάνεις,

Ἀλλ’ ἀφθαρσίαν αὐτὸς παράγει, εὐδαιμονίας κόσμου κινής...

Ὅστις ἂν φάγῃ τὴν ἐμὴν σάρκα, καὶ ὅστις ἤδη τὸ ἐμὸν αἷμα ἂν
[ἴσως πίνῃ,

Αὐτὸς μ’ ἐμένα αἰῶνας πάντας, βεβαιωθῆτε μαζὺ θά εἶνε
[καὶ ζῶν θά εἴῃ.

Εἰς τὴν Συναγωγὴν τῆς Καπερναοῦμ, ὁ Ἰησοῦς μας δημηγοροῦσε

Καὶ μ’ ὑψηνοῖας μυστηριώδεις, ἔμπροσθεν ὄλων, αὐτὰ λαλοῦσε.

Τῶν μαθητῶν τοῦ πολλοὶ ἐν τούτοις σκανδαλισθέντες·

Τὸν λόγον τοῦτον σκληρὸν εἰπόντες, ἀκροασθέντες.

‘Ο Ἰησοῦς μας γνωρίζων τούτους, ὅτι ὁ λόγος τοὺς σκανδαλίζει,

Τοῖς ἀπεκρίθη καὶ πρῶτον θέμα, λαμβάνει τοῦτο καὶ προλογίζει·

Λοιπὸν ἂν ἴσως ἠθέλετε ἰδῆν, νὰ ἀναβραίνῃ ἐκεῖθεν ὅπου·

Πρότερον διαμένων ἦτο, ἤδη ἐκατέβη Υἱὸς ἀνθρώπου·

Ἐσκοτισμένοι εἰπέτε ἤδη, ἠθέλατε ἴσως τί εἴπει τότε ;

Ἐάν αὐτόπται μάρτυρες εἴσθε, τοῦ θαύματός του οἱ θαυῶται.

‘Ο δ’ Ἰησοῦς μας τοὺς λόγους τούτους λαλῶν, ἐννόει τὸν μα-
[θητὴν τοῦ Ἰσκαριώτην,

Τὸν ἐκ κοιλίας μητρὸς Ἰουδαῖον, τὸν γεννηθέντα φύσει κακίστη
[αὐτὸν προδότην.

Αὐτὸς ὁ λόγος σκάνδαλον φέρει, ὑπὸ τοῦ ὄχλου σχεδὸν πολλῶν,

Ἀκολουθούντων καὶ τοὺς ὁποίους, ὡς μαθητάς του αὐτοῦ, καλῶν.

Ὅθεν ἀμέσως, ἔφυγον πλεῖστοι εἰς τὴν στιγμήν·
Εὐρόντες, δὴθεν, αἰτίαν ταύτην καὶ ἀφορμήν.

‘Ο Ἰησοῦς μας κατότιν τότε, τῶν δώδεκα λέγει τῶν μαθητῶν,
Μήπως τις θέλει νὰ ἐπιστρέψῃ, ἃς μὲ τὸ εἶπῃ τίς ὁ αἰτῶν;
Σίμων δ’ ὁ Πέτρος τῷ ἀπεκρίθη, ποῦ νὰ ὑπάγωμεν, Κύριέ μου;
Σὺ μᾶς διδάσκεις, σὺ ὁ Σωτὴρ μας, σὺ ὁ Χριστὸς μας σὺ Θεέ μου.

‘Ο Ἰησοῦς μας τοῦ ἀπαντάει, αὐτὰ ἐκθέτων τοῦ εἶπεν ὅτι·
Τῆς δωδεκάδος ἐκλέκτωρ εἶμαι, ἀλλ’ ἓνα αὕτη ἔχει προδότη..
Ἀφοῦ ἀπέρασεν ἡ Ἰουδαίων ἐορτὴ, Σκηνοπηγία μέση τῆς ἐορτῆς·
Ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν, μεγάλης ἐορτῆς τῆς
[Πεντηκοστῆς·

Καὶ κράζει λέγων, ἐάν τις διψήσῃ, θέλω ἀμέσως τῷ δώσειν
[νὰ πίνη τώρα·
Καὶ ὁ πιστεύων ἔς ἐμὲ, τὸν βεβαιώσω ὅτι θὰ λάβῃ πάντα τοῦ
[Θεοῦ τὰ δῶρα.

Καθὼς Γραφὴ εἶπεν ἡ Θεία, καὶ οἱ Προφῆται ἐγραψαν τοῦτο
[καὶ μαρτυροῦν.

Μ’ αὐτὰ τὸ θεῖον κατενοοῦσε, ἅγιον Πνεῦμα πῶς θὰ ἐλθῇ·
Καὶ θ’ ἀγιασῇ καὶ θὰ φωτίσῃ, καὶ εἰς ὅλους πάντας θέλει
[χυθῇ...

Πολλοὶ τοῦ πλήθους ἀκούσαντες ταῦτα, ἔλεγον ἴσως εἶν’ ὁ
[Προφήτης ὁποῦ λαλεῖ·

Καὶ ἄλλοι πάλιν Χριστὸς βεβαίως, καὶ ὡσαύτως τόσοι μ’ ἀμ-
[φιβολίαν ἦσαν πολλοί·

Λέγοντες ὅτι ἐκ Γαλιλαίας, ἀναμφιβόλως τοῦ τῶν ἀδυνάτων
[τοῦ νὰ ἐλθῇ.

Γραφὴ μᾶς λέγει ἐκ τῆς σπορᾶς Δαβὶδ θὰ ᾔνε, καὶ εἰς Βηθλεὲμ
[θὰ γεννηθῇ.

Εὐθὺς λοιπὸν σχίσμα τοῦ πλήθους μέγα, ἔγινε τότε διὰ αὐτὸν,
Καὶ τινες ᾔθελον νὰ τὸν συλλάβουν τὸν Λυτρωτὴν μας τὸν
[δυνατόν.

Ἀλλ' οὐδείς ἔβαλε χεῖρα εἰς τὴν στιγμήν,
Ἄν καὶ τὸ πλῆθος εἶχε μανίαν εἶχεν ὁρμήν.

Οἱ ὑπηρέται ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων, ἐπαναστρέφουν μὲ ἀ-
[πραξίαν·

Τὴν σύλληψιν του δὲν ἐγκρίνουν, διότι αὕτη δὲν εἶχε λόγους
[μὴδ' ὑποψίαν.

Ὅπου τοὺς λέγουν οἱ κύριοί των, πῶς ἐπιστρέψατε ἄπρακτοι;
[τοὺς ὑβρίζουν·

Πῶς τέως τὴν σύλληψιν του δὲν ἐνεργήσατε; Οἱ δὲ τότε οὐ-
[τως ἀρχίζουν·

Οὐδέποτε ἄνθρωπος, τῶντι ὡς οὗτος λαλεῖ·

Αὐτὸν ἠκούσαμεν, μὲ βάσιν λόγου; νὰ ὁμιλῇ.

Οἱ κύριοί των τοὺς λέγουν τότε, μὴ σᾶς ἐπλάνησε καὶ ὑμᾶς;
Καὶ ὡς ἐκ τούτου μὲ προσποιήσεις, λέγετε δῆδεν τὰς ἀφορμάς;
Μήπως τις ἄρχων πιστεύει τοῦτον, ἢ μήπως ἓνας ἔδωκε πί-
[στιν Φαρισαῖος;

Ἀλλὰ ὁ ὄχλος, ὅσους ἐπικατάρατος ὁ ἀμαθὴς καὶ χυδαῖος.

Τότ' ὁ Νικόδημος μὲ θάρρος καὶ παρρησίαν τοῖς λέγει μόνος·
Μήπως ἂν πταίῃ ὁ νόμος τοῦτον, δὲν τὸν παιδεύει αὐτὸν
[συγχρόνως·

Ἄς τὸν ἀκούσῃ, καὶ ἐὰν πταίῃ τὸν τιμωρεῖ·

Ἢ ἂν δὲν πταίῃ, τὸν ἀπολύει ἐν ἀκαρεῖ.

Ἀνταπαντήσαντες τοῦ εἶπαν τότε, μήπως καὶ σὺ εἶσαι ἐκ
[Γαλιλαίας;

Ἐξ ἧς προφήτης οὐδείς ἐξῆλθεν, ἐὰν σὺ ἔχῃς γνώσεις, ἢ καὶ
[ιδέας.

Σ' αὐτὰ ἐπάνω ἢ συνεδρίασις διαλυθεῖσα·

Κι' εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ὑπῆγε καθεὶς τὰ ἴσα. . . .

Ἐνθ' ἐδίδασκεν ὁ Ἰησοῦς μας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἱεροῦ,

Τότε Γραμματεῖς τε καὶ Φαρισαῖοι, προτείνουν θέμα τοῦ ἰσχυροῦ.

Γυναικίκα ἐπ' αὐτοφύρῳ μοιχευομένην, ἣν περ εἶχον συλλάβει·

Μὲ πονηρίαν τί θὰ τοὺς εἶπη, τὸ ἐγκλημα τῆς πῶς θὰ ἐκλάβῃ.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας κατανοήσας τὴν πονηρίαν, καὶ τὴν παγίδα
 [τῶν Φαρισαίων,
 Τὴν συγχωρεῖ καὶ ἐλευθέραν τῆς ἁμαρτίας, ἀφίνει ταύτην μὲ
 [δεῖγμα νέον.
 Κατόπιν στρέψας τὸν λόγον εἶπε, βεβαίως ἐγὼ ὑπάρχω τοῦ
 κόσμου εἶμαι τὸ φῶς,
 Ὃς δ' ἂν ἐλθῇ μ' ἀκολουθήσει, σκότος δὲν θέλει βαδίσει εἰς
 τὴν ζωὴν τοῦ ποσῶς αὐτός.
 Οἱ Φαρισαῖοι τὸν εἶπον τότε, Σὺ μόνος σὺ περὶ 'σαυτοῦ μαρ-
 τυρεῖς·
 Κι' ἡ μαρτυρία τέλος ψευδῆς ὑπάρχει, πείσον μας ἥδη ἂν ἡμ-
 πορήσῃ.
 Ἄν μαρτυρῶ τοῖς λέγει περὶ ἑαυτοῦ μου, ἡ μαρτυρία μου εἶνε
 [ἀληθινή·
 Διότι εἶδον πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω, καὶ σεῖς τὸ ἀγνοεῖτε.
 [τί θὰ γενῇ.
 Μὲ λύσαν τόσῃν κρίνατε μόνον κατὰ τὴν σάρκα, μόνον ἐμένα,
 Ἐγὼ δὲν κρίνω, καὶ ὅταν κρίνω δὲν θ' ἀδικήσω μηδὲ οὐδένα.
 Δὲν εἶμαι μόνος μου, τοῦ πλήθους ὅλου ἐγὼ Σωτὴρ.
 Μαζὺ μου εἶνε, μαζὺ κι' ὁ πέμψας ἐμὲ Πατήρ.
 Τὸν εἶπον τότε, ποῦ εἶνε; εἶπε ὁ Πατὴρ σου ποῦ διαμένει·
 Τοῖς ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς μας, ὦ πόσον εἰσθε ἐσκοτισμένοι. . .
 Ἀφοῦ τὸν Υἱόν του δὲν ἐγνώρισατε ἥδη, πῶς τὸν Πατέρα του
 [θέλετε μάθει;
 ὄντες ἐργάται τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐμπλησμένοι ἀπὸ προλή-
 [ψεις καὶ ἀπὸ πάθη.
 Εἰς τὸ Γαζοφυλάκιον ταῦτα ἐλάλη ὁ λυτρωτής μας σ' ὅλους
 [παρῶν,
 Κι' ἐνῷ ἐδίδασκεν οὐδεὶς τῶν ἐτόλμα νὰ τὸν συλλάβῃ 'ς τὸ
 [ἱερόν.
 Διότ' ἡ ὥρα δὲν εἶχεν ἔλθῃ νὰ συλληφθῇ,
 Καὶ ὑπὸ χεῖρας ἀνδρῶν αἱμάτων νὰ παραδοθῇ.

Κατόπιν τούτων καὶ πάλιν ὁ Ἰησοῦς μας ἀρχίζει τὴν διδασχὴν·
Καὶ πρὸς τὰ πλήθη διδάσκων λέγει, θέμα λαμβάνει εἰς τὴν
[ἀρχήν.

Σὰς βεβαιώνω ὅστις ἀπὸ τὴν θύραν τῶν προβάτων, εἰς τὴν
[αὐλήν των δὲν ἐμβαίνει,

Ἀλλ' ἀλλαχόθεν πηδᾷ ἐμβαίνει, αὐτὸς εἶν' κλέπτῃς ἀναμφι-
[βόλως ὁποῦ πηγαίνει.

Ἀλλ' ὅστις ἀπὸ τὴν θύραν ἔρχεται, βεβαίως ὁ ἀληθὴς των
[αὐτὸς εἶνε ποιμὴν·

Κι' ὁ θυροφύλαξ ἀνοίγει τότε, καὶ τὴν ὁδικήν του τὰ πρόβα-
[τὰ του ἀκοῦν φωνήν.

Καὶ τὰ φωνάζει μ' ἐπωνυμίας, καὶ προσπαθοῦν,

Τὸν Κύριόν των, τρέχοντα τότε ἀκολουθοῦν.

Τὸν ξένον ὅμως δὲν τὸν γνωρίζουσι, δὲν τὸν ἀκούωσι παντελῶς·

Ἐὰν φωνάζῃ, ἐὰν τὰ κράζῃ, ματαίως πάσχει κι' ἀνωφελῶς.

Ἐγὼ εἶμαι βεβαιωθῆτε, ὁ καλὸς ποιμὴν,

Τὰ πρόβατά μου γνωρίζω πάντα εἰς τὴν στιγμήν.

Κι' αὐτὰ ὡσαύτως ἀναμφιβόλως ἐμὲ γνωρίζουν·

Κι' ὅπου ἂν θέλω, αὐτὰ πηγαίνουν ἐκεῖ γυρίζουν.

Καθὼς γνωρίζει Πατὴρ ἐμένα, τοιοῦτοτρόπως αὐτὸν γνωρίζω,

Καὶ τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ προβάτων, ἀναμφιβόλως δίδω χάριζω.

Καὶ ἄλλα ἔχω πρόβατα τόσα, ξένης φυλῆς·

Καὶ τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν ξένα ἐμῆς αὐλῆς.

Θὰ τὰ συνάξω αὐτὰ ὡσαύτως, θὰ μοῦ ἀκούσωσι τὴν φωνήν·

Καὶ θέλει γίνῃ ἡ ποίμνη μία, καὶ ταύτης τότε εἷς ὁ ποιμὴν...

Διὰ δὲ τοῦτο καὶ ὁ Πατὴρ μου, τόσον μὲ ἀγαπάει παραπολύ·

Διότι τὴν ψυχὴν μου θυσίαν κάμνω, ἵνα σωθῶσιν ἤδη πολλοί.

Ἐὰν τὴν βάλω, αὐτὴν καὶ πάλιν θὰ τὴν κερδίσω·

Οὐδεὶς τὴν πέρνει, ἐγὼ τὴν βάλω ἵνα τὴν θύσω.

Τὴν ἐξουσίαν τὴν ἔχω πλήρη, ἐκὼν αὐτὴν μου νὰ θυσιάσω,

Καὶ νὰ τὴν λάβω ὡσαύτως πάλιν, ὅποτεν θέλω νὰ τὴν ἀρπάξω,

Ἀπ' τὸν Πατέρα μου παραγγελίαν, τοιαύτην ἔχω ἀκροασθῆτε·
Καὶ μὴ μανίζετε ὡς λύκοι τόσον, μὴ θορυβῆσθε μὴ ξιπασθῆτε.
Σχίσμας μέγαλον, τῶν Ἰουδαίων εὐθὺς ἐγίνη·

Τοὺς λόγους τούτους, καθείς προσβάλλει τοὺς κατακρίνει.

Πολλοὶ μὲν εἶπον, δαιμόνιον βεβαίως ἔχει πολλὰ κακόν·

Ἄλλοι δὲ εἶπον τὸν Ἰησοῦν μας, φρενολείπτην μανιακόν.

Μὴ τὸν ἀκούετε, ὅ,τι ἂν σᾶς λέγῃ εἶνε τρελλός.

Ἄλλοι δὲ εἶπον, τί θορυβῆσθε ἤδη ἀνωφελῶς;

Ἠκούσθη δαίμων πώποτε ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἵνα ἀνοίξῃ;

Καὶ τόσα θαύματα ἄλλα, εἰς κάθε τόπον νὰ καταδείξῃ;

Ἐπάνω εἰς τὴν στιγμὴν τῆς διχονοίας τῶν Ἰουδαίων ὄντος

[χειμόνος,

Εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὰ ἐγκαίνια, τότε ἔτελοῦντο αὐτὰ συγ-

[χρόνως.

Πῶς ὁ Ἰωάννης κἀνὲν σημεῖον, δὲν κάμνει ἤδη κἀν πουθενά·

Καὶ ὅσα τοὺς εἶπεν ἀναμφιβόλως εὐρίσκουν ὅλα ἀληθινά.

Πολλοὶ δὲ τότε, ὅς αὐτὸν τὸν τόπον τὸν χωριστὸν,

Ἐπίστευσαν τέλος, ὅς τὸν Ἰησοῦν μας αὐτὸν Χριστόν.

Αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ἀσθενοῦντος Λαζάρου, ἔστειλαν ἄνθρωπον

[τότε συγχρόνως·

Λέγουσαι θὰ ἀποθάνῃ καὶ νὰ προφθάσῃ, ἵνα τὸν σώσῃ αὐτὸς

[καὶ μόνος.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας διὰ νὰ δείξῃ τότε, ἐκ νέου θαῦμα αὐτοῦ τρανόν·

Τέσσαρας ἡμέρας ἐκεῖ καθίζει, ἕως οὔ ὁ Λάζαρος ἦτο θανών.

Μετὰ δὲ ταῦτα μὲ βίαν, εἰς Βηθανίαν φθάνει καὶ τελευταῖον,

Ἐκεῖ τὸν Λάζαρον ἀνασταίνει, τὸν ὠδωδὸτα καὶ τεταρταῖον.

Πολλοὶ ἐπίστευσαν Ἰουδαῖοι, ἰδόντες αὐτὸ τὸ θαῦμα·

Καὶ βαπτισθέντες εἰς τὰς ἐστίας, ἤλθον ἄθροοι εὐθὺς συνάμα.

Ἀρχιερεῖς τε καὶ Φαρισαῖοι, συμβούλιον κάμνουν κί' ἀποφα-

[σίζουν,

Λέγοντες ὁ ἄνθρωπος οὗτος, πολλὰ θαύματα κάμνει, διὸ

[πρέπον νομίζουν,

Ἐὰν τοῦτον ἀφήσουν βεβαίως εἰς τοῦτον θέλουν πιστεῦσαι·
Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἕνεκα τούτου, θέλουν ὅλους μᾶς καταστρέψει.
Ὁ Καϊάφας δὲ τότε, ἀρχιερεὺς συγχρόνως ὢν οὗτος τοῦ χρόνου·
Εἶπεν ὅτι πρέπει ν' ἀποθάνῃ εἰς, ὑπὲρ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους
[μόνου.

Ἀπὸ ἐκείνην λοιπὸν τὴν ὥραν, τὸ συμβούλιον εἶχεν ἀποφανθῇ,
Ὁ Λυτρωτὴς μας χωρὶς ἄλλο, πῶς πρέπει ὅπως ἀφεύκτως
[θανατωθῇ.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας ἀμέσως τότε, ἀναχωρήσας εἰς τὴν στιγμήν.
Εἰς τὴν ἔρημον πάλιν ὑπῆγε, τὴν λεγομένην Ἐφραίμ.

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦτον, ὅταν ὁ Λάζαρος ὑπὸ τοῦ
[Χριστοῦ ἀνεστήθῃ.

Τότε εἰς τὴν Βηθανίαν τοῦ ἑκάμαν δεῖπνον, ἐφ' ᾧ τοσοῦτον
[περιποιήθῃ.

Μαρία τότε τοῦ Λαζάρου ἡ ἀδελφὴ, δράξασα μῦρον εἰς τὴν
[στιγμήν·

Μ' αὐτὸ τοῦς πόδας τοῦ Ἰησοῦ μας ἀλείφει τότε, ἐν κατα-
[νύξει μὲ συντριβήν.

Τότε στοχασθέντες οἱ Ἀρχιερεῖς εἶπον, καὶ τὸν Λάζαρον πρέπει
[νὰ θανατώσουν,

Διότι βλέποντες αὐτὸν τὰ πλῆθη, ὡς ἔδωσαν πίσιν τοῦ Ἰησοῦ
[διπλὴν θὰ δώσουν.

Κατόπιν τούτων ὁ Ἰησοῦς μας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἔρχεται μὲ
[παῖδ' αὐτοῦ,

Ὅπου παῖδες μετὰ βατῶν καὶ κλάδων τὸ ὠσανὰ λέγουν τὸν
[κράζουν Μεσσία.

Εὐρὼν δὲ τότε πῶλον τῆς ὄνου, 'ς αὐτὸν καθίζει ἵνα φερθῇ·
Καὶ τοῦτο πράττει ὅπως Γραφὴ ἡ Θεία, πρὸ χρόνων συμπληρωθῇ
Λέγοντα ὅτι βεβαίως μὴ φοβηθῆς καὶ μὴ τρομάξῃς παντελῶς,
[θύγατερ Σιών·

Τὸν Βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ πώλου τῆς ὄνου, σὺ θὰ δε-
[χθῇς σὺ τὸν Θεόν.

Τότε οἱ Φαρισαῖοι εἶπον καθ' ἑαυτοὺς, βλέπετε πῶς δὲν ὠφελεῖ·
 Ἰδοὺ τὰ πλῆθη ὅλα αὐτὸς μαζύ του, ἅπαντα ὅλα τὰ προσκαλεῖ.
 Εἰς τὴν ἑορτὴν νὰ προσκυνήσουν, Ἕλληνες τότε εἶχον ἀνέβη,
 Ὅπου ἡ προϋπάντησις τοῦ Ἰησοῦ μας συγχρόνως εἶχε συνέβη.
 Αὐτοὶ τὸν Φίλιππον εὐρίσκουν, μὲ ἱκεσίαν παρακαλοῦν,
 Τὸν Ἰησοῦν μας θέλουν νὰ ἴδουν, τοῦ λέγουν τότε τοῦ ὁμιλοῦν.
 Φίλιππος λέγει εἰς τὸν Ἀνδρέαν, ὁ δὲ Ἀνδρέας ἔς τὸν Ἰησοῦν
 [μας ν' ἀποτανη·

Ὁ δ' Ἰησοῦς τοῖς ἀπεκρίθη, ἦλθεν ἡ ὥρα γιὰς ἀνθρώπου νὰ
 [δοξασθῇ.

Σὰς βεβαιῶνω πῶς κόκκος σίτου, ἐὰν δὲν πέσῃ αὐτός ἔς τὴν
 [γῆν νὰ ἀποθάνῃ,

Μένει μονάχος κι' ἂν ἀποθάνῃ, βεβαίως καρπὸν θὰ φέρει ἐνῶ
 [βλαστάνει·

Ὁ ἀγαπῶν τὴν ψυχὴν του θέλει τὴν χάσει, καὶ ὁ μισῶν αὐ-
 [τὴν ἔς τὸν κόσμον τοῦτον,

Αὐτὸς αὐτὴν θέλει φυλάξει ἔς αἰῶνας πάντας, εἰς Παραδείσου
 [τὸν μέγαν πλοῦτον.

Ἐάν τις ἤδη μ' ὑπηρετήσῃ,

Πρέπει ἀφεύκτως, ν' ἀκολουθήσῃ·

Ὅπου εἶμαι κι' αὐτὸς θὰ ᾔνε παντοτινά.

Πιστεύσατέ με, σὰς βεβαιῶνω ἀληθινά.

Ὁ ὑπηρέτης μου ὡς βέβαιον ἄς τὸ ἐλπίσῃ,

Πῶς ὁ Πατήρ μου, μὲ ἐν βραβεῖον θὰ τὸν τιμήσῃ.

Τώρα ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη, καὶ τί νὰ εἶπω μὲ τῆς ψυχῆς
 [μου τὴν ταραχήν;

Πάτερ, ἐλευθέρωσόν με τὴν ὥραν ταύτην, δέομαι ἄκουσόν μου
 [τὴν προσευχήν.

Ἀλλὰ καὶ ἦλθον διὰ τοῦτο εἰς τὴν ὥραν ταύτην, Πάτερ, δό-
 [ξασον τὸ ὄνομά σου,

Ἄς γίνῃ ὡς νυδόκησας, ὦ ἄναρχε Πάτερ, καὶ ἔπεμψάς με τὸ θέ-
 [λημά σου.

Ἀμέσως φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτε τοὺς λόγους εἶχεν
[ἐκφράσει·

Λέγουσα ὅτι, καὶ ἤδη σ' ἐδόξασα καὶ θέλω κατόπιν πάλιν
[δοξάσει.

Οἱ λαοὶ, οἵτινες ἴσταντο ἀκούσαντες ἔλεγον, ὅτι βροντὴ ἐγίνη·
Ἄλλοι δὲ πάλιν ὅτι ὁ ἄγγελος, μ' αὐτὸν συνομιλεῖ τὴν ὥρα ἐκείνη.

Ὁ Ἰησοῦς μας τοῖς ἀπεκρίθη, δὲν εἶναι δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνή,
Ἀλλὰ διὰ σᾶς αὕτη ἠκούσθη παρηγορία ὑμῶν κοινή.

Ἦδη τοῦ κόσμου τούτου μυστηριώδης εἶνε ἡ κρίσις, μὴ ἐξετά-
[σης,

Τώρα τὸν ἄρχοντα τοῦ κόσμου τούτου, θὰ τὸν ρίψῃ ἔξω αὐτοῦ
[ἡ πλάσις.

Καὶ ἐὰν ὑψωθῶ ἀπὸ τὴν γῆν, πρὸς ἑαυτὸν μου πάντας θέλω
[τοὺς σύρει,

Κι' ἀπὸ τὸν ἄδην αἰώνων τόσους, νεκροὺς σωρείας θέλω ἐγεῖρει.

Μ' αὐτοὺς τοὺς λόγους, τὸν θάνατόν του κατενοῶσεν ὁ Λυ-
[τρωτής μας·

Καὶ πρὸς τὰ πλήθη μ' ἀλληγορίαν, ὠμίλει ταῦτα τότε ὁ Σω-
[τήρ μας.

Ὁ ὄχλος τότε ἀνταπαντήσας τῷ ἀπεκρίθη, ὅτι ἀπὸ τὸν Νόμον
[ἡμεῖς ἠκούσαμεν·

Ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, κι' αὐτὸ ὡς βέβαιον αὐ-
[ἐθαρρῶσαμεν·

Καὶ σὺ πῶς λέγεις, Υἱὸς ἀνθρώπου θὰ ὑψωθῇ;

Ἐπρεπε τοῦτο, καὶ εἰς τὸν Νόμον ἵνα γραφθῇ.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τοῖς λέγει τότε, ὅτι τὸ φῶς ὀλίγον καιρὸν
[εἶναι μαζὶ σας·

Ὅθεν περιπατεῖτε ἕως οὗ ἔχετε τὸ φῶς, μήπως τὸ σκότος
[μείν' ἡ ἐλπὶς σας.

Καθότι ὅστις, ὅταν μὲ σκότος περιπατῇ,

Βεβαιωθῇτε δρόμον δὲν εἴσκει, λοξοβατεῖ.

Λοιπὸν νὰ περιπατῆτε μὲ φῶς, διὰ νὰ γίνητε ἀναμφιβόλως
[φωτὸς υἱοί.

Ταῦτα τοῖς εἶπεν ἔπειτ' ἀπῆλθε, κί' ἐκρύβη τότε ὅπου δὲν ἦσαν
[ἐκεῖ λαοί.

Ὁ Ἰησοῦς μας σταθεὶς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, πρὸς δὲ τὸν
[ὄχλον λαλεῖ εὐθέως·

Οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἐκάθισαν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ
[Μωϋσέως·

Λοιπὸν ὅσα σᾶς εἴπωσι νὰ τὰ φυλάττετε καὶ νὰ τὰ κάμνετε
[ἐντελῶς·

Ἀλλὰ τὰ ἔργα τῶν νὰ μὴ τὰ κάμνητε, μηδὲ αὐτὰ νὰ πράξητε
[παντελῶς.

Διότι λέγουσι καὶ δὲν πράττουν, ἀλλὰ δένουσι μὲ βαρέα φορτία
Τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, καὶ οὗτοι δακτύλου βάρους δὲν
[πέρνουν ἐν συντομίᾳ.

Ἀλλὰ τὸ κάμνουν μ' ὑποκρισίαν, διὰ νὰ φαίνωνται εἰς τὸν λαόν,
Καὶ νὰ τιμῶνται, ὅταν εἰσέρχωνται οἱ θεομπαίχται εἰς τὸν ναόν.

Τὰ φυλακτήριά των, τέλος αὐτοὶ πλατύνουν,

Καὶ τοὺς κροσσοὺς τῶν φορεμάτων των μεγαλύνουν,

Καὶ ἀγαπῶσι νὰ προκαθέζωνται εἰς τὰ δεῖπνα, καὶ εἰς τὰς
[Συναγωγάς,

Κι' ἐπιθυμῶσι νὰ χαιρετῶνται τότε, ἀπὸ ἀνθρώπων ζητωκραυγὰς
Καὶ διδασκάλους νὰ τοὺς φωνάζωσιν εἰς τοὺς φόρους αὐτῶν
[ἐπάνω,

Καὶ τέλος πάντων τὸ ἀπαιτοῦσι, αὐτοὶ νὰ ᾧσιν οἱ ὑπεράνω.
Ἀλλὰ σεῖς τὸ διδάσκαλος μὴ τὸ ζητήσετε, πώποτε μὴ κη-
[ρυχθῆτε,

Εἰς ὃ διδάσκαλος εἶν' ὁ Χριστὸς, σεῖς δὲ πάντες ἀδελφοὶ κλη-
[θῆτε.

Ἐπίσης νὰ μὴν εἰπῆτε, ἐπὶ τῆς γῆς κάμμίαν ἡμέρα,
Ποτὲ βεβαίως κἀνένα, σᾶς παραγγέλλω ποτὲ πατέραι·

Διότι ἓνας εἶν' ὁ Πατήρ, καὶ ὅστις εἶν' εἰς τὸν οὐρανόν·
 Ὁ κατοικῶν καὶ ὁ διέπων τὸ σύμπαν ὅλον μὲ κεραυνόν.
 Ὅστις ὑψώσει τὸν ἑαυτὸν του, θέλει βεβαίως ταπεινωθῇ.
 Ὁ ταπεινώσων αὐτὸν ὡσαύτως, οὗτος τῶν ὄντων θὰ ὑψωθῇ. . .
 Ἐπαναστρέψας τὸν λόγον τοὺς λέγει, τοὺς ἀποκρίνεται τε-
 [λευταῖον
 Καὶ χιλιάκις ἀλλοίμονον κράζει τῶν Γραμματέων καὶ Φαρι-
 [σαίων.
 Καθότι οὗτοι Θεὸν ἐμπαίζουν, γελοῦν καὶ τοὺς ἀνθρώπους
 [αὐτοὶ ὁμοίως,
 Καὶ ὅτι μὲ κηλίδας γεμάτος πλήρης, αὐτῶν ὑπάρχει ὅλος ὁ
 [βίος.
 Μ' ὑποκρισίαν στραγγίζουσιν, μόνον τὸν κώνωπα οὗτοι·
 Καὶ τὴν Κάμηλον καταπίνουσιν, καὶ ὅλων τὰ πλούτη.
 Ὅμοιος εἶναι μὲ τάφον, ὅστις ἀπ' ἔξω εἶνε πεποικιλμένος·
 Ἐσώθεν δ' εἶναι βρωμὸν γεμάτος, καὶ ὅζει τόσον νεκρὸς θαμ-
 [μένος.
 Ὡ σεῖς Ἀρχιερεῖς τοὺς τάφους τῶν προφητῶν σας κτίζετε καὶ
 [σεῖς Φαρισαῖοι,
 Καὶ τὰ τῶν δικαίων μνημεῖα στολίζετε τόσον, ὑποκριταὶ Ἰου-
 [δαῖοι.
 Καὶ λέγετε ὅτι, ἐὰν ἡμεῖς εἴμεθα εἰς τὰς ἡμέρας τῶν Πα-
 [τέρων ἡμῶν·
 Δὲν ἠθέλαμεν συμφωνῆσαι, εἰς τὰ αἵματα τῶν Προφητῶν καὶ
 [εἰς τὸν διωγμὸν. . . .
 Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ σεῖς μαρτυρεῖτε, υἱοὶ πῶς εἴσθε τῶν προπα-
 [τόρων αὐτῶν γονέων,
 Καὶ ἤδη ἀναπληρώσατε τὸ βδελυρὸν, ὅσον ἂν λείπη αὐτῶν
 [φονέων.
 Ὅφεις καὶ τὰ γεννήματα, ὅσα ὑπάρχουν τῶν Ἐχιδνῶν·
 Βεβαίως ποῦ θὰ κρυφθῆτε, μήπως εἰς ἄδην ἢ εἰς Οὐρανόν;

Ἡ τῆς Γεέννης σᾶς ἀναμένει δικαία κρίσις,
 Κι' ἡ τιμωρία, ἣτις σᾶς πρέπει αὐτὴ ἐπίσης.
 Ἔνεκα τούτου ἐγὼ σᾶς στέλλω, ἀφεύκτως ἤδη Προφήτας καὶ
 [Γραμματεῖς·
 Σοφοὺς ὁμοίως, ἵνα τοὺς θυσιάσητε δι' ὄνομά μου τώρα εὐθύς.
 Καθὼς ἐχύθη τοῦ Ἄβελ τότε δικαίου ὄντος, τὸ αἷμα τούτων
 [θέλει χυθῇ,
 ἕως αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ἡ γῆ σας αὕτη θέλει
 Ὅσα σᾶς εἶπον, θὰ ἔλθουν ὅλα διὰ μιᾶς· [βρεχθῇ.
 Ἐπὶ τῆς ζώσης καὶ τῆς ὑπαρχούσης νῦν γενεᾶς.
 Ἱερουσαλὴμ. Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα Προφήτας καὶ φο-
 [νικὴ οὐσα,
 Κατατρέχουσα καὶ καταδιώκουσα ἀποσταλμένους, καὶ τού-
 [τους λιθοβολοῦσα.
 Ποσάκις ἠθέλησα νὰ συνάξω τὰ τέκνα σου, ὡς ἡ ὄρνις τὰ
 [νοσγνά·
 Πλὴν ταῦτα δὲν ἠθέλησαν νὰ μὲ ἀκούσωσιν, ἵνα σωθῶσιν
 [ἀπ' τὰ δεινά.
 Σᾶς βεβαιῶνω πῶς ἀπὸ τοῦδε, ὁ οἶκος σου θέλει μένει πάντι
 [ἐρημωμένος·
 Καὶ δὲν θέλετε μ' ἶδει ἕως νὰ εἶπητε, ὁ ἐρχόμενος εἶνε εὐλο-
 [γημένος.
 Ἐκάθητο ὁ Ἰησοῦς μας, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν,
 Καὶ ἐπροστύχετο τότε εἰς τὸν Πατέρα του τὸν Θεόν.
 Ὅπου ὑπῆγον οἱ μαθηταὶ του, καὶ ἐρωτῶντες τότε τοῦ ὁμι-
 [λοῦν,
 Πότε θὰ γίνων ταῦτα, ποῖον σημεῖον τοῦ ἐρχομοῦ σου αὐτῶ
 [λαλοῦν;
 Ἡ συντελεία τοῦ Κόσμου τούτου· πότε θὰ γείναι, σὲ ἐρωτῶ-
 [μεν νὰ μᾶς φωτίσης·
 Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τοῖς ἀπεκρίθη νὰ φυλαχθῇτε μήπως καὶ
 [πέσητε εἰς πλάνησεις.

Διότι θέλουσιν ἔλθει πολλοὶ εἰς τ' ὄνομά μου, πλὴν καθείς
[των θέλει εἶσθαι πλαστός,
Καὶ θὰ πλανήσωσιν ἀναμφιβόλως βεβαιωθῆτε πολλοὺς, πῶς
[αὐτὸς εἶν' ὁ Χριστός. . .

Μὴ συγχισθῆτε ὅλα θὰ γίνουν, ἀλλὰ καθείς σας μὴ φοβηθῇ·
Τότε θὰ ᾔνε, ὅτε τὸ ἔθνος ἐπὶ τοῦ ἔθνους θὰ σηκωθῇ.

Καὶ Βασιλεία ἐπὶ τῆς Βασιλείας, μὲ τόσῃν λύσαν θὰ κινηθῇ·
Λοιμοὶ καὶ πείναι, καὶ κατὰ τόπους ἡ γῆ ὡσαύτως θὰ κλονισθῇ.
Αὐτὰ θὰ ᾔνε, σ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἐποχὴν,

Τῆς συντελείας τὰ βεβαιοῦντα πρώτην ἀρχήν.

Τότε θέλουν ὑμᾶς παραδώσει, βεβαιωθῆτε εἰς πᾶσαν θλίψιν

[καὶ στεναγμόν·
Σᾶς θανατώσει δι' ὄνομά μου, κι' ὅλα τὰ ἔθνη θὰ σᾶς μισή-
[σουν μὲ διωγμόν.

Κι' εὐθέως πολλοὶ θέλουσι τότε, ἀναμφιβόλως σκανδαλισθῇ·
Καὶ παραδώσει ὁ εἷς τὸν ἄλλον, κι' εἰς μετὰ τοῦ ἄλλου θὰ
[μισηθῇ.

Ψευδοπροφητῆται θὰ σηκωθῶσι, τὸν Κόσμον τότε θέλουν ζαλίσαι·
Πιστεύσατέ με αὐτοὶ οἱ πλάνοι, πολλοὺς ἀνθρώπους θέλουν
[πλανήσει.

Καθὼς ἐξέρχεται ἡ ἀστραπή, ποτὲ ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν,
Κι' εὐθέως φαίνεται ἕως τὴν Δύσιν, μὲ λάμψιν τόσον πολλήν.
Οὕτω θὰ γίνει ἡ παρουσία ἐπὶ τοῦ τόπου·

Ὅταν θὰ ἔλθῃ μὲ δόξαν τόσῃν ὡς ἀνθρώπου.

Διότι, ὅπου τὸ πτώμα ἐκεῖ θὰ ἔλθουν οἱ Ἄστοι,
Τοιουτοτρόπως θὰ γίνει τότε βεβαίως ἡ τελετή.

Εὐθὺς μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν τῶνόντ' ἐκείνων·

Ἥλιος καὶ σελήνη, θὰ μείνουν τότε ἄνευ ἀκτίνων.

Καὶ οἱ ἀστέρες θὰ πέσουν κάτω, ἀναμφιβόλως θὰ κρημνισθοῦν·

Αἱ δὲ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν μου, θέλουσι τότε νὰ σαλευθοῦν.

Τότε τὸ σημεῖον Ὑιοῦ τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανῇ,

Καὶ αἱ τῆς γῆς ἀπάσης φυλαὶ, πενθίμως θέλουν θρηνῇ. . . .

Καὶ θέλουν ἴδῃ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
[Νεφελῶν·

Μετὰ τῆς δόξης του τῆς ἀνηκούσης, μετὰ δυνάμεων του τό-
[τε πολλῶν.

Καὶ θέλει πέμψῃ τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ, μὲ σάλπιγγας καὶ
[μὲ μεγάλην φωνήν,

Τότε ἵνα συνάξωσι τοὺς ἐκλεκτοὺς του, ὅπως ἐλθῶσιν εἰς τὴν
[σκηνήν.

Ὅσοι ἂν ᾔνε εἰς τοὺς ἀνέμους, καὶ ὅσοι πάλιν σ' ὅλας τὰς ἁ-
[κρας τῶν οὐρανῶν·

Νὰ εὗρεθῶσιν ὅλοι ἄνθρωποι εἰς τὸν Κριτὴν των, καὶ τὸν Σω-
[τῆρα ἐκ τῶν δεινῶν.

Ὁ οὐρανός τε καὶ ἡ Γῆ θὰ παρελθοῦν,
Οἱ δὲ λόγοι μου βεβαίως θὰ πληρωθοῦν.

Τὴν ὥραν ταύτην οὐδεὶς τὴν γινώσκει, μηδ' αἱ Δυνάμεις τῶν
[Οὐρανῶν·

Πλὴν τοῦ Πατρὸς μου, καὶ τὸν ὅποῖον Πατέρα ἔχομεν ὅλοι
[κοινόν.

Τοιουτοτρόπως βεβαιωθῆτε, καθὼς τοῦ Νῶε ἡμέρας ὅπου,
Ὁ κατακλειςμὸς βιάίως τότε, ἐπνίξε πάντα υἱὸν ἀνθρώ-
[του.

Οὕτω θὰ γίνῃ ἡ παρουσία, Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν ἀκαρεῖ·
Χωρὶς νὰ μάθῃ τις τῶν πλάσμάτων, καὶ μ' ἐκπληξίν του νὰ
[θεωρῇ.

Ὅθεν ἐξυπνήσατε ἀγνοοῦντες, εἰς ποίαν ὥραν ὁ Κύριός σας
[θέλει ἐλθῇ,

Ὡς ἀγνοεῖ ὁ οἰκοκύρης, ὁ κλέπτης πότε θὰ ἔλθῃ, ἢ συγχρόνως
[ἐπιτεθῇ.

Καθὼς ὁπόταν τοῦ ὑπηρετοῦ, Κύριος δίδει τῶν ἐργατῶν του,
Ὅταν τὸν ἴδῃ ἐμπιστευμένον, ἐνὸς ἐκάστου τὸ φαγητόν
[του.

Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἰς τὸν τῆς δόξης του
 [Θρόνον καθήσῃ·
 Μαζὺ ὅλους τοὺς ἁγίους Ἀγγέλους, ἀναμφιβόλως κυκλόθεν
 [θέλει ἀθροίσει.
 Καὶ θέλουσιν ἔλθαι ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀπάσης καὶ συναχθῶ-
 [σι·

Ὅπου τότε καθὼς ποιμένος πρόβατα αἴγες θὰ χωρισθῶσι.
 Καὶ θέλει βάλλει τότε τὰ πρόβατά του ἐκ δεξιῶν του,
 Τὰ δὲ εἰρίφια θέλει τὰ θέσει ἐξ ἀριστερῶν του.
 Ὁ δὲ Βασιλεὺς θέλει λαλήσῃ τοῖς δεξιόθεν·
 Δεῦτε οἱ Εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου κυκλόθεν.
 Κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην τοῦ Οὐρανοῦ Βασιλείαν,
 Τὴν ἀπὸ καταβολῆς τοῦ Κόσμου, δοθεῖσαν μέχρι τὴν σιντε-
 [λέαν.

Διότι ἐπείνασα καὶ μοὶ ἐδώκατε φαγητόν·
 Ἐδίψησα δὲ πολλάκις, καὶ ἐδώκατέ μοι ποτόν.
 Ξένος ἤμην καὶ μὲ ἐμβάσατε εἰς τὴν οἰκίαν,
 Γυμνὸς ὡσαύτως καὶ μ' ἐνδύσατε μ' ἐνδυμασίαν.
 Ἀσθενὴς ἤμην, καὶ ἤλθατε τέως ἵνα μ' ἐπισκεφθῆτε·
 Καὶ εἰς τὴν φυλακὴν ἤμην, καὶ ἤλθατε ἵνα μ' ἰδῆτε.
 Τότε οἱ δίκαιοι θέλουν ἀμέσως μὲ ἐν σωμαίλον ἀποκριθῶσι,
 Κύριε πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα, καὶ σὲ θρέψαμεν νὰ τῷ εἰ-
 [πῶσι.

Ἡ διψῶντα πότε; καὶ σὲ ποτίσαμεν;
 Ἡ ξένον καὶ γυμνόν, καὶ σ' ἐνεδύσαμεν;
 Ἡ πότε ἀσθενῆ καὶ εἰς φυλακὴν, σ' ἔδομεν Κύριέ μας;
 Παρακαλοῦμεν μνεῖαν νὰ κάμῃς, βεβαίωσον καὶ εἰπέ μας.
 Ὁ Βασιλεὺς δὲ τότε θέλει τοῖς εἶπει, ἀμέσως ἐν παρῶντί,
 Τῶν ἐλαχίστων τῶν ἀδελφῶν μου, ὅσα ἐκάμετε τὰ ὅποια.
 Ἐμὲ αὐτοῦ τότε τὰ ἐκάμετε, καὶ κατὰ τοῦτο σᾶς εἰμ' εὐγνώ-
 [μων·
 Ἴδου δι' ἀντιμισθίαν καθένα, πῶς ἤδη κάμνω συγκληρονόμον.

Τότε θὰ εἶπη καὶ εἰς τοὺς ἀριστερόθεν ἐν παρρησίᾳ,
 Φύγετε ἀπὸ σημά μου, ὧ σεῖς ἀνθρωπόμορφα θηρία·
 Πηγαίνετε οἱ κατηραμένοι, ἤδη εἰς τὸ πῦρ μου τὸ αἰώνιον·
 Ὅπου μαζύ σας θὰ συγκολάζητε πᾶν πονηρὸν φαῦλον δαιμό-
 [νιον.
 Διότ' ἐβλέπατε τότε πάσχοντας, τόσους καὶ τόσους πτωχοὺς
 [τῆς γῆς·
 Καὶ σεῖς ἐμέναντέ μ' ἀναλγησίαν, καὶ μ' ἀσπλαγχνίαν μετὰ
 [σιγῆς.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΕΜΠΕΙ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΟΥ
 ΔΙΑ ΝΑ ΕΤΟΙΜΑΣΩΣΙ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Ἐνῷ ἔτρωγεν ὁ Ἰησοῦς μας, εἰς τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ ἐκεί-
 [σε τὴν οἰκίαν,
 Πρὸ τοῦ Πάσχα δύο ἡμέρας, βλέπουν ἐρχομένην ἀμαρτωλὴν
 [Γυναῖκα μίαν.
 Ἦτις λαβοῦσα τότε, μύρου καθαροῦ σχεδὸν λύτραν μίαν·
 Ἐπλυνε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ μας, μὲ πίστιν μὲ προθυμίαν.
 Καὶ μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της, εὐθὺς τοὺς πόδας αὐτοῦ
 [σπογγίζει,
 Οἱ Μαθηταὶ του ἀγανακτοῦσι, καὶ τὸν Ἰούδαν αὐτὸν συγχίζει.
 Καὶ τότε εἶπον, ἡ ἀπώλεια αὕτη πρὸς τί;
 Καὶ ἡ θαπάνη τόσων χρημάτων, πῶς; διατί;
 Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, διὰ συμβουλίου
 [ἐσυζητοῦσαν,
 Τίτι τρόπῳ τὸν Ἰησοῦν νὰ θανατώσωσι, μέσον νὰ εὑρουν τό-
 [σον ἐπιθυμοῦσαν.
 Καθότι οὗτοι δὲν ἐφοβοῦντο τὸν Σαρκοθέντα αὐτὸν Θεόν·
 Ἀλλὰ τὸν τρόπον τὸν εἶχον ὅλον εἰς τὸν ὄχλον καὶ εἰς τὸν λαόν.
 Τότε ἐμβῆκεν ὁ Σατανᾶς εἰς τὸν Ἰούδαν Ἰσκαριώτην,
 ὄντα ἀπόστολον τοῦ Ἰησοῦ, ἔκαμε τοῦτον αὐτοῦ προδότην.

Κρυφίως τότε εὐθὺς πηγαίνει, καὶ μὲ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ στρα-
 [τηγοὺς συμφωνεῖ·
 Πῶς θὰ τὸν παραδώσῃ, καθεὶς δὲ τότε μ' ἄκραν χαρὰν, κα-
 [θὸ προδότην τὸν ἐπαινεῖ·
 Καὶ τὸν ὑπόσχονται τὰ χρήματα νὰ τῷ δώσωσιν, ὅταν τὴν
 [πράξιν αὐτὸς ποιήσῃ,
 Καὶ δῶρα ἄλλα δι' ἀμοιβὴν του, ἀναμφιβόλως καὶ χωρὶς ἄλ-
 [λο πῶς θὰ κερδίσῃ.
 Τοῖς ὑπεσχέθη ὅτι ἐζήτει τῆς προδοσίας νὰ εὕρῃ μέσον ἐν εὐ-
 [κολίᾳ·
 ὥστε νὰ μὴ συνέβῃ σύγχυσις ἴσως, ἢ συγχρόνως τοῦ λαοῦ
 [τῶν ὀχλαγωγία.
 Κατόπιν τούτων τῶν ἀνωτέρω, ἔφθασεν ἡλθεν ἡ ἡμέρα τῶν
 [κζύμων,
 Ἐν ᾗ ἔπρεπε νὰ θυσιάσωσι τὸ Πάσχα, τότε Ἰησοῦς μας ὁ οἰκ-
 [τεῖρμων·
 Ἐστειλε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην νὰ υπάγουν διὰ νὰ κάμουν
 [ὑπηρεσίαν·
 Διὰ νὰ φάγουν μαζύ του τὸ Πάσχα ὅλοι, κατὰ τὸ ἔθιμόν των
 [ἐτοιμασίαν.
 Ἀποκριθέντες τὸν εἶπον, ποῦ νὰ τὸ ἐτοιμάσωμεν ἀγνοοῦμεν;
 Καὶ διὰ τοῦτο Διδάσκαλέ μας, μ' ἐπαναλήψεις σὲ ἐρωτοῦμεν.
 Ὁ Ἰησοῦς μας τοῖς ἀπεκρίθη ἀμέσως τότε, χωρὶς νὰ χάσῃ πο-
 [σῶς καιρὸν,
 Εἰς τὴν πόλιν θὰ ἀπαντήσητε ἄνθρωπον βαστάζοντα στάμνα
 [μὲ τὸ νερόν.
 Τοῦτον ν' ἀκολουθήσητε, ἕως νὰ φθάσητε εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν·
 Καὶ νὰ τοῦ εἴπητε διὰ νὰ κάμῃ αὐτὸς τοῦ Πάσχα ἐτοιμασίαν.
 Καὶ θέλει τοῦτος εὐθὺς σὰς δείξει ἀνώγατον μέγα καὶ ἐσρω-
 [μένον·
 Ὅπου φροντίσατε ὅ,τι τὸ δέον, ἵνα ἐκεῖ ὑπάρχει ἐτοιμασμένον.

Εἰσῆλθον τέως καὶ ὥς τοὺς εἶπεν, σ' ἀπάντησίν των εὐθὺς τὴν
[πρώτην,
Εὐρίσκουν τότε εὐθὺς ἀμέσως, τὸν μὲ τὴν στάμνον οἰκοδεσ-
[πότην.
Ἐτοιμασίαν ἀμέσως κάμνουν τότε πολλήν·
Τοῦ Διδασκάλου πράττουν εὐθέως τὴν ἐντολήν.

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΠΑΣΧΑ.

Ἦλθεν ἡ ὥρα ὅπου ὁ Ἰησοῦς μας καθίζει τότε μαζὺ μὲ ὅλους,
Διὰ νὰ φάγη μὲ τοὺς δώδεκα καὶ Μαθητάς του τοὺς Ἀποσόλους.
Καὶ πρὶν νὰ φάγουν τοὺς εἶπε, τοῦτο τὸ Πάσχα διὰ νὰ φάγω
[ἔχω ἐπιθυμίαν·
Μαζύ σας πρὶν ν' ἀποθάνω, διότι λέγω οὐ φάγω τὸ Πάσχα
[πλέον φορὰν κάμμίαν.
Καὶ μέχρις οὔ, τοῦτο εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ Βασιλείαν τελειωθῇ,
Ἐγὼ δὲν θέλω ἐδῶ 'ς τὸν Κόσμον, ἕτερον ἄλλο Πάσχα γευθῇ.

Ο ΙΕΡΟΣ ΝΙΠΤΗΡ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Καὶ ὅταν ἦλθεν ἐσπέρα, καὶ ἔγεινε τὸ δεῖπνον τοῦ Ἰησοῦ με-
[τὰ τῶν Μαθητῶν του,
Διάβολος ἐμβῆκε 'ς τὴν καρδίαν Ἰούδα, ὅπως προδώσῃ τὸν
[Διδάσκαλόν του.
Γνωρίζων ὅτι βεβαίως ὅλα τὰ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ
[Πατήρ,
Καὶ ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθε, καὶ εἰς τὸν Θεὸν πηγαίνει ὁ Σω-
[τήρ.
Σηκώνεται τέλος ἀπὸ τὸ δεῖπνον, καὶ βάλλει κάτω ὁ Ἰησοῦς
[τὰ φορέματά του·
Λαβὼν δὲ λέντιον (ὅπερ δηλοῖ, ἐμπροσποδία), ἐζώσθη τοῦτο
[ἀπ' ἐμπροσθὰ του.

Ἐπειτα βάλλει νερόν 'ς τὴν λεκάνην, κ' εὐθὺς ἀρχίζει,
Νὰ νίπτῃ τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν του, καὶ μ' αὐτὸ νὰ σπογ-
[γίζει.

Μὲ τὴν σειρὰν εἰς τὸν Σίμωνα Πέτρον ἀμέσως φθάνει·

Ὅστις παρατηρήσεις τοῦ Ἰησοῦ μας πολλὰς τοῦ κάμνει.

Κύριε λέγει Σὺ τοὺς πόδας μου θὰ τοὺς νίψῃς, δὲν τὸ ἀνέ-
[χομαι μὴ τὸ ποιήσῃς,

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τῷ λέγει τότε, ὅπερ πρᾶττω δὲν τὸ γνωρί-
[ζεις, κατόπι θὰ τὸ γνωρίσῃς.

Πάλιν ὁ Πέτρος ἀνταπαντήσας, τοὺς πόδας μου δὲν θέλω νὰ
[νίψῃς ὀλοτελῶς·

Τοῦ ἀπαντᾷ ἐὰν τοὺς πόδας σου δὲν νίψω, μέρος ἐμοῦ δὲν
[ἔχεις σὺ παντελῶς.

Ὁ Πέτρος ἀποκριθεὶς οὐχὶ τοὺς πόδας νὰ νίψῃς μόνον, ἀλλὰ
[καὶ χεῖρας καὶ κεφαλὴν,

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τῷ λέγει τότε, τοὺς πόδας σου μόνον ἔχεις
[ἀνάγκην ἐσὺ πολλήν.

Τέλος ὁ λελουμένος δὲν ἔχει ἄλλην ἀνάγκην, εἰμὴ τοὺς πόδας
[του ἵνα πλύνῃ·

Καθότι ὅλον του τὸ σῶμα καθαρὸν εἶνε, κί' ἀκαθαρσίαν ἔχουν
[ἐκεῖνοι.

Σεῖς καθαροὶ εἴσθε, ἀλλ' οὐχὶ δὲν εἴσθε πάντες βεβαιωθῆτε,
Εἷς ἐξ ὑμῶν ἀναμφιβόλως, καὶ μὲ προδίδει καὶ μὲ ἀρνεῖται.

Ἀπρὸ τοὺς πόδας ἐνίψεν ὅλων, τὸν ἐπενδύτην του τότε λαμ-
[βάνει·

Καὶ συγκαθίσας τέλος σχοινοτενῇ λόγον καὶ πάλιν εὐθὺς τοὺς
[κάμνει.

Ἡξεύρατε καὶ ἴδατε τί σᾶς ἔκαμα ἤδη, Διδάσκαλός σας ὢν
[νὰ ἰδῆτε,

Ὁ εἷς τοῦ ἄλλου πόδας νὰ νίπτῃ, καὶ ὅπως πρᾶττω καὶ σεῖς
[κατόπιν νὰ μιμηθῆτε.

Σᾶς βεβαιώνω, δοῦλός δὲν εἶνε τοῦ Κυρίου του μεγαλήτερος.
[πιστεύσατέ με·

Οὐδ' ὁ ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν πέμψαντα, πλέον ἀμείνων του
[ἀκούσατέ με.

Ἐὰν ταῦτα ἤξεύρητε, καλότυχοι εἴσθε σᾶς βεβαιώνω,
Καὶ ἂν ταῦτα πράξῃτε ἤδη, μὴν ἀμφιβάλετε σᾶς δικαίωνω.
Ἢδη ταῦτα δὲν λέγω δι' ὅλους ἐγὼ κοινῶς·
Τὴν ἐκλογὴν μου ἐγὼ γινώσκω ἐκτὸς ἐνός.

Βεβαίως αὐτὸ θὰ γίνη, ὅπως Γραφὴ ἡ Θεία τόσων αἰώνων
[συμπληρωθῇ,
Λέγουσα ἡ πτέρνα τοῦ μετ' ἐμοῦ τρώγοντος ἄρτον, ἐναντίον
[θα σηκωθῇ.

Σᾶς τὰ προλέγω προτοῦ νὰ γίνουν, ὅπως φωτισθῇτε·
Ὅτι ἐγὼ εἰμὶ καὶ οὐχὶ ἄλλος, ἵνα πεισθῇτε.

Καὶ τέλος ὅποιος δέχεται, ὅποιον θέλω στείλει μὲ ἐντολήν
[μου σ' αὐτὸν μεγάλην,
Τὸν πέμψαντά με δέχεται οὗτος, σᾶς βεβαιώνω εἰς τὴν ψυχὴν
[του εἰς τὴν ἀγκάλην.

Τοιαῦτα λέγων ὁ Ἰησοῦς μας, καὶ ἐξακολουθῶν τὴν διδασχὴν·
Κατεταράχθη ὁ Πανοικτεῖρμων, βεβαιωθῇτε εἰς τὴν ψυχὴν.

Καὶ μαρτυρήσας τοῖς εἶπεν ὅτι, εἷς ἐξ ὑμῶν θέλει μὲ παραδώ-
[σει,

Ἀναμφιβόλως καὶ χωρὶς ἄλλο, εἷς Μαθητῆς θὰ μὲ προδώσῃ.
Σίμων δὲ Πέτρος εὐθέως τότε, πρὸς ἓνα λέγει τῆς δωδεκάδος
[συναδελφόν του·

Καὶ τὸν ὅποιον ὁ Ἰησοῦς μας ἠγάπα τόσον, ὡς συγγενὴν του
[ὡς ἐδίκόν του.

Νὰ ἐρωτήσῃ τὸν Ἰησοῦν μας τίς ὁ προδότης τοῦ Διδασκάλου,
[ἐκ Μαθητῶν,

Ὁ δὲ προσπέσας ἐπὶ τὰ στήθη τοῦ Ἰησοῦ μας ἐν κατανώξει,
[χάριν αἰτῶν.

Ἰνα τῷ εἶπῃ τίς ὁ προδότης, οἱ Μαθηταί του ἔχουσιν ὅλοις·
[νοχωρίαν·

Ὅπως τὸν μάθωσι, καθότι εἶνε καὶ μένουν εἰς φόβον ὅλοι κι εἰς
[ἀπορίαν.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τῷ ἀπεκρίθη, σ' ὃν τινα θέλω δώσει τὸ βε-
[βαμμένον ψωμίον,

Εἰν' ὁ προδότης, αὐτὸ θὰ ἦνε, βεβαιωθῆτε ἡ μαρτυρία καὶ τὸ
[σημεῖον.

Καὶ βάψας τότε ψωμίον δίδει, εἰς τὸν Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην·
Μετὰ δε τοῦτο εἰσῆλθ' ὁ δαίμων εὐθύς ἀμέσως εἰς τὸν προδότην.

Καὶ τοῦ Ἰούδα ὁ Ἰησοῦς μας τοῦ λέγει τότε, σὺ νὰ μὴν ἄρ-
[γήτης,

Ὅτι θὰ κάμῃς νὰ μὴ βραδύνῃς, εὐθύς ἀμέσως νὰ τὸ ποιήσῃς...
Οὐδεὶς δὲν ἐνόησε τὸν λόγον τοῦτον ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐννοίας·

Ἐνόμιζον πάντες κάτι θὰ πάρῃ, καθότι οὗτος ἦτο Ταμίας.
Κ' ἐνεκα τούτου ὁ Ἰησοῦς μας προεῖπεν, ὅτι πῶς τὰ χρεώδη
[νὰ ἐτοιμάσῃ,

Διὰ τὸ Πάσχα, ὅ,τι τὸ δέον ἀνγκαιοῦσε καθὸ Ταμίας, νὰ ἀ-
[γοράσῃ.

Ἢ ἴσως ὅτι, θὰ ἀγοράσῃ κάτι τι νέον·

Πτωχῶν νὰ δώσῃ, ὡς μὴ ὑπάρχον, ὡς ἀναγκαῖον.

Λαβὼν τὸν ἄρτον λοιπὸν ἀμέσως, ἐξῆλθε φεύγει ἐκ τῆς οἰκίας,
Τὴν νύκτα ἦτο τῆς πέμπτης ἡμέρας, ὁ φαῦλος, δοῦλος τῆς ἀνο-
[μίας.

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ.

Ἐνῷ εἰς τὴν Τράπεζαν ἔτρωγον, εὐθύς ὁ Ἰησοῦς μας τὸν ἄρ-
[τον τὸν εὐλογεῖ·

Κόψας τοῦτον τὸν διανέμει τῶν Μαθητῶν του, ἐν πληρεστάτῃ
[αὐτοῦ στοργῇ.

Καὶ λέγει τότε, τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμα μου βεβαιωθῆτε,

Κι' ὁποῖος τοῦτο φάγῃ, αἰῶνας πάντας δικτηρεῖται.

Συγχρόνως λαβὼν δὲ τότε τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας τοῖς
[εἶπεν εὐθύς·

Πίστε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ αἷμα μου, ἀπ' αὐ-
[τὸ ἄς πίνη καθεῖς.

Αὐτὸ ὑπάρχει ἡ Καινὴ Διαθήκη ἐν τῷ ὀνόματί μου εἰς τὸν λαόν,
Τὸ ἐκχυνόμενον ὑπὲρ ὅλων ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν.
Ἀπὸ τοῦτο τὸ γέννημα τῆς ἀμπέλου βεβαίως οὐ θὰ πῶ φο-
[ρὰν ἄλλην καμμίαν·

Ἔως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅπου θὰ συμπῶ εἰς τὴν τοῦ Πατρός
[μου Βασιλείαν.

Πιόντες τότε καὶ ὑμνήσαντες τέλος εἰς τὸν Θεόν,

Ἐξῆλθον κί' ὑπῆγον ἴσα εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

Ὅπου τοὺς λέγει τὴν νύκτα ταύτην, τίς δι' ἐμὲ ἐξ ὑμῶν μὴ
[σκανδαλισθῇ·

Τὸν ποιμένα θέλω κτυπήσει, εἴν' γεγραμμένον, τὸ ποιμνιόν
[του θὰ σκορπισθῇ.

Καὶ ἀφοῦ μετὰ ταῦτα, ἀναμφιβόλως ἀναστηθῇ,

Πρὶν σᾶς θὰ ὑπάγω εἰς Γαλιλαίαν κ' ἐμφανισθῇ.

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Περαιωθέντων τῶν ἀνωτέρω, ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀρχίζει,
Θύτῳ πως τῶν Μαθητῶν του, μὲ ἐν στωμίλον καὶ προλογίζει.

Τώρα ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, θέλει συνδοξασθῇ μ' αὐ-
[τὸν ὁ Θεός,

Τώρα ἐλυτρώθη ἐκ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀκολούθως θὰ λυτρω-
[θῇ ὁ λαός.

ὦ Τεκνία μου ὀλίγον καιρὸν μένω μαζύ σας, καὶ θέλετε μὲ
[ζητήσῃ·

Καθὼς τῶν Ἰουδαίων, ὅπου ὑπάγω ἵνα ἐλθῶσι τοὺς εἶχον λα-
[λήσει.

Τώρα σᾶς δίδω τὴν ἐντολὴν μου αὐτὴν τὴν νέαν μὴν ἀμφι-
[βάλλον,
Ὅπως ἀγαπᾶτε, ὡς σᾶς ἠγάπησα τοσοῦτον χρόνον ὁ εἰς τὸν
[ἄλλον.

Μ' αὐτὸ οἱ πάντες ἀναμφιβόλως θὰ σᾶς γνωρίσουν τότε καθεῖς·
Ὅταν σεῖς ἀγαπᾶσθε βεβαίως, πῶς Μαθηταί μου πῶς εἴσθε
[σεῖς.

Σίμων Πέτρος τοῦ ἀπεκρίθη, ὦ Κύριέ μου, ποῦ Σὺ ὑπάγεις
[νὰ μοῦ εἰπῇτε,
Τῷ ἀπεκρίθη ὅπου ὑπάγω, σεῖς τώρα ν' ἀκολουθήσητε δὲν ἡμ-
[πορεῖτε.

Ὁ Πέτρος ἀνταπαντήσας τότε λέγει, πῶς δὲν δυνάμεθα νὰ
[σ' ἀκολουθήσωμεν·
Εἰς ποῖον ἄλλον παρὰ εἰς σέ, καθὼς μᾶς εἶπες ἀναμφιβόλως
[θέλει ἐλπίσωμεν.

Διὰ ἐσένα καὶ τὴν ψυχὴν μου ἀναμφιβόλως θέλω ἀμέσως ἀ-
[ποφασίσαι,
Ὁ δ' Ἰησοῦς μᾶς τοῦ λέγει, τρεῖς ὦ Πέτρε θὰ μ' ἀρνηθῇς, πρὶν
[ὁ ἀλέκτωρ τοῦ νὰ λαλήλῃ. . .

Στρέψας τὸν λόγον του τοὺς λέγει, νὰ μὴ ταράττεται ἡ καρ-
[διά σας ἀπ' τὸν λαόν·
Καὶ νὰ πιστεύσητε ἀδιστακτικῶς καθὼς ἐμένα, καὶ τὸν Πατέ-
[ρα ἡμῶν Θεόν.

Εἰς τὴν οἰκίαν τὴν Πατρικὴν μου πολλαὶ ὑπάρχουσι κατοικίαι,
[πολλαὶ Μοναὶ,
Τῶν Μακαρίων ἐτοιμασμέναι ἀναμφιβόλως, μὲ δόξαν τόσῃν
[φαιδραὶ Σκηναί.

Καὶ ἂν δὲν ᾔσαν βεβαίως ἤθελον ἤδη εἶπει τὸ συντομότερον·
Ἰδοὺ ἐγὼ ὑπάγω νὰ ἐτοιμάσω, τὸν τόπον σας ἐγὼ πρότερον.
Κ' ἐρχομαι πάλιν, ἐγὼ κατόπιν σας ὁδηγῶ,
Μαζὺ σᾶς πέρνω, διὰ νὰ ᾔσθε ὅπου κ' ἐγώ.

Ὅπου ὑπάγω σεῖς τὸ ἡξεύρετε, καὶ τὸν δρόμον μου δὲν ἀγνοεῖτε·
καθότι χρόνους μαζύ μου εἰσθε, καὶ τρωγοπίνοντες μαζύ
[συζήτε.

Θωμάς δὲ τότε τοῦ ἀπεκρίθη, ὦ Κύριέ μου, ποῦ ὑπάγεις τὸ
[ἀγνοοῦμεν,

καὶ πῶς ἡμεῖς ἤδη τὸν δρόμον σου νὰ ἡξεύρωμεν δυνάμεθα,
[πῶς ἡμποροῦμεν.

Ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀλήθεια, ἡ ζωὴ, ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη·
οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα εἰμὶ δι' ἐμοῦ, ὅστις φωτίσθη
[καὶ ὁδηγήθῃ.

Ἐὰν ἐγνωρίζατε ἐμὲ, καὶ τὸν Πατέρα μου ἠθέλατε γνωρίσει,
καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῶρα ἐγνωρίσατε, καὶ τὸν ἴδετε ἐν πεποιθήσει.

Φίλιππος τότε τῷ ἀπεκρίθη, Κύριε δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα
[σου καὶ μᾶς ἀρκεῖ.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μᾶς τῷ ἀπαντάει τότε, ἐν παρρησίᾳ τῶν Μαθη-
[τῶν του ὅλων ἐκεῖ.

Φίλιππέ μου πῶς τόσον καιρὸν μαζύ σας εἶμαι, καὶ πῶς ἀκό-
[μη δὲν με γνωρίζεις,

ὅστις με εἶδε, καὶ τὸν Πατέρα μου συγχρόνως εἶδε, βέβαιον
[νὰ τὸ νομίζης.

καὶ πῶς ἀμφιβάλων μοῦ λέγεις, ἐμὸν Πατέρα ἵνα σᾶς δείξω
[νὰ τὸν ἰδῇτε ;

Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἰμὶ εἰς τὸν Πατέρα, καὶ ὁ Πατὴρ σ' ἐ-
[μένα κεῖται ;

τοὺς λόγους τούτους δὲν λέγω μόνος, ἀφ' ἑαυτοῦ μου βε-
[βαιωθῇτε,

ἀλλ' ὁ Πατὴρ μου, ὅστις μ' ἐμένα πάντοτε μένει μοῦ διη-
[γεῖται.

πάντα τὰ ἔργα ἡμερουσίως, αὐτὸς καὶ μόνος τὰ ἐκτελεῖ.

Κι' ἂν δὲν πιστεύεται μὲ τὸν Πατέρα μαζύ πῶς εἶμαι, πά-
[λιν λαλεῖ.

Διὰ τὰ ἔργα μου ἀδιστάκτως πιστεύσατέ με, πῶς εἶμ' ὁ Χριστός,
Καὶ στερεούμενοι σ' αὐτὰ ἐπάνω, καθεὶς ἅς γίνη ἤδη πιστός.

Καὶ ὁ πιστεύων ἐπὶ τῶν ἔργων μου, κί' αὐτὸς ἔργα θὰ πρά-
[ξη ὁμοίως·

Ἀφ' ὅσα πράττω τὸν βεβαιώνω, ἤδη αὐτὸς θὰ πράξῃ καὶ τρι-
[πλασίως.

Διότι βεβαίως ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν Πατέρα μου τώρα εὐθὺς,
Καὶ ὅτι ἂν θέλετε εἰς τ' ὄνομά μου, καὶ μοὶ ζητήσῃ ποτὲ κα-
[θείς.

Παρευθεὶς θέλω τὸ κάμει τὸν βεβαιώνω πρὸς τὸν λαόν·

Διὰ νὰ δοξασθῇ ὁ Πατήρ, βεβαιωθῆτε εἰς τὸν Υἱόν.

Ἐὰν μ' ἀγαπᾶτε μὲ εἰλικρίνειαν, καὶ τὰς ἐντολάς μου ἀπά-
[σας τηρήσητε,

Θὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα ἐκ τοῦ ὁποίου τὸν παράκλητον
[νὰ ἐλπίσητε.

Διὰ νὰ εὐρίσκεται ἀναμφιβόλως πάντοτε, εἰς τοὺς αἰῶνας μα-
[ζύ σας·

Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, καὶ τὸ ὅποῖον θὰ ἦνε τότε πρὸς
[φώτισίν σας.

Βεβαίως ὁ κόσμος τοῦτο, δὲν τὸ γνωρίζει αὐτὸ ἐν γῇ,

Ἀλλὰ σεῖς θὰ τὸ ἰδῆτε, καὶ τὸ ὅποῖον σᾶς ὁδηγεῖ.

Ἐγὼ θ' ἀνέβω βεβαίως τώρα 'ς τοὺς οὐρανοὺς·

Ἀλλὰ θέλω σᾶς ἀφίσει ὥδε ὡς ὀρφανούς.

Σεῖς μετ' ὀλίγον βεβαίως θὰ μὲ ἰδῆτε, ἐμὲ δὲν βλέπει ὁ κό-
[σμος πλέον,

Θὰ μὲ γνωρίσητε ὅτι ζῶ, ὡς πρὸ τῆς θανῆς μου ἵνα πεισθῆτε
[ὡς ἀναγκαῖον.

Καὶ σεῖς ὡσαύτως τώρα, ἐν εὐσεβίᾳ θέλετε ζῆσαι·

Κί' εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, σεῖς πρῶτοι θὰ μὲ γνωρίσει.

Ὅτι ἐγὼ εἶμαι μὲ τὸν Πατέρα μου, μ' ἐσᾶς ἐγὼ, καὶ σεῖς μ' ἐ-
[μένα,

Καὶ ὁ φυλάττων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ λόγια μου ἕνα πρὸς ἕνα.

Ἐγὼ ἀφεύκτως πιστεύσατέ μοι, ὅτι πῶς τοῦτον θὰ ἀγαπήσω·
Κι' ἀπ' τὸν Πατέρα μου ν' ἀγαπηθῇ, ἀμέσως τότε θὰ τὸν συ-
[στήσω.

Ὁ Μαθητὴς τοῦ Ἰούδας τότε, οὐχὶ ὁ ἄλλος ὁ Ἰσκαριώτης,
Ὅστις, εἰς τὸν Διδάσκαλόν του καὶ εὐεργέτην ἐγέννη προδότης.
Τῷ λέγει, Κύριε, τί ἔγεινεν, ἀφοῦ τὸν ἑαυτὸν σου εἰς ἡμᾶς
[φανερώσης ;

Καὶ εἰς τὸν Κόσμον ὅλον αὐτὸν Σὺ κρύψης, εἰπὲ τί κέρδος ἴσως
[σ' ἡμᾶς θὰ δώσης ;

Τὸν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς μας, ἐάν τις μ' ἀγαπᾷ, καὶ τὰς ἐν-
[τολάς μου φυλάξῃ·

Καὶ ὁ Πατὴρ μου αὐτὸν ἀφεύκτως, θὰ ἀγαπήσῃ καὶ εἰς δι-
[καίῳν Μονὰς θὰ τάξῃ.

Καὶ εἰς αὐτὸν βεβαιωθῆτε, τότε θέλομεν κάμει τὴν κατοι-
[κίαν,

Καὶ θὰ τῷ δώσωμεν ἀναμφιβόλως, ζῶν βραβεῖον τὴν αἰω-
[νίαν.

Πρὸς τούτοις εὐχόμενος ὁ Μαθηταί μου, εἰρήνην σᾶς ἀφίνω·
Οὐχὶ τοῦ κόσμου τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ἀνωτέραν αὐτῆς ἐγκρίνω.
Τὸ μέλλον μου τώρα σᾶς εἶπον, καὶ πρὶν βεβαίως ὁ Πατὴρ
[τοῦτο ἐγκρίνῃ,
Διὰ νὰ μὲ πιστεύσητε, πῶς χωρὶς ἄλλο αὐτὸ ταχέως αὐτὸ
[θὰ γείνη.

Πολλὰ μ' ἐσᾶς πλέον δὲν θὰ λαλήσω, διότι ὁ ἄρχων ἔρχεται
[τοῦ κόσμου·

Ὅστις μηδὲν, τίποτε εἰς ἐμὲ δὲν ἔχει, ἀλλ' ὁ κόσμος ἵνα γνω-
[ρίσῃ πῶς τὸν ὀδικόν μου.

Πατέρα τὸν ἀγαπῶ, καὶ καθὼς μοῦ παρήγγειλεν, οὕτω κά-
[μνω καὶ ἐκτελεῖται,
Ἀλλὰ σᾶς λέγω τώρα νὰ φύγωμεν ἀπ' ἐδῶ, καὶ νὰ ὑπάγωμεν
[σηκωθῆτε.

ὄθεν λαβὼν τοὺς μαθητάς του, εὐθὺς μεταβαίνουν εἰς τὴν
 [Γεθσημανήν·
 Πέραν τοῦ Ποταμοῦ, ἢ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ὑπάρ-
 [χει καὶ νῦν.
 Ἐκεῖ ἦτο κῆπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμβῆκεν ἀμέσως ὁμοῦ μετὰ τοὺς
 [Μαθητάς του,
 Τὸν τόπον τοῦτον καὶ ὁ προδότης, ἤξευρε πολλάκις ὑπῆγε ση-
 [μά του.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΗΠΟΝ
 ΤΗΣ ΓΕΘΣΗΜΑΝΗΣ.

Τότε ὁ Ἰησοῦς μας λέγει τῶν Μαθητῶν του, καθίσατε ὧδε
 [ἕως οὗ νὰ ἐλθῶ·
 Ἰπάρχω παρέκει κατὰ τὸ χρέος, νὰ δώσω εὐχαριστήσεις ἵνα
 [προσευχηθῶ.
 Λαβὼν δὲ τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου μαζύ του,
 ἤρchiσε νὰ λυπῆτε τόσον, ὥστε ν' ἀδημονῇ ἡ ψυχὴ του.
 Ὁ Ἰησοῦς μας τοῖς λέγει τότε, πολὺ λυπεῖται ἡ ψυχὴ μου
 [θανάτου ἕως·
 Μείνατε σεῖς ἐδῶ καὶ μ' ἐμὲ ἀγρυπνήτε, καὶ προσευχηθῆτε
 [κατὰ τὸ χρέος.
 Ἀφοῦ τότε παρεμπρὸς ὑπῆγεν ὀλίγον τι, καὶ ἀπεμακρύνθη,
 ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν ὕψιστον προσευ-
 [χήθη.
 Λέγων Ἀββᾶ Πάτερ μου, τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμὲ εἰ δυ-
 [νατὸν, ἅς λείψῃ·
 Οὐχὶ καθὼς θέλω, ἀλλ' ὡς θέλεις ἅς γίνῃ, δέομαι Πάτερ ἐν
 [κατανύξει.
 Ἐπαναστρέφει ἀμέσως εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς εὗρεν
 [ἅπαντας κοιμωμένους,
 Λέγει τῷ Πέτρῳ, τὴν ὥραν δὲν ἠδύνατο μ' ἐμὲ νὰ σᾶς εὗ-
 [ρῶ ἀγρυπνημένους;

Αὐτὸν καὶ μόνον ἤδη σὰς κάμνω, τὸν πολλὰ ἀναγκαῖον ὄνει-
 [δισμὸν·
 Ν' ἀγρυπνῆτε καὶ νὰ προσεύχησθε, διὰ νὰ μὴν ἔλθητε εἰς πει-
 [ρασμὸν.
 Τότε Ἄγγελος Κυρίου τὴν ὥραν ῥαίνην ἦλθεν ἐξ Οὐρα-
 [νῶν,
 Καὶ δυναμώσας τὸν Ἰησοῦν μας, ἀπὸ τὴν θλίψιν κι' ἀπ' τὸ
 [δεδινόν.
 Εὐρισκόμενος δὲ εἰς στενοχωρίαν πλέον σφοδρότερον τότε προ-
 [σῆχετο·
 ὥστ' ὁ ἰδρὼς τοῦ σώματός του ἔγινεν ὡς θρόμβος αἵματος,
 [κάτω ἐρρίπτετο.
 Σηκωθείς ἀπὸ τὴν προσευχὴν του, εὔρε τοὺς μαθητάς του καὶ
 [πάλιν κοιμωμένους,
 Τοῦ διδασκάλου των ἡ λύπη, τόσον βεβαίως τότε τοὺς εἶχει
 [ἀπηνυθισμένους.
 Ἀμέσως δεύτερον πάλιν ὁ Ἰησοῦς μας τοὺς κάμνει τότε ὄνει-
 [δισμὸν·
 Τί κοιμᾶσθε; σηκωθῆτε προσευχηθῆτε νὰ μὴν ἐμβῆτε εἰς πει-
 [ρασμὸν.

ΤΑ ΑΧΡΑΝΤΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Μόλις ὁ Ἰησοῦς μας ἐτελείωσε τὴν προσευχὴν του, κατὰ τὸ
 [χρέος,
 Καὶ ἰδοὺ ὁ Ἰούδας, λαβὼν τάγμα τῶν στρατιωτῶν ἦλθεν εὐ-
 [θέως.
 Ἦσαν μαζύ των οἱ ὑπηρέται, Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων·
 Ἦλθον μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων, καὶ ὅπλα εἶχον ὑπὲρ τὸ
 [δέον.
 Καὶ πλησιάσας Ἰούδας τότε, τοῦ Ἰησοῦ μας φίλημα δίδει,
 Λέγων τὸ χαῖρε Ῥαβδί μου, κ' εὐθὺς μὲ τοῦτο τὸν παραδί-
 [δει.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τῷ λέγει, ἀντιμισθίαν θέλεις, ὡς ἐπαξίαν
[τοῦ τόσοῦ κόπου·

Καθότι μ' ἐν φίλημά σου, ἀναμφιβόλως προδίδεις τώρα τὸν
[υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Σ' αὐτὰ ἐπάνω ὁ Ἰησοῦς μας, ἀμέσως ἐξελθὼν εἶπε τίνα ζη-
[τεῖτε ;

Ἀποκριθέντες τὸν εἶπον ὅτι, ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος πῶς προσ-
[καλεῖται.

Τότε εἰμὶ ἐγὼ, μὲ θάρρος τόσον τοῖς ἀπεκρίθη·

Ὁμοῦ μὲ τούτους καὶ ὁ Ἰούδας ἦτο, καὶ δὲν αἰσχύνθη. . . .

Ἡ σπεῖρα ὅλη τῶν Ἰουδαίων ~~ἔ~~τραφεῖτα τότε εἰς τὰ ὀπίσω,
[πίπτει χαρμὰι,

Καὶ πάλιν ἀμέσως ἐπερωτήσας ὁ Ἰησοῦς μας, τίνα ζητεῖτε
[μήπως ἐμέ ;

Αὐτοὶ δὲ εἶπον ἀπεσταλμένοι, τὸν Ἰησοῦν ζητῶμεν τὸν Να-
[ζωραῖον·

Ἀνταπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς μας ἐγὼ εἰμὶ, σὰς λέγω καὶ τελευ-
[ταῖον.

Ἐὰν λοιπὸν σεῖς τώρα, ἐμένα μόνον ζητεῖτε,

Τοὺς ὑπολοίπους ἀνενοχλήτους ἤδη ἀφῆτε.

Καὶ τοῦτο λέγει ὁ Ἰησοῦς μας, ἵνα Γραφὴ ἡ Θεία συμπλη-
[ρωθῇ·

Ἀφ' ὅσα μοὶ ἔδωκας, δὲν ἄφησα ἓνα καὶ μόνον τοῦ νὰ χαθῇ.

Ἐφυγον τότε οἱ Μαθηταὶ του, μὲ τῆς ψυχῆς των λύπην καὶ
[πόνον,

Καὶ τὸν Σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν μας, λελυπημένον ἄφησαν
[μόνον.

Σίμων δὲ Πέτρος, μάχαιραν ἔχων, ἔκβαλε ταύτην, κι' ὑπὸ τῆς
[λύπης εὐθὺς ὀρμάει·

Τοῦ δούλου τοῦ Ἀρχιερέως τὸ ὠτίον κόπτει, ὅτε μὲ βίαν αὐ-
[τὸν κτυπάει.

Μάλλον τὸν δούλον, οὕτως ἑκαλοῦσαν τὸ ἔννομά του,
Καὶ εἶχεν ἔλθει μετὰ προδότου τοῦ ἐπαράτου.

Τότε ὁ Ἰησοῦς μας τοῦ Πέτρου εἶπεν, τὴν μάχαιράν σου
[βάλλ' εἰς τὴν θήκην·
Διότι ὁ λαβὼν μάχαιραν, διὰ μαχαίρας θ' ἀποθάνῃ εἰς πᾶσαν
[δίκην.

Τὸ ποτήριον, ὅπερ μοι ἔδωκεν ὁ Πατὴρ μου νὰ μὴ τὸ πῶ;
Ὡ Πέτρε Πέτρε καὶ τὴν ψυχὴν μου νὰ ὑπακούσω, κι' αὐτὴν
[τὴν θύω.

Λοιπὸν ἡ σπεῖρα τῶν Ἰουδαίων, τὸν Ἰησοῦν μας τὸν συλ-
[λαμβάνει πολλὰ βιαίως·
Κι' ἀφοῦ τὸν δένει ἀκολουθοῦσα μὲ προσοχὴν της, αὐτὸν πη-
[γαίνει πολλὰ σπονδαίως.

Στὸν Ἄναν ὅστις τὸν Καϊάφαν τὸν ὀργισμένον τὸν εἶχε τό-
[τε καὶ πενθερὸν,
Καὶ ὁ ὁποῖος τοῦ χρόνου ἦτον ἀρχιερέων σ' αὐτὸν τὸν μαῦ-
[ρον σκληρὸν καιρὸν.

Ὁ Καϊάφας ἦτον ὁ πρῶτος, ὁ συμβουλευσας τοὺς Ἰουδαίους
[ἵνα ὀμώσουν·

Πρέπει τοὺς λέγει ἄνθρωπον ἓνα ὑπὲρ λαοῦ των, ὅτι συμφέ-
[ρει νὰ θανατώσουν.

Παρηκολούθουν τὸν Ἰησοῦν μας Σίμων Πέτρος καὶ εἰς ἄλλος
[μαθητὴς ἐλθόντες τέως,
Ὅπου εἰσῆλθον λελυπημένοι καὶ τρομασμένοι, εἰς τὴν αὐλὴν
[τοῦ ἀρχιερέως.

Τὸν Πέτρον ὄχι, ἀλλὰ τὸν ἄλλον ὁ ἀρχιερεὺς ἐγνώριζε μαθη-
[τὴν·
Ὅστις τότε παρηκολούθη τὸν Ἰησοῦν μας, εἰς τὴν πενθήμην
[τὴν τελετήν.

Μαζὺ μὲ τούτους συνηκολούθη, μαζὺ τοὺς ἦτον,
Νέος μαθητὴς καὶ οὗτος ἦτο καὶ μονοχίτων.

Ὅστις διὰ τὸν πολὺ φόβον τῶν παρὰ νόμων Ἰουδαίων
Ἀφίσας τὸν αὐτοῦ χιτῶνα, γυμνὸς ἔφυγε τελευταῖον.

Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἵστατο τότε τῆς θύρας, καὶ τότε πολλὰ τα-
[χέως,

Ὁ ἕτερος μαθητὴς τὸν εἰσάγει, γνωστὸς ποῦ ἦτον ἀρχιε-
[ρέως.

Ἀφοῦ εἰσῆλθεν ἡ δούλη ἡ θυρωρὸς, τοῦ Πέτρου εἶπε, σὺ εἶσε τίς;
Μὴ καὶ σὺ εἶσαι εἰπέ μοι τώρα, ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου εἰς μα-
[θητής;

Τῆς ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐκ τῶν Μαθητῶν,
Τὸν Ἰησοῦν μας ἠρνήθη τότε τὸν λυτρωτὴν μας αὐτὸν Χρι-
[στόν.

Οἱ δοῦλοι καὶ ὑπηρέται πυρὰν εἶχον ἀνάψει, καθότι ἦτο μέ-
[γα τὸ ψύχος·
Καὶ ἐθερμαίνοντο, ὅπου καὶ ὁ Πέτρος τότε συνεθερμαίνετο
[μ' αὐτὸ τὸ πλῆθος.

Τότε ὁ ἀρχιερεὺς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἀνακρίνει τὸν ἐρωτᾷ,
Τοὺς Μαθητάς του καὶ διδασχὴν του θέλει νὰ μάθῃ ὅλα αὐτά.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τῷ ἀπεκρίθη, ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον ἐλάλησα
[παρρησίᾳ·

Κ' ἐδίδαξα πάντοτε εἰς τὰς Συναγωγὰς καὶ εἰς τὸ ἱερὸν ἐν
[ἀληθείᾳ.

Ὅπου παρῆσαν οἱ Ἰουδαῖοι, οὐδὲν ὠμίλησα ποτὲ κρυφίως,
Τί μ' ἐρωτᾷς; ἐρώτησόν τους τί τοὺς ὠμίλησα, ὁ τρόπος μου
[ποῖος.

Ὅσοι μὲ ἤκουσαν τί τοὺς ὠμίλησα, αὐτοὶ τὰ ἠξεύρωσι κα-
[θαρά·

Εἰς δὲ τότε τῶν παρεστηκότων ὑπηρετῶν, ραπίζει αὐτὸν
[τρομερά.

Καὶ ὁ αὐθάδης πνέων μανίαν, τοῦ Ἰησοῦ μας τοῦ λέγει τέως,
Οὕτω πως αὐθαδιάζεις, ἔμπροσθεν ὄντος ἀρχιερέως;

Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη, ἂν ὠμίλησα κακῶς, περὶ τοῦ κακοῦ
[νὰ μαρτυρήσης·
Εἶδεμὴ καλῶς, ἕνεκα τίνος ὧ αὐθάδῃ ἐν παρρησίᾳ νὰ μὲ ῥα-
[πίσης;

ΟΙ ΚΑΤΑ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ὁ Ἄννας τὸν Ἰησοῦν δεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀπο-
[τέλλει,
ὅπου ἦσαν οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ Συνεδρίου
[ὅλα τὰ μέλη.
Οἵτινες ἐζητοῦσαν διὰ νὰ εὑρωσι μαρτυρίαν ὅλοι κοινῶς·
Τὸν Ἰησοῦν μας εὐθὺς τότε νὰ θανατώσουν, οἱ Θεοκτόνοι μέ-
[χει ἐνός....
Ἀλλὰ δὲν εὑρισκον μαρτυρίαν, καὶ μολονότι ψευδομάρτυρες
[ἦσαν τόσοι,
Πλὴν αἱ μαρτυρίαι των δὲν ὁμοιάζον, ὅπως τὸν θάνατον τοι-
[αῦται δώση....
Τινὲς ὡσαύτως πνέοντες λύσαν, τὸν Ἰησοῦν μας νὰ θεωροῦν·
Ἦρχισαν κι' αὐτοὶ ὁμοίως, ψεύδῃ νὰ λέγουν νὰ μαρτυ-
[ροῦν.
Ἦκουσαν νὰ λέγῃ, πῶς δύναται νὰ χαλάσῃ τὸν χειροποίητον
[τοῦτον Ναὸν,
Κι' εἰς τρεῖς ἡμέρας δύναται νὰ τὸν ἀνεγείρῃ, αὐτὸ πολλά-
[κις εἶπεν εἰς τὸν λαόν.
Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ μαρτυρία των δὲν ἴσχυε, δὲν ἦτο ποσῶς
[ὀρθή·
Καὶ διὰ ταύτης, δὲν ἠδύνατο ἄνθρωπος ἵνα δικαίως θανα-
[τωθῇ.
Ὁ ἀρχιερεὺς ἀμέσως τότε εἶπεν, εἰς τὸ μέσον σηκωθεῖς,
Σὺ εἰ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; θέλω ἤδη νὰ μοῦ εἰ-
[πῇς.

Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη, ἐγὼ εἰμὶ, καὶ θὰ ἰδῇτε τὸν υἱὸν τοῦ
[ἀνθρώπου·
Καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεώς του, καὶ ἐρχόμενον μετὰ
[κρότου.

Ἐπὶ τῶν τοῦ Οὐρανοῦ Νεφελῶν,
Ὅπου τοὺς δικαίους αὐτοῦ καλῶν.

Ὁ ἀρχιερεὺς διαρρήξας τὰ ἱμάτιά του, εἶπεν δὲν θέλομεν μαρ-
[τυρίαν·
Σεῖς ὅλοι μάρτυρες, αὐτὸς ἐκφράσθη, μεγάλην ἤδη ἐχθρὰν τῶν
[Νόμων βλασφημίαν.

Λοιπὸν τί λέγετε; πῶς σᾶς φαίνετε, εἰπέτε τὸ πταίσιμόν
[του,

Ὅλοι δὲ εἶπον, ἄξιός εἶνε νὰ λάβῃ πρέπει τὸν θάνατόν του.

Τινὲς δὲ ἤρχισαν ἀμέσως τότε μὲ τόσῃ λύσαν νὰ τὸν κτυ-
[πῶσι·

Σκεπασμένον ὄντα ἔς τὸ πρόσωπόν του, τίς σὲ κτυπάει νὰ
[ἐρωτῶσι;

Προφήτευσόν μας ποῖος ὁ δαίρων, ἤδη εἶπε τίς σὲ κτυπᾷ;

Ὁ Ἰησοῦς μας, καθὼς ἀρνίον, ἐν μέσῳ λύκων τὰ σιωπᾷ.

Σίμων δὲ Πέτρος, καθὼς ἐρρέθη ἐθερμαίνετο, κι' ἀνερω-
[τήθη,

Μήπως καὶ σὺ εἶσε ἐκ τῶν μαθητῶν του, κι' ὡσαύτως πάλιν
[ἡρνήθη.

Εἷς ἐκ τῶν τοῦ ἀρχιερέως δούλων, ἀναρωτᾷ τον, ὅστις ἦτο καὶ
[συγγενὴς του·

Τοῦ κόψαντος τὸ ὠτίον ὁ Πέτρος, μήπως εἶσε τότε τοῦ λέγει
[σὺ Μαθητὴς του.

Καθότι σ' εἶδον ἀναμφιβόλως μ' αὐτὸν ἔς τὸν κῆπον, πάλιν
[ὁ Πέτρος αὐτὸ ἡρνήθη,

Τότ' ὁ Ἀλέκτωρ εὐθύς φωνάζει, κι' ὁ Πέτρος τότε τὴν προ-
[φητείαν τὴν ἐνθυμήθη.

Τότε τὸν Ἰησοῦν μας ἀπὸ τὸν Καϊάφαν, εἰς τὸ Πραιτώριον
[φέρουσι παρευθύς·
Ἐπειδὴ ἦτο πρωΐ, ἐφοβήθησαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ Πραιτώριον
[ἵνα μὴ καθεῖς,

Ἔνεκα τούτου μὴ μιανθῶσι·

Πρὶν ἢ τὸ πάσχα των, ἵνα γευθῶσιν.

Ἐξῆλθεν ἀμέσως τότε ὁ Πιλάτος, καὶ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τοι-
[ουτοτρόπως λαλεῖ·
Ὅποιαν κατηγορίαν ἔχετε ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου τούτου,
[τότε πολλοὶ,

Ἀποκριθέντες τὴν εἶπον, ὅτι ἐὰν δὲν ἦτο κακοποιός·

Δὲν ἠθέλαμεν σοὶ τὸν παραδώσει ἡμεῖς αὐτοὶ κι' ὁ λαός.

Ὁ δὲ Πιλάτος τοῖς ἀπεκρίθη, λάβετε τοῦτον καὶ κατὰ τὸν νό-
[μον σας ἄς κριθῇ,

Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὸν εἶπον, ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν ἵνα θα-
[νατωθῇ.

Καὶ τοῦτο ἦτον, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ μας τελειωθῇ·

Ὅστις προεῖπεν, πῶς πολυμέσως θέλει θανατωθῇ.

Πάλιν ἐμβῆκεν εἰς τὸ Πραιτώριον ὁ Πιλάτος, καὶ τὸν Ἰησοῦν
[μας τὸν προσκαλεῖ,

Σὺ τῶν Ἰουδαίων ὁ Βασιλεὺς εἶσε; ἀποκρίσου ἀμέσως, τότε
[τοῦ ὁμιλεῖ.

Ὁ Ἰησοῦς μας τῷ ἀπεκρίθη, ἀφ' ἐαυτοῦ σου σὺ τοῦτο λέ-
[γεις;

Ἦ ἄλλος ἤδη σοὶ τὸ εἶπε, καὶ ἵνα μάθης αὐτὸ γυρεύεις;

Ὁ δὲ Πιλάτος ἀνταπεκρίθη τοῦ Ἰησοῦ μας, τότε εὐθέως·

Μήπως νομίζεις ὅτι πῶς εἶμαι Ἰουδαῖος; εἰμὶ Ῥωμαῖος!

Τὸ ἔθνος τὸ ἰδικόν σου καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἤδη, σὲ παρέδωκαν
[εἰς ἐμένα,

Σὺ τί λοιπὸν ἔπραξες; εἰπέ μοι, ὅπου μανίαν μεγάλην ἔχουν
[διὰ ἐσένα;

Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· δὲν εἶνε ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον ἢ
[ἐμὴ Βασιλεία·

Διότι ἂν ἦτο δὲν ἠγωνίζοντο οἱ ἐμοὶ νὰ παρὰδοθῶ ἐν τῇ σῇ βίᾳ.

Ἀπὸ ἐδῶ δὲν εἶνε ἰδική μου βεβιωθῆτε ἡ βασιλεία.

Ὁ δὲ Πιλάτος βασιλεὺς τῷ εἶπε τότε εἴσε ; ἡ σὴ δὲ ποία ;

Ὁ Ἰησοῦς μὰς τοῦ ἀπεκρίθη· Σὺ τοῦτο λέγεις πῶς εἰς τοῦτο
[δὲν ἀπορῶ·

Ἐγὼ διὰ τοῦτο ἦλθον καὶ ἐγεννήθην, ἵνα τὴν ἀλήθειαν μαρτυρῶ.

Καὶ ὅς τις εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἰδικήν μου ἤδη ἀκούει
[φωνήν.

‘Ὁ δὲ Πιλάτος τοῦ ἀπεκρίθη· ποία εἶνε ἡ ἀλήθεια; εἰπέ μοι νῦν ;

Ἀφοῦ τοῦ εἶπε, τότε ὁ Πιλάτος ἐξῆλθε τῶν Ἰουδαίων καὶ ὁμιλεῖ·

‘Σ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον οὐδεμίαν αἰτίαν τοῦ θανάτου εὐρίσκω,
[αὐτοῖς λαλεῖ.

Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι φιλονεικοῦντες δυνατώτερα, πρὸς τὸν Πιλάτον
[εἶπον τέως·

Συγχίζει οὗτος τὸν λαόν, διδάσκων ἀπὸ Γαλιλαίας εἰς τὴν
[Ἰουδαίαν ἕως·

‘Ὁ δὲ Πιλάτος, ἀκούσας τὴν λέξιν εὐθέως·

Ταῖς εἶπε τότε· πόθεν εἶνε ; μὴ Γαλιλαῖος.

Καὶ ὅταν ἔμαθε πῶς εἶνε ἀπὸ τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐξουσίαν.

‘Σ αὐτὸν τὸν πέμπει εὐθὺς ἀμέσως, κατὰ τὸ χρέος μὲ τόσῃν βίαν.

Εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ὁ Ἡρώδης ἦτο, κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας
[συγχρόνως,

Ὅς τις ἰδὼν αὐτὸν ἐχάρη, διότι ἐπεθύμει νὰ τὸν ἴδῃ ἀνυπομόνως.

Ἀκούσας τὰ θαύματα, ἤλπιζε νὰ ἰδῇ ἀπὸ αὐτὸν γινόμενόν τι
[σημεῖον·

Κι’ αφοῦ τὸν ἠρώτησεν εἰς πολλοὺς λόγους, καὶ μὴ ἀποκριθέν-
[τος ἐκ τούναντίον.

Ἰστάντο τότε κατήγοροί του, τόσοι Ἀρχιερεῖς·

Μαζὺ μὲ τούτους, καὶ τόσοι ἄλλοι ἦσαν οἱ ἑραυματοεῖς.

Τότ' ὁ Ἡρώδης ὁμοῦ μὲ τοὺς στρατιώτας, τὸν Ἰησοῦν μὰς κατα-
[φρονήσαντες,
Τὸν περιέπαιζαν καὶ πορφυροῦν τότε, λαμπρὸν φόρεμα αὐτὸν
[ἐνδύσαντες·

Εἰς τὸν Πιλάτον τὸν ἀποστέλλει, τότε συγχρόνως μὲ τόσῃν βίαν·
ἔχοντες ἔχθραν μὲ τὸν Ἡρώδην, εἶχον καὶ λάθει πάλιν φιλίαν.
‘Ο δὲ Πιλάτος προσκαλεσάμενος τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἄρχοντες αὐ-
[τοῖς βοῶν·

Σεῖς τοῦτον μοι ἐφέρετε, ὅστις λέγετε πῶς διαφθείρει πάντα λαόν.
Ἰδοὺ ἤδη τοσάκις ἐν παρρησίᾳ ὑμῶν, ἐξέτασα αὐτὸν πολλὰς φο-
[ράς·

Πλὴν οὐδεμίαν κατηγορίαν εὐρίσκω, ἀφ' ὅσας λέγετε τρομεράς.
Οὐδ' ὁ Ἡρώδης, εἰς τοῦτον εὔρε κατηγορίαν,
Κι' ἔνεκα τούτου, μ' ἔστειλε πίσω μὲ τόσῃν βίαν.

Οὐδέν ἔπραξεν ἔγκλημα τοῦτος, βεβηχίως τοῦ θανάτου ἀξιῖζον.
Λοιπὸν τί λέγετε, νὰ τὸν παιδεύσω; ἢ ἀπολύσω ἀποφασίζων.
Καὶ τοῦτο λέγει, καθότι ἦτον ἔθιμον τάξις διὰ νὰ γίνῃ κατ' ἑ-
[τος μία·

Τῆς ἑορτῆς των πρὸς χάριν ὅλων, βεβιασμένη φυλακισμένου
[ἢ ἀμνηστεία.
Θέλετε τώρα τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων, ἵνα πρὸς χάριν ἐ-
[λευθερώσῃ,

Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς εἶπον τοῦ ὄχλου, ἵνα ζητήσῃ τὸν Βαραβᾶν
[ὅπως λυτρώσῃ.
‘Ο δὲ Πιλάτος τοῖς εἶπε, λοιπὸν τί νὰ κάμω τὸν βασιλέα τῶν
[Ἰουδαίων;

Κράζαντες εἶπον, σάυρωσον, σάυρωσον ἐν βίᾳ τόσῃ ὡς ἀναγκαῖον.
Πάλιν Πιλάτος ἀνταπαντήσας εἰς τὴν στιγμήν ποῖον λέγει.
[κακὸν ἔπραξε τοῦτος;

Οἱ δὲ κράζαντες πάλιν μὲ λύσσαν σάυρωσον εἶπαν θανάτου
[ἄξιός οὗτος.

ἰδὼν δ' ὁ Πιλάτος, ὅτι θόρυβος γίνεται καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ·
Μ' ὕδωρ ἀμέσως τὰς χεῖράς του νίπτει, κί' ἔμπροσθεν ὄλων
[οὕτως λαλεῖ·

Εἰμὶ ἀθῶος ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου, σεῖς ὄψεσθε ἀπεκρίθη·
Καθότι βλέπω ὅτι ἀδίκως καὶ ἀνευθύνως, τωόντι οὗτος πῶς
[ἡδικήθη.

Οἱ δὲ τότε καὶ πάλιν κράζαντες, μὲ τόσῃν λύσσαν καὶ μὲ θυ-
[μόν·

Τὸ αἷμα τούτου μεθ' ἡμῶν εἴη, κί' ἔσεται ἐπὶ τῶν τέκνων ἡμῶν.
Τότ' ὁ Πιλάτος εὐθύς ἀμέσως τὸν Βαραβᾶν, ἐλευθερώνει δι' ἁ-
[μνηστείας·

Καὶ δείρας τὸν Ἰησοῦν μας τὸν παραδίδει, τῶν τέκνων τότε
[ἀχαριστίας.

Νὰ τὸν σταυρώσουν, ὡς ἐζητοῦσαν,
Καὶ μὲ μανίαν ἐπιθυμοῦσαν.

Τὸν Ἰησοῦν μας εἰς τὸ Πραιτώριον, λαμβάνουν τότε οἱ στρα-
[τιῶται τοῦ Ἡγεμόνος·
Ἀφοῦ τὸν ἔκδυσαν, ἀμέσως μὲ τὴν χλαμύδα μετενδύουν αὐ-
[τὸν συγχρόνως.

Καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, 'ς τὴν κεφαλὴν του τὸν
[βάλλουν τέως,
Συγχρόνως κάλαμον ὡς σκῆπτρον δῆθεν, 'ς τὴν δεξιάν του
[δίδουν εὐθέως·

Καὶ γονατίζοντες ἔμπροσθέν του, τῷ ἔλεγον Χαῖρε ὦ Βασιλεῦ
[τῶν Ἰουδαίων,
Ῥαπίζουν πτύουν τοῦτον συγχρόνως, καὶ τὸν ἐμπαίζου ὑπὲρ
[τὸ δέον.

Ἀπὸ τὰς χεῖρας τὸν κάλαμον τοῦ πέρνουν τότε, ὅνπερ εἶχον
[δώσει δι' ἐντροπήν του·

Καὶ διὰ τούτου ἀναμφιβόλως πρὸς ἐμπαιγμόν του, κτυποῦν
[ἀμέσως τὴν κεφαλὴν του.

Ὁ δὲ Πιλάτος συγχισμένος πάλιν ἐξῆλθε, τῶν Ἰουδαίων λα-
 [λεῖ μὲ βίαν·
 ἰδοὺ ὅς ὑμᾶς τὸν φέρω ἔξω, ἵνα πεισθῇτε πῶς δὲν εὐρίσκω
 [ὅς αὐτὸν αἰτίαν.

Ἀμέσως τότε ὁ Ἰησοῦς μας ἐξῆλθε φέρων τὸν ἀκάθινον στέ-
 [φανον ὅς τὴν κεφαλὴν τοῦ·
 Καὶ τὸ πορφυροῦν φόρεμα ἦτον ἐνδεδυμένος, πρὸς χλευασμὸν
 [καὶ ἐντροπὴν τοῦ.

Ὁ δὲ Πιλάτος λέγει τῶν Ἰουδαίων, ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὑφ' ὅλων
 [ὅς θεαθῇ.

Κι' ἀφοῦ τὸν ἶδαν Ἀρχιερεῖς τε καὶ ὑπηρέται, αὐτοθελήτως
 [σταύρωσον λέγουσιν ὅς σταυρωθῇ.

Λάβετε τοῦτον τοῖς ἀπεκρίθη, καὶ ὑπὸ χειρῶν σας ὅς σταυρωθῇ·
 Ἐγὼ σιτίαν θανάτου μίαν, ὅς αὐτὸν δὲν εὐρίσκω, οἱ δὲ φωνά-
 [ζαντες παμπληθεῖ·

Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τοῦτον ἀναμφιβόλως νὰ ἀπο-
 [θάνῃ·

Καθότι τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἐν παρῶνσίᾳ, Υἱὸν Θεοῦ ἔκαμε κάμνει.

Ὁ δὲ Πιλάτος ἀκούσας ταῦτα μᾶλλον φοβήθη,

Καὶ ἐξελθὼν τοῦ Πραιτωρίου, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ἀπεκρίθη·

Σὺ πόθεν εἶσαι, ἐν παρῶνσίᾳ εἰπέ μοι ἤδη μεγαλοφώνως·

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας δὲν ἀπεκρίθη, καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε συγχρό-
 [νως·

Πρὸς ποῖον τέλος δὲν ἀπεκρίθης δὲν ὁμιλεῖς, καὶ ἀπάντησίν
 [σου δὲν δίδεις μίαν ;

Δὲν τὸ ἠξεύρεις ; δύναμιν ἔχω νὰ σὲ σταυρώσω νὰ σ' ἀπο-
 [λύσω καὶ ἐξουσίαν ;

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τῷ ἀπεκρίθη, ὅς ἐμὲ ἐπάνω δὲν ἔχεις μίαν
 [τὴν ἐξουσίαν,

Ἄν δεδομένον δὲν σ' ἦτον ἄνωθεν, διὸ ὅς ἔχη ὁ παραδόσας με
 [τὴν ἀμαρτίαν...

Ἀπὸ ἐκεῖνην τὴν ὥραν ὁ Πιλάτος ἐζήτει, νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν
[Ἰησοῦν·

Ἀλλὰ καὶ βλέπει τοὺς Ἰουδαίους καταβαῶντας ὡς μαινωμένους
[νους ὅτι λυσσοῦν...

Καὶ τέλος λέγουν, ἐὰν τοῦτον ἐλευθερώσῃς·

Δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος, πρέπει νὰ τὸν σταυρώσῃς!

Καθότι πᾶς τις, τὸν ἑαυτὸν του ἀναπολῶν, ἢ κάμνων ὡς βασιλέα
Ἐχθὸς βεβαίως τοῦ Καίσαρος εἶνε, κι ὁ θάνατός του ποινὴ βεβαία.

‘Ο θε Πιλάτος τοὺς λόγους τούτους ἀκροασθεῖς.

Τὸν Ἰησοῦν μας ἐκβάλλει ἔξω, τότε εὐθύς.

Καὶ τὸν καθίζει ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ κριτηρίου, κατεμπροσθά·

Εἰς τόπον λιθόσρωτον, ὅς τις ὑπὸ Ἑβραίων καλεῖται Γαββαθά.

Ἐν ᾧ δ’ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ Ἰησοῦς, μηνᾶ μὲ βίαν

Ἡ τοῦ Πιλάτου γυνὴ εὐθέως, τοῦ συζύγου της σέλλει πρεσβεῖαν·

ἵνα μὴν ἔχῃ αὐτὸς μ’ αὐτὸν νὰ κάμῃ, δίκαιον ὄντα τῷ ὀμιλεῖ·

Καθότι σήμερον εἰς τ’ ὄνειρόν μου, δι’ αὐτὸν ἔπαθον παραπολύ.

Ἦτον δὲ τότε παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, καὶ ὡσεὶ ἕκτη ἦτον
[ἡμέρας ἡ ὥρα,

Ὅπου τῶν Ἰουδαίων ὁ Πιλάτος λέγει, ἴδε ὁ βασιλεύς σας τώρα!

Ἀποκριθέντες τοῦ εἶπαν, ἄρον, ἄρον σταύρωσον αὐτὸν εὐθύς·

‘Ο δὲ Πιλάτος· τὸν βασιλέα σας νὰ σταυρώσω; ἀποκριθεῖς.

Ἄντα πεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ εἶπαν τῷ Πιλάτῳ εὐθύς
[μ’ ὀργήν·

Δὲν ἔχομεν ἄλλον βασιλέα, εἰμὴ τὸν Καίσαρα ἥδ’ εἰς τὴν γῆν.

‘Ο δὲ Πιλάτος παρέδωκεν αὐτὸν, ἵνα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν
[των σταυρωθῇ.

Οἱ δὲ στρατιῶται λαβόντες τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμπαίξαντες τὸν
[τῇ θεότητι ἀπαθῇ.

Τὸν ἐκδύουσι, τὴν χλαμύδα τοῦ ἀφαιροῦν·

Καὶ τὰ πρῶτα ἐνδύματά του μεταφοροῦν.

Καὶ οὕτω πῶς τὸν ὀδηγῶσιν, ὅπου ὁ τόπος νὰ σταυρωθῇ·

Καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις εἰς τὸν ὠμόντου τὸν σταυρόν του νὰ φορτωθῇ.

Ἐνῷ ὑπήγενεν ἔξω τῆς πόλεως, φέρων μὲ κόπον τὸν σταυρὸν
 [ἐπὶ τῶν ὤμων·
 Διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν Κρανίου τόπον (ὅστις Γολγοθᾶ καλεῖται)
 [τότε ἔς τὸν δρόμον,
 Ἠγγάρευσαν Σίμωνά τινα Κυριναῖον, ἐπανερχόμενον ἀπ' τὸν
 [ἀγρόν του,
 Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου τὸν πατέρα, καὶ τὸν ἐφόρτωσαν
 [ἀμέσως τὸν σταυρὸν του.
 Ὅστις τότε παρεκολούθη τὸν Ἰησοῦν μας, μὲ τόσον πλῆθος
 [ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν,
 Αἵτινες ἔκλαιον λελυπημένοι, ὡς ἐνυπάρχει λύπη καὶ πόνος
 [τὸ φυσικόν.
 Ὁ Ἰησοῦς γραφεῖς τὰς εἶπεν, ὦ θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ μὴ
 [κλαίετε ἐπ' ἐμοί·
 Ἀλλὰ βεβαίως κλαύσατε τὸν ἑαυτὸν σας καὶ τὰ τέκνα σας,
 [πιστεύσατέ μοι φημί.
 Διότι ἀφεύκτως ἔρχονται ἡμέραι, εἰς τὰς ὑποίας θέλουσιν εἰπεῖν,
 [ὅσοι ἂν ζήσουν·
 Κοιλίας τῶν σπηρῶν νὰ μακαρίσουν, καὶ τοὺς μαστοὺς τῶν
 [πρὶν νὰ θηλάσουν πρὶν νὰ γεννήσουν.
 Συγχρόνως ἔφερον καὶ δύο κακούργους, ἀμέσως νὰ θανατώ-
 [σουν κι' αὐτοὺς ἐκεῖ,
 Ὅπου τὸν Ἰησοῦν μας συνθανατώνουν οἱ Ἰουδαῖοι, μὲ λύσαν
 [τόσσην οἱ φονικοί.
 Ἐκ δεξιῶν του καὶ ἐξ ἀριστερῶν, κακούργον καθ' ἓνα βάλ-
 [λουν εἰς τὸν σταυρὸν·
 Ἀμέσως συνθανατώνον κι' αὐτοὺς ὡσαύτως, μὲ τὸν Σωτῆρα
 [τὸν Παντουργόν.
 Ὁ Ἰησοῦς μας εἰς τοῦ θανάτου του τὴν ἀγωνίαν, φωνάζει Πά-
 [τερ συγχώρησέ τους,
 Καθότι οὗτοι μήπως ἤξεύρουν τί πράττουν ἤδη, ὦ Πάτερ Μά-
 [τερ παράβλεψέ τους.

Ὁ λαὸς ἵστατο βλέπων, ὁμοῦ μὲ τοῦτον ἄρχοντες ἦσαν
Οἵτινες, τὸν Ἰησοῦν μας περιγελοῦσαν μὲ τόσῃ λύσαν.

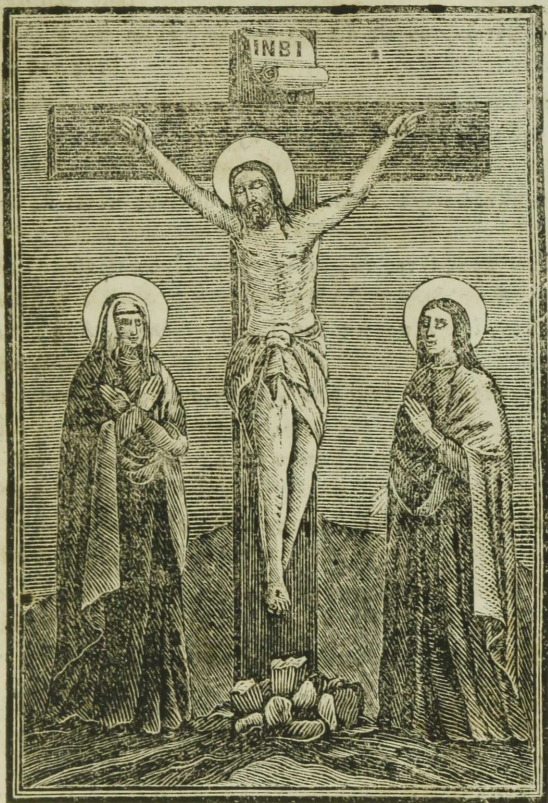
Λέγοντες ὅτι, ἄλλους ἔσωσεν, ἤδη τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἁγίου σώσει,
Ἄν ᾗνε ὁ Χριστὸς ὁ ἐκλεκτὸς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὃς φανερώσει.

Κι' οἱ στρατιῶται τὸν Ἰησοῦν μας, ὡσαύτως τὸν πλησιάζουν
[καὶ τὸν ἐμπαίζουσι τόσον
τοῦ δίδουν ἕξος τῷ λέγουν ὦ Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων, τὸν ἐ-
[αυτὸν σου σὺ σῶσον.

Ὁ δὲ Πιλάτος ἔγραψε μίαν ἐπὶ σταυροῦ, τρίγλωσσον ἄνω ἐπι-
[γραφὴν,
Σ' ὁμιλουμένην παρ' Ἰουδαίων, Ἑβραϊκὴν, τὴν Ἑλληνικὴν, Λα-
[τινικὴν.

Λέγουσα, Ἰησοῦς Ναζωραῖος Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ χαρακ-
[τῆρες αὐτὸ ἐδήλουν
Οἱ Ἰουδαῖοι τῷ εἶπον τότε, μὴ γράφει ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰου-
[δαίων αὐτῷ ὁμῖλουν.

Καθότι μόνος εἶπε, πῶς εἶνε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων,
Ἀλλὰ σ' ἡμᾶς εἶνε ἄγνωστον, ἐπικίνδυνον μᾶλλον σπουδαῖον.
Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπεν, ὡς γέγραφα ὡς γέγραφα, τοῖς ἀπεκρίθη
Οὕτως θὰ μείνη φύγετε ἤδη, αὐτὸ σᾶς λέγω πῶς ἐνεκρίθη.

Η ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ.

Σταυρώσαντες τότε οἱ στρατιῶται τὸν Ἰησοῦν μας εἰς τὴν
[στιγμὴν,
τῶν φορεμάτων αὐτοῦ καὶ κάμνουν, ἀμέσως τότε διανομήν.

Τέσσαρες ἦσαν καὶ ὁ καθείς των, μὲ ἀρμονίαν λαμβάνει κλη-
 [ρον τοῦ μεριδίου,
 Ἀλλ' ὁ Χιτῶν του εἰς διενέξεις τοὺς βάλλει τότε, ὁ ἐπενδύ-
 [της τοῦ Ἀοιδίου.

Καθότι ἦτον ἄρραφος ὅλος, ἄνω καὶ κάτωθεν ὑφασμένος·
 ὥστε βεβαίως ἐὰν τὸν κόψουν, ἄχρηστος μένει καὶ χαλασμέ-
 [νος.

Ἄς τὸν κληρώσωμεν εἶπον ἀμέσως, οὗτινος πέσει ἄς τὸν κερ-
 [δίσει,
 Καὶ οὕτω πράξαντες τὰς ἔριδάς των, εἶχον πραῦνει καὶ συμ-
 [φωνήσει.

Καὶ τοῦτο, ἵνα ἡ προειποῦσα Γραφή ἡ Θεία, ὅπως τελείως
 [συμπληρωθῇ,
 Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ὁ ἱματισμός μου οὕτω θὰ κλη-
 [ρωθῇ.

Εἰστήκεσαν κλαίουσai πλησίον τότε, τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ
 [μας οἱ συγγενεῖς,
 Ἡ μήτηρ του μετ' ἀδελφῆς της, Μαρία τοῦ Κλωπᾶ, μετὰ
 [Μαρίας Μαγδαληνῆς.

Τότε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς μας στρέψας τὸ βλέμμα, καὶ ἑφοῦ τὴν
 [μητέρα του εἶδε,
 Καὶ τὸν μαθητὴν τὸν ἀγαπητόν του παρόντας, λέγει τῇ μη-
 [τρὶ του· ὦ γύναι,

Ἰδοὺ ὁ υἱός σου, καὶ τοῦ μαθητοῦ του συγχρόνως·
 Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου, μὴ σᾶς καταθλίβει ὁ πόνος.

Ἐκτοτε ὁ μαθητής, παραλαμβάνει τὴν Παναγίαν,
 Καὶ φεύγουν πηγαίνουν, εἰς τὴν ὁποίαν οἰκοῦσεν οἰκίαν.

Οἱ διαβαίνοντες Ἰουδαῖοι μετὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἐκίνουν τὰς
 [κεφαλὰς·

Καὶ ἐβλασφήμουν πάντες τὸν Ἰησοῦν μας, λέγοντες ὕβρεις
 [καὶ λοιδορίας αὐτῷ πολλάς.

Κατάβη ἀπ' τὸν σταυρὸν νὰ σὲ πιστεύσωμεν, υἱὸς ἂν εἴσαι σὺ
 [τοῦ Θεοῦ·
 Εἰς τὸν Θεὸν ἔχεις τὸ θάρρος σου, καθὼς προσῆπες πολλάκις
 [σὺ τοῦ λαοῦ.
 Συγχρόνως ἐβλασφήμη καὶ εἰς ληστής, ὁποῦ ὡσαύτως μαζύ
 [του εἶχε συσταυρωθῇ·
 Λέγοντάς του· κάμε τὸ θαῦμα τώρα, Θεὸς ἂν εἴσαι, καθεὶς
 [μας ἤδη νὰ λυτρωθῇ.
 Ὁ δ' ἄλλος τότε ληστής, τὸν σύντροφόν του ληστὴν ὑβρί-
 [σας·
 Τῷ λέγει φίλε, ἡμᾶς δικαίως μᾶς θανατώνουν αὐτῷ λαλή-
 [σας·
 Πλὴν δὲν φοβῆσαι σὺ τὸν Θεόν, σὺ ὡς κακουργὸς πῶς τὸν
 [ὑβρίζεις, δὲν εἶναι κρίμα·
 Διὰ νὰ σώσῃ τὸν κόσμον ὅλον ἰδοὺ ἐγίνη, ἐδῶ ἐμπρός μας
 [μόνος του θῦμα.
 Μετὰ τὰς ὕβρεις στρέψας τὸ βλέμμα, λέγει τοῦ Ἰησοῦ μας
 [τὸ μνήστητί μου.
 Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τῷ ἀπεκρίθη, ἐν Παραδείσῳ σήμερον εἶσαι
 [μαζύ μου.
 Ὁ ἥλιος τότε εὐθὺς σκοτίσθη, καὶ σκότος ἔγινε ὅλην τὴν γῆν,
 Ἀπὸ τὴν ἑκτὴν ὥραν ἕως τὴν ἐννάτην, ὁ δ' Ἰησοῦς εἰς τὴν σιγ-
 [μὴν.
 Ἐφώνηξε μεγαλοφώνως καὶ εἶπεν· Ἐλῶτ' Ἐλῶτ' λαμμᾶ σαβαχθανί·
 (Ὅπερ δηλοῖ) ὁ Θεός μου ὁ Θεός μου, ἵνα τί μ' ἐγκατέλιπεν
 [ἐν τῇ ποινῇ.
 Τινὲς τῶν παρестώτων Ἰουδαίων ἔλεγον τότε, ὅτι τὸν Ἥλιαν
 [φωνάζει.
 Ἄλλοι δὲ εἶπον· ἀφῆτε νὰ ἴδωμεν, ἂν τὸν ἐλευθερώσῃ ὁποῦ
 [τὸν κράζει·
 Τότε ἰδὼν ὁ Ἰούδας, ὅτι βεβαίως ὑφ' ὅλων πῶς κατεκρίθη,
 Μετανοήσας πῶς ὡς προδότης, διὰ χρημάτων δωροδοκῆθη.

Τὰ τριάκοντα δίδει ὀπίσω ἀργύρια τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσ-
[βυτέρων·

Τοῖς λέγει ἡμαρτον ὡς προδώσας αἷμα ἁθῶν, καὶ τοῦτο
[πράττω μὴ ὑποφέρων·

Οἱ δὲ τὸν εἶπον τί τοῦτο πρὸς ἡμᾶς, ἡμεῖς δὲν πταίομεν, σὺ
[ὄψει μόνος,

Ὁ δὲ ρίψας τὰ χρήματα εἰς τὸν Ναὸν, δραμῶν ἀπηγγονίσθη
[τότε συγχρόνως·

Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ χρήματα εἶπον, εἰς τὸν Κορβο-
[νὰν οὐ βληθῶσιν·

Ὡς ὄντα ἐκ τιμῆς αἵματος, ἀλλ' εἶνε δίκαιον ἀναμφιβόλως
[ν' ἀποδοθῶσιν·

Βεβαίως εἰς τὴν ἀγορὰν, κοιμητηρίου τῶν ξένων τέως,

Καὶ οὕτω πῶς ἠγόρασαν ἀγρὸν μετὰ ταῦτα τοῦ Κεραμέως.

Καὶ βεβαίως τοῦτο συνέβη, ἵνα Ἰερεμίου ἡ Προφητεία συμ-
[πληρωθῇ·

Λέγοντος, ὅτι ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια τιμὴν, ἣτις εἶχε
[δοθῇ·

Εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ τὰ ἔδωκαν εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Κε-
[ραμέως,

Καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος, ὅπερ Εὐαγγελιστὶ γράφει Ματ-
[θαῖος·

Ὁ Ἰησοῦς μας ἰδὼν πῶς ὅλα, εἶχον βεβαίως τελειωθῶν·

Ὅσα εἶπε Γραφὴ ἡ Θεία, ἤπετο ὅλα νὰ πληρωθοῦν.

Ἐκ τοῦ Σταυροῦ του διψῶ τοὺς λέγει, δότε μου ἡδὴ νερὸν
[λαλεῖ,

Ἐκεῖ πλησίον ἀγγεῖον ἦτον, μ' ὕσσωπον μ' ὄξος καὶ μὲ χολή·

Τότε οἱ στρατιῶται γεμίσαντες σπόγγον, αὐτὸν εἰς κάλαμον
[τὸν ἐμπήγουν·

Τοῦ Ἰησοῦ αὐτὸ νὰ πῖν εὐθὺς προσφέρουν, καὶ εἰς τὸ στόμα
[πρὸ τὸν τῷ δίδουν·

Λαβὼν τὸ ὄζος ὁ Ἰησοῦς μας, καὶ τοῦτο γευσάμενος, νὰ τὸ
[πίη δὲν θέλει,

Τότε συγχρόνως κράζει φωνὴν μεγάλην, τετέλεσται λέγει,
[ὅπερ μοὶ μέλλει.

Καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν εἶπε, Πάτερ εἰς χεῖρας σου παρατί-
[θημι ψυχὴν ἐμήν·

Καὶ οὕτω πῶς ἀμέσως παρέδωκε τὸ Ἅγιόν του Πνεῦμα, τό-
[τε εἰς τὴν στιγμὴν.

Εὐθὺς δὲ τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ εἰς δύο ἐσχίσθη,
Ἀπὸ ἄνω ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ὡσαύτως αὐτὴ ἐσεισθη.

Καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεώχθησαν, καὶ αἱ πέτραι τότε ἐσχίσθησαν,
Πολλὰ δὲ σώματα τῶν ἀποθαμμένων Ἀγίων ἀνεστήθησαν.

Ἄτινα τῶν μνημείων, ἐξῆλθον ἅπαντα παρευθὺς·

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὑπῆγε καθεὶς.

Εἰς τὴν Ἀγίαν Πόλιν, ὅπου ἐνεφανίσθησαν εἰς γνωστοὺς,

Καὶ τοὺς ὁποίους ἔκαμον τότε, ἀναμφιβόλως ἔλους πιστοὺς.

Ὁ Ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ στρατιῶται του, τὸ σκό-
[τος ἰδόντες καὶ τὸν σεισμόν·

Κατεφοβήθησαν καὶ εἶπον οὗτος, ἀληθῶς Υἱὸς Θεοῦ ἦτο χωρὶς
[δισταγμόν.

Ὅσοι ὑπήγαγινον θεωροῦντες, τότε μὲ φρίκην τὰ γεγονότα,
Ἐπανέσρεφον κατακτυποῦντες μὲ ὀδυρμόν τους, τὰ σήθη πρῶτα.

Ἰσταντο δὲ ἀπὸ μακρόθεν, ὅλοι τοῦ Ἰησοῦ οἱ γνωστοί·

Καὶ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, πάντες πιστοί.

Μαρία ἦτο Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰακώβου τοῦ Νέου,

Ἦτο καὶ Ἰωσὴ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

Λοιπὸν διὰ νὰ μὴ μείνωσι τὰ σώματα εἰς τὸν σταυρὸν μέχρε
[Σαββάτου·

Τότε οἱ Ἰουδαῖοι πηγαίνουν ὅλοι αἰτοῦσι χάριν παρὰ Πιλάτου,

ἵνα συντρίψωσι τὰ σκέλη των, νὰ τοὺς σηκώσουν,

Καὶ οὕτω πῶς ἀγνὴν τοῦ Σαββάτου τιμὴν νὰ δώσουν.

Διαταχθέντες οἱ στρατιῶται ἤλθον, πρώτου δευτέρου, συν-
[τρίβουν τὰ μέλη·

Καὶ μεταβαίνουσι ἔς τὸν Ἰησοῦν μας, καὶ ὡς θανόντα, δὲν τοῦ
[συντρίβουν τὰ σκέλη,

Ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν μὲ τὴν λόγχην, ἐτρύπησε τὴν πλευ-
[ράν του μετὰ ὀργῆς·

Κι' εὐθὺς ἀμέσως ἐκβῆκεν αἷμα καὶ ὕδωρ, ἐκ τῆς ἀγίας αὐ-
[τοῦ πληγῆς.

Κι' ὅς τις τὸ εἶδε τὸ ἐμαρτύρησε καὶ ἀληθινὴ εἶνε ἡ μαρτυρία του·
Αὐτὸς τὸ γνωρίζει πῶς ἀληθῶς λέγει, καθότι αὐτὸ εἶδεν ἐν
[παρρησίᾳ του·

Καὶ σὰς τὸ λέγει καὶ βεβαιώνει, ἵνα σεῖς πιστωθῇτε·

Καὶ μὲ τὰ δῶρα Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἤδη νὰ προικισθῇτε.

Διὰ τοῦτο ἔγιναν ταῦτα, ἵνα Γραφὴ ἡ Θεία συμπληρωθῇ·

Λέγουσα ὅτι τὸν κόκκαλόν του, ποσῶς δὲν θέλει νὰ συντριφθῇ.

Ὡσαύτως λέγει «θέλουσιν ἰδῇ εἰς ἐκεῖνον» ὃν ἐξεκέντησαν
[παρρησίᾳ,

Τὸν ὑπομείναντα τὰς βασάνους, διὰ τὸ πλάσμα του ἐγίνη
[μόνος ἐκὼν θυσία.

Η ΑΠΟΚΑΘΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ Ο ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Νυκτὸς ἐπελθούσης, ἤλθεν Ἰωσήφ ἀπὸ Ἀριμαθαίας (α),
Ὅστις ἦτον εἰς ἄρχων, καὶ πλούσιος βουλευτῆς τῆς Ἰουδαίας,
Τοῦ Ἰησοῦ μαθητῆς κεκρυμμένος, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
[δαίων πολὺν καιρόν·

Λαβὼν τόλμην παρακαλεῖ τὸν Πιλάτον, νὰ καταβάσῃ τὸν
[Ἰησοῦν ἀπ' τὸν σταυρόν.

(α) Ἡδὴ Ἀραβιστὶ λεγομένην Πάμπλι.

Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθύμασεν, ἂν εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπέθανε
[παρευθύς·

ὅθεν προσκαλέσας τὸν ἐκατόνταρχον, καὶ παρ' αὐτοῦ τὴν ἀ-
[λήθειαν βεβαιωθείς,

Εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, εἰς τὴν στιγμὴν ἀμέσως
[χαρίζει,

ὅστις δρομαῖος τρέχει καὶ τοὺς γνωστοὺς ἅπαντας φίλους
[εὐθύς ἀθροίζει,

Ἐλθὼν δὲ καὶ ὁ Νικόδημος, διὰ νὰ δείξῃ τοῦ σεβασμοῦ του
[τὸ νέον δείγμα,

Ἐφερὲν ἀμέσως ἀπὸ σμύρναν, καὶ ἕως ἐκατὸν λιτρῶν ἀλοῦν
[ἐν μίγμα.

Καὶ λαβόντες τὴν ἄδειαν, κατέβασαν τοῦ Ἰησοῦ μας τὸ σῶμα,
ὅπου τὸ ἐτύλιξαν μὲ συνδόνια, καὶ μ' ἀρώματ' ἀκόμα·

Κατὰ τὸ ἔθος τῶν Ἰουδαίων, ὅπως νεκροὺς τῶν ἐνταφιάζουν.
Τοιοῦτοτρόπως τὸν σαβανώνουν, καὶ παρημοίως τὸν ἐτοιμάζουν.

Εἰς τὸν Γολγοθᾶ ἦτο καὶ κῆπος, ὅπου ὑπῆρχεν ἐσκαλισμένον
[μνῆμα κενόν,

Εἰς τὸ ὅποιον οὐδεὶς ἐτάφη, ἐκεῖ τὸν θάπτουν, τὸν λυτρωτὴν
[πολλῶν δεινῶν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἦτο παρασκευῇ, καὶ τὸ μνημεῖον ἦτο πλησίον,
Καὶ τὸ Σάββατον ἐξημέρωνεν, ἐπέθεσαν μέγαν λίθον εἰς τὸ
[μνημεῖον.

Καὶ οὕτω πῶς, τὸ στόμιόν του ἀμέσως φράζουν,

Μετὰ ταῦτα ἀναχωροῦσι καὶ ἡσυχάζουν.

Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰωσὴ ἐβλεπον ποῦ ἐτάφη,
Πληροφορίας ἔλαβον ταύτας, διότι ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος

[τ' ἰσχυρίζεται.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ.

Τῇ ἐπύριον μετὰ τὴν παρασκευὴν, συναθροίσθησαν οἱ πρῶ-
[τοι τῶν Ἰουδαίων,

Καὶ κατευθεῖαν ὑπάγουν πρὸς τὸν Πιλάτον, οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ
[τῶν Φαρισαίων,

Ὅπου ἐν παρρησίᾳ τοῦ λέγουν, Κύριε ἔχομεν ἤδη ἐνθυμηθῇ,
Πῶς ὅταν ἐκεῖνος ὁ πλάνος ἔζη, εἶπεν εἰς τρεῖς ἡμέρας θ' ἁ-
[ναστηθῇ.

Λοιπὸν πρόσταζον ἕως τὴν τρίτην ἡμέραν, ὁ τάφος του ν' ἁ-
[σφαλισθῇ,

Μήπως οἱ μαθηταί του νύκτα τὸν κλέψωσι, καὶ τότε ἀφεύ-
[κτως θὰ φημισθῇ,

Καὶ θὰ εἰπωσιν εἰς τὸν λαὸν, πῶς ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν,
[διότι,

Ἡ ὑστέρα πλάνη θὰ γίνῃ τότε χειροτέρα ἀπὸ τὴν πρώτη. . .
Ὁ δὲ Πιλάτος τοῖς ἀπεκρίθη, σεῖς ἔχετε κουστωδίαν στρατιω-

[τῶν·
Ὑπάγετε ἤδη καὶ σφαλίσατε καθὼς ἡξέετε τὸν τάφον αὐ-
[τόν.

Εὐθέως ὑπῆγον, τὸν Τάφον σφαλίζουν,

Τὸν λίθον ὡσαύτως, ἀμέσως σφραγίζουν.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ.

Εἰς τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου, ἐν ᾗ ἤρχισεν ἡμέρα τῆς Κυρια-
[κῆς νὰ χαράζῃ,
ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαλινὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, τὸν Τάφον καὶ
[πλησιάζει.

Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ τὴν γῆν ὅλην σαλεύει·
 Καθότι ἄγγελος Κυρίου, ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τότε ἑκατέβη.
 Καὶ πλησιάσας ἐκύλισε τὸν λίθον διὰ σημείου,
 Ἀπὸ τὴν θύραν κατασφραγίστου, τότε μνημείου.

Κι' ἐπάνω τούτου εὐθύς καθίζει·

Ὅπου τοὺς φύλακας καταφροδίζει.

Ἦτον ἡ ὄψις του ὡς ἀστραπή, τὸ φόρεμά του ὡς ἡ χιών,
 Τοιοτοτρόπως ἐπλάσθη οὗτος, ἀπὸ τὸν Πλάστην αὐτὸν Θεόν.
 Τότε ὁ ἄγγελος εἶπεν εἰς τὰς γυναῖκας νὰ μὴ φοβηθῆτε·
 Σεῖς ἡξεύρω ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ἤδη ζητεῖτε.
 Αὐτὸς δὲν εἶνε ἐδῶ, διότι ἤδη ἀνέστη καθὼς εἶπε,
 Δεῦτε τὸν τόπον ὅπου ὁ Κύριος ἔκειτο, ἵνα ἰδῆτε.

Καὶ δράμετε τῶν μαθητῶν του, ἵνα εἰπῆτε·

Ὅτι ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνέστη, διηγηθῆτε.

Καὶ ὅτι ἀπὸ τούτους πρότερον θέλει ὑπάγει, καθὼς τοὺς εἶπε

[εἰς τὴν Γαλιλαίαν,

Λοιπὸν ἰδοὺ εἰς τὸ εἶπον, δράμετε νὰ εἰπῆτε τὴν ἀγγελίαν

[αὐτὴν τὴν νέαν.

Καὶ ἐξελθοῦσαι ἀπ' τὸ μνημεῖον, μὲ φόβον των καὶ μὲ μεγά-

[λην χαράν·

Ἐτρεζαν, ἵνα τῶν Μαθητῶν του, τὴν ἀγγελίαν κάμωσι φα-

[νεράν.

Ἀλλὰ πρὶν νὰ φθάσουν, ὁ Ἰησοῦς μας τὰς ἀπαντάει,

Καὶ μὲ τὸ χαῖρε εὐθύς ἀμέσως τὰς χαιρετάει.

Τὸν πλησιάζουν, ἀπὸ τοὺς πόδας του τὸν πιάνουν τὸν προσ-

[κυνοῦν,

Μὲ ἐκπληζίν των κλαίουσιν καὶ χαίρουσιν, καὶ μένουσιν ἑκθαχμοῖ

[χωρὶς νοῦν.

Τότε τὰς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Γυναῖκες ἤδη μὴ φοβηθῆτε,

Βεβαίως ὅπου τὸ θεῖον βούλεται θέλει, τὸ πᾶν τελεῖται·

Ἵπάγετε καὶ μηνύσατε, εἰς τοὺς μαθητάς μου τοῦ νὰ πεισθῶσιν,

Εἰς Γαλιλαίαν ἐκεῖ ἀφεύκτως, νὰ τοὺς εἰπῆτε θὰ μὲ ἰδῶσιν.

Ἐνῷ ὑπήγαινον εἰς τὴν πόλιν, ἰδοὺ καὶ τινες στρατιῶται τῆς
[Κουσωδίας,
Οἵτινες ἔδραμον πρὸς τὴν πόλιν νὰ εἰπῶσι τὰ γεγονότα μετὰ
[τῆς βίας.

Ἀφοῦ ἐξέθεσαν, πῶν Ἀρχιερέων τὰ γεγονότα
Καὶ καθεὶς των τότε, ἓνα πρὸς ἓνα αὐτοὺς ἠρώτα.
Ἀμέσως συμβούλιον κάμνουν, οἱ θεομπαῖκται κ' ἀποφασίζουν,
Διὰ χρημάτων τοὺς στρατιώτας, τοὺς διαφθείρουν καὶ τοὺς
[κερδίζουν.

Ἰνα εἰπῶσι (καθὼς τότε τὸ εἶπον), ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων,
Οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐκλεψαν τοῦτον, καὶ τὸν κηρύττουν ἀναστημένον.
Κι' ἂν ὁ Πιλάτος τὸ μάθῃ ταῦτο, μὴ φοβηθῇτε.
Ἡμεῖς φροντίζομεν, ἵνα εὐθέως ἀθωωθῇτε.

Καθὼς ὁ λόγος παρ' Ἰουδαίων, καὶ μέχρι σήμερον διεδόθη.
Πλὴν ὁ Λογγίνος ὡς μάρτυς μένει, ὃ Ἰουδαῖτε ἄκουσον γινῶθι,
Ὅστις τὴν λόγχην του εἰς τὴν πλευράν του, ἔμπρξε πρῶ-
[τα.

Ἀλλ' ἀφοῦ εἶδεν ἐματενόησεν, ὃ σὺ προδότα!
Τὴν Κυριακὴν τὸ πρῶτ' ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, εἰς τὸ
[μνημεῖον,
Ὅπου ἂν σκότος βλέπει τὸν λίθον κυλισμένον, καὶ κατῆσθάνθη
[τὸ αἷμα κρύον.

Τότε ἀμέσως τρέχει τὸν Σίμωνα Πέτρον τὸν ἐνταμόνει καὶ
[τοῦ λαλεῖ,
Ἐπῆραν τὸν Κύριόν μου ἀπὸ τὸ μνήμα, καὶ ποῦ ἐβλήθη τῷ ὀμίλει;
Σίμων ὁ Πέτρος καὶ ἓνας ἄλλος συμμαθητὴς τρέχον με βίαν,
Ἰνα ἰδῶσιν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ μάθωσιν ἀνάστασίν του τὴν
[θυμασίαν.

Ὁ ἕτερος μαθητὴς προσδραμὼν ἔφθασε ἔς τὸν τάφον, ὅπου κ'—
[πτει.

Καὶ βλέπει τὰ σινδόνια κείμενα, πλὴν νὰ καταβῇ ἐφοβήθη.

Ὁ ὀλίγον φθάνει καὶ ὁ Πέτρος, καὶ κύψας ἀμέσως εἰς τὸ μνημεῖον
[μὲ ἐκπληξίν του
Βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα καὶ τὸ σουδάριον (α), ὅπερ ἦτον
[εἰς τὴν κεφαλὴν του.

Τὸ σουδάριον δὲν ἦτο μὲ τὰ σινδόνια ἐνωμένον,
Ἀλλ' ἦτο τοῦτο χωριστὰ, εἰς ἓνα τόπον τετυλιγμένον.
Ἀμέσως τότε καταβαίνει καὶ ὁ πρῶτος μαθητὴς εἰς τὸ μνη-
[μεῖον, ἐνθαῤῥυνθεὶς,
Καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσε, καθότι δὲν ἤξευρε τὴν Γραφήν, πλὴν
[τότε βεβαιωθείς.

Ἐπαναστρέφουν καὶ οἱ δύο τότε, μ' ἄκραν χαράν των εἰς τὴν
[οἰκίαν,
Καὶ δίδουν ἐν κατανύξει, Θεῷ τῷ φιλανθρώπῳ δοξολογίαν.
Ἡ δὲ Μαρία ἔστεκεν ἔξω εἰς τὸ μνημεῖον, κλαίουσα ἕως τέλους,
Ὅπου παρακύψασα μὲ θαυμασμόν της, βλέπει ἐν ἀκαρεῖ δύο
[ἁγγέλους·

Καθεζομένους τὸν μὲν πρὸς τὴν κεφαλὴν, τὸν δὲ πρὸς τοὺς
[πόδας ἔσωθεν τοῦ μνημείου·
Ὅπου πρότερον ἔκειτο τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μας καὶ λυτρω-
[τοῦ μας τοῦ παναγίου.

Οἱ ἁγγελοὶ τότε τῆς λέγουν· Γύναι, πρὸς τί κλαίεις τίνα ζητεῖς;
Ἡ δὲ στραφεῖσα ἕνεκα φόβου, μὲ ἐκπληξίν της βλέπει εὐθὺς
Τὸν Ἰησοῦν μας ἰστάμενον καὶ τὸν ὁποῖον ὀλοτελῶς δὲν τὸν
[γνωρίζει·

Ὁ Ἰησοῦς μας τῆς λέγει· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἡ
[δὲ νομίζει,

Ὅτι ὁ κηπουρὸς ἦτο. Κύριε, σὺ ἐβάσταξες αὐτὸν, λέγει,
[ποῦ αὐτὸν ἔχεις,
Καθότι θέλω νὰ τὸν σηκώσω; Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τῆς ἀπεκρίθη
[τί δακρυβρέχεις;

Τότε στραφεῖσα ἶδε τὸν Ἰησοῦν, καὶ οὕτω κράζει·
 Ῥάββουνι, ὅπερ Διδάσκαλε, τὸν ὀνομάζει.

Ὁ Ἰησοῦς τῆς λέγει τότε· μὴ πλησιάσης·
 Καὶ μὴ σοὶ λέγω, μὴ μὲ πιάσης.

Καθὼτ' ἀκόμη εἰς τὸν Πατέρα μου δὲν ἀνέβην, ὕπαγε εἰπὲ
 [πῶς ἀναβαίνω,

Εἰς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα σας, εἰς τὸν Θεόν μου καὶ
 [Θεόν σας πῶς μεταβαίνω.

Ἵπῃγε καὶ εἶπε τῶν Μαθητῶν ὅσα ἂν εἶδε, τοὺς δίδει πλη-
 [ροφορίας·

Ἀλλὰ τοὺς λόγους τῆς δὲν τοὺς ἐπίστευσαν, καὶ τοὺς ἐνόμι-
 [σαν ὡς φλυαρίας.

Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, δύο ἐκ τῶν μαθητῶν, εἰς τὴν Ἐμ-
 [μαοὺς (α) πορευόμενοι,

Καὶ τὰ συμβάντα τῆς Ἱερουσαλὴμ, κατὰ τὸν δρόμον τότε συν-
 [διαλεγόμενοι.

Ὁ Ἰησοῦς μὲς τοὺς πλησιάζει, ἀκολουθῶντας τοὺς ἑς τὸν δρό-
 [μον ὁδοιπορεῖ,

Ἀλλὰ εἰς σχῆμα τοιοῦτον, ὥστε νὰ τὸν γνωρίσῃ τις ἐκ τῶν
 [δύο δὲν ἠμπορεῖ.

Τότε τοῖς λέγει, τίνες οἱ λόγοι, περὶ τῶν ὁποίων ἤδη λαλεῖτε ;
 Καὶ διατί σκηθρωποί ἐστε, ἐνῶ ἑς τὸν δρόμον περιπατεῖτε ;

Ὁ δὲ Κλεώπας τῷ ἀπεκρίθη, σὺ τὴν Ἱερουσαλὴμ κατοικεῖς
 [μόνος,

Καὶ δὲν ἔμαθες τὰ συμβάντα, ὅπου ἐκεῖ ἔγιναν αὐτὰ συγχρόνως ;
 Ὁ δ' Ἰησοῦς μὲς, ὅποια συμβάντα ἔγιναν, τοῖς ἀπεκρίθη καὶ

[τελευταῖον,
 Οἱ δὲ τῷ εἶπον δὲ τὰ ἡξεύρεις ὅσα ἔγιναν, διὰ τὸν Ἰησοῦν

[Ναζωραῖον ;

(α) Ἐμ. μαοὺς νῦν δὲ Ἀμπογοῦζι, καὶ τρεῖς ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἀπέχει ὥρας.

Ὅστις ἐχρημάτισεν ἄνθρωπος προφήτης, λόγῳ καὶ ἔργῳ ἔμ-
[προσθεν εἰς τὸν Θεόν·

Καὶ ἐνουθέτισε διδάζας, πάντοτε παρρησία τὴν σωτηρίαν εἰς
[τὸν λαόν·

Ὅτι παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, εἰς κρίμα θανάτου,
Καὶ ἐσαύρωσαν αὐτὸν, χωρὶς τὴν θέλησιν ποσῶς τοῦ Πιλάτου.
Καὶ ἐλπίζομεν ὅτι τὸν Ἰσραὴλ αὐτὸς θέλει λυτρώσει,
Καὶ τὰς τῶν αἰώνων ἐν τῇ γεέννῃ ψυχὰς, αὐτὸς θὰ σώσει.

Ἀλλὰ μολαταῦτα τρεῖς ἡμέραι με ταύτην, σήμερον εἶνε σωσαί,
Ὅπου ἐγίναν ταῦτα, καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις γυναῖκες ὀδικαί μας
[πισταί,

Ἵπῃσαν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εὐροῦσαι τὸ σῶμά του, ἦλθον
[καὶ εἶπαν με τρόμον,
Ὅτι εἶδον ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἵτινες τὰς εἶπον πῶς ζῇ, αὐτὸ
[λαλοῦμεν ἔς τὸν δρόμον.

Καὶ μάλιστα ὑπῆγον τινὲς ἐξ ἡμῶν ἔς τὸ μνημεῖον·
Ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν δὲν εἶδον, πλὴν εἶδον θαῦμα εἶδον σημεῖον·
Καθὼς αἱ γυναῖκες εἶπον τοιοῦτότρόπως τὸ εἶδον καὶ αὐτοί.
Ὁ Ἰησοῦς τοῖς εἶπεν· ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ πρὸς τί;
Ἀφοῦ πιστεύετε ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται, καὶ εἶνε καθείς
[σας πιστός.

Ἄρα δὲν ἔπρεπε βεβαίως νὰ πάθῃ ταῦτα, εἰπέτε σᾶς ἐρωτῶ,
[ὁ Χριστός;

Καὶ ἂν ταῦτα δὲν ἤθελον βεβαίως συμβῆ,
Πῶς εἰς τὴν δόξαν του ἤθελεν ἤδη ἐμβῆ;
Καὶ τάτ' ἀρχίσας ἀπ' τὸν Μωϋσέα των, καὶ ἀπὸ πάντας τοὺς
[Προφῆτας τοὺς ἐν τῇ γῇ·
Ὅσα δι' αὐτὸν ἐγράφησαν εἰς τὰς Γραφάς, τὰ πράγματα ἕνα
[πρὸς ἕνα τοὺς ἐξηγεῖ.

Καὶ πλησιάσαντες εἰς τὴν κόμην τοὺς ἐπροσποιήθη ὅτι μακρύνῃ
Οἱ δὲ τὸν παρεβίασαν λέγοντες, νυκτώνει τώρα μ' αὐτοὺς νὰ
[μείνῃ.

Καὶ οὕτω πῶς ὁ Ἰησοῦς μας, τέλος ἐγκρίνει,
Αὐτὴν τὴν νύκτα βεβαίως, μ' αὐτοὺς νὰ μείνῃ.

Καὶ συγκαθίσας εἰς τὴν οἰκίαν των, λαμβάνει τότε ἄρτον,
[τὸν εὐλογεῖ

Τῶν Μαθητῶν τέλος τὸν διδίδει, δι' οὗ ἠνεώχθησαν οἱ ὀφθαλμοί των ἐν ἀκαρεῖ.
[μοί των ἐν ἀκαρεῖ.

Καὶ τότε τὸν ἐγνώρισαν παρευθίς,

Ἀλλ' ἔγεινεν ἄφαντος, ἀναληφθεῖς.

Τότε πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, ἡ καρδιά μας δὲν ἦτο καὶ μένει
[καιομένη·

Νὰ μᾶς ἐξηγῇ τὰς Γραφὰς εἰς τὸν δρόμον, καὶ νὰ ᾤμεν το-
[σοῦτον συνοδευμένοι.

Ἐπιστρέψαντες εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐκεῖσε εὗρον συνηγμένους,
Τοὺς ἑνδεκα μαθητάς, οἵτινες ἦσαν μ' ἄλλους ἀκόμῃ συνη-
[θροισμένους.

Καὶ τοὺς εἶπον, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριός μας, καὶ εἰς τὸν Σίμωνα
[φανερώθη·

Καὶ ὅτι ἡ ἀνάστασις του ἀναμφιβόλως, ἐβεβαιώθη καὶ διεδόθη.
Τότε οἱ δύο ἀποκριθέντες, τοὺς ἐδιηγήθησαν μὲ ἐκπληξίντων
[μὲ τόσον τρόπον,

Ὅτι καὶ ἡμεῖς τὸν εἶδομεν, καὶ συνοδοιπορήσαμεν εἰς τὸν τῆς
[Ἐμμανουὺς δρόμον.

Καὶ ὅτι ἡμεῖς τὸν ἐγνώρισαμεν ἀπὸ τὸ κόψιμον τοῦ ψωμίου·
Πλὴν ἀνελήφθη ἀπ' ἐμπροσθέν μας διὰ κινήματος αἰφνηδίου.

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα εἰς τὴν οἰκίαν, ἐδιηγοῦντο ὠμίλουν ἐκεῖνοι,
Τότε ὁ Ἰησοῦς μας ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐστάθη, λέγων αὐτοῖς εἰρήνη.
Φόβος μέγας καὶ τρόμος τόσος, τοὺς πάντας τότε κατὰ
[λαμβάνει·

Καθότι πνεῦμα νομίζουν βλέπουν, τοιουτρόπως ὅς αὐτοὺς ἐφάνη.

Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς μας, διατί ἐς τοσοῦτον τεταραγμένοι;

Καὶ διατί ὁ διαλογισμὸς ἐκάστου, εἰς τὴν καρδίαν του ἀναβαίνει;

Ἴδετε τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, φη-
[λαφήσατέ με·
Διότι τὸ πνεῦμα σάρκα καὶ ὅσα δὲν ἔχει, πλὴν ἐμὲ ἰδατέ με.
Ἐγὼ ἔχω σάρκα καὶ ὅσα ἀνθρώπου τοῦ ζῶντος·
Καὶ τέλος τοὺς δεικνύει τὰς χεῖρας καὶ πόδας, βοῶντος·
Ἀρέσω, δότε μοι, ἂν ἔχετε τι νὰ φάγω εὐθύς.
Καὶ μολονότι ἀπ' τὴν χαρὰν, ἐδυσπιστοῦσε καθεὶς.
Τῷ δίδουν κομμάτι ὀψάρι ὀπτὸν,
Μελίσσης κηρίθραν, ὡσαύτως μ' αὐτό.
Λαβὼν δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς μας, ἔφαγεν ἔμπροσθεν ὅλων εὐθύς·
Ἐπιστῶθη καὶ ἐβεβαιώθη, ἀναμφιβόλως τότε καθεὶς.
Κατόπιν στρέψας τὸν λόγον του ὁ Ἰησοῦς μας, τῶν μαθητῶν
[του οὕτω λαλεῖ·
Ὅτε μαζύ σας ἤμην, τοὺς λόγους τούτους δὲν ὠμίλησα·
[τοὺς ὀμιλεῖ·
Πῶς πρέπει νὰ γίνουν ὅλα ταῦτα, τέλος νὰ λάβουν νὰ τὰ
[ἰδῇτε τετελεσμένα,
Καὶ τὰ ὅποια ὑπὸ Μωσέως καὶ Προφητῶν, εἰν' γεγραμμένα
[διὰ ἐμένα·
Τότε ἤνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, διὰ νὰ καταλάβωσι τὰς Γραφάς,
[κι' ἀκολουθεῖ·
Τοὺς λέγει εἰν' γεγραμμένον οὕτως, ὁ Χριστὸς νὰ πάθῃ καὶ
[εἰς τρεῖς ἡμέρας ν' ἀναστηθῇ.
Καὶ ἡ μετάνοια εἰς τ' ὄνομά του νὰ κηρυχθῇ, καὶ ἡ ἄφεσις
[τῶν ἁμαρτιῶν·
Ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀρχίσασα καὶ λήγουσα, σ' ὅλα τὰ ἔθνη
[κι' εἰς τὸν λαόν.
Σεῖς νὰ ᾔσθε μάρτυρες τούτων, κι' ἐγὼ σᾶς ἀποστέλλω τὴν
[τοῦ Πατρὸς μου ἐπαγγελίαν,
Σεῖς καθίσετε εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὔ νὰ ἐνδυθῇτε δύνα-
[μιν Θεῖαν.

Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὁψίας οὔσης·

Τὴν νύκτα Κυριακῆς τῆς παρελθούσης.

Ἐνῶ δὲ ἦσαν κεκλεισμέναι αἱ θύραι, καὶ οἱ Μαθηταὶ συνηγ-
[μένοι,

Διὰ τὴν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἔντρομοι ἦσαν κατακλεισμένοι.

Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς μας, καὶ σταθεὶς ἐν τῷ μέτῳ αὐτῶν τοὺς
[λέγει, εἰρήνη ὑμῖν·

Ἰδέτε τὰς χεῖρας μου καὶ τοὺς πόδας μου, ἰδοὺ τὰ ὅστ᾽ αὐτοῦ
[Σάρκαν ἐμήν.

Ἐχάρησαν σκιρτήσαντες τότε οἱ Μαθηταὶ τοῦ μ' ἄκραν χα-
[ράν,

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας εἰρήνη ὑμῖν, τοῖς λέγει πάλιν ἄλλην φοράν.

Καθὼς μ' ἔστειλεν ὁ Πατήρ μου, οὕτω πῶς ἤδη ἀμέσως κ' ἐ-
[γὼ ὑμᾶς στέλλω·

ἵνα ἀκολουθήσητε τὰς διδασχὰς μου καὶ ἀρετὰς μου, σὰς πα-
[ραγγέλω.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν εἰς αὐτοὺς, καὶ τοὺς εἶπεν εὐθὺς,

Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον, καὶ διὰ τούτου φωτισθῆτε καθεὶς... .

Ἄν τινων συγχωρήσητε τὰς ἀμαρτίας, ἃς ἦνε συγχωρημένοι·

Καὶ ἂν τινων πάλιν τὰς κρατήσητε, ἃς ἦνε πάντοτε κρατη-
[μέναι.

Θωμᾶς δὲ ὁ λεγόμενος δίδυμος, εἰς ὧν ἐκ τῶν δώδεκα ἀπο-
[στόλων,

Δὲν ἦτον ἐκεῖσε, ὅταν ὁ Ἰησοῦς μας ἐφανερώθη ἐν μέσῳ ὧν.

Καὶ ὅταν τῷ εἶπον οἱ ἄλλοι Μαθηταί, ὅτι εἶδομεν τὸν Κύ-
[ριον μ' ἄκραν χαράν·

Ἀπεκρίθη, ἐὰν δὲν ἴδω εἰς τὰς χεῖράς του τὸν τύπον τῶν καρ-
[φίων μίαν φοράν.

Καὶ ἂν ἀμέσως δὲν βάλλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὴν πλευράν
[του, δὲν θέλω πιστεύσει,

Σ' ὅκτῳ δ' ἡμέρας, μ' ὅλους τοὺς Μαθητάς, καὶ ὁ Θωμᾶς νὰ
[εὐρεθῇ εἶχε συμπέσει.

Εἰς μίαν οἰκίαν, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ἦσαν κλεισμέ-
[νοι·

Ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς μας ἀνελπίστως, ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν αἰφνης
[προβαίνει.

Καὶ τοῖς λέγει, εἰρήνη ὑμῖν, ἔπειτα ὁ Ἰησοῦς τῷ Θωμᾷ εὐ-
[τως λαλεῖ,

Φέρε ἐδῶ τὰς χεῖρας σου, καὶ ἴδε τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευ-
[ράν μου, τῷ ὠμιλεῖ.

Καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλ' αἰωνίως πιστὸς ἀπόστολός μου·
Ὁ δὲ Θωμᾶς τῷ ἀπεκρίθη, Σὺ εἶ ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεός μου.

Ὁ Ἰησοῦς τῷ ἀπεκρίθη, διότι μ' εἶδες, διὰ τοῦτο μὲ πιστεύεις
[Θωμᾶ μου;

Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες ἀναμφιβόλως εἰς
[τ' ὄνομά μου.

Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν ἑαυτὸν του, ἔς τοὺς Μαθητάς του ὁ Ἰη-
[σοῦς πάλιν τὸν φανερώνει.

Εἰς τὴν Τιβεριάδα θάλασσαν, ὅπου ἐκεῖ ψαρεύοντας τότε τοὺς
[ἐνταμιώνει,

Ἀπὸ τὸν ἐγνώρισαν ἀπὸ τὸ βράδι, καὶ ἀφοῦ ἡμέρα ἐγίνη,
Τοῖς λέγει ὁ Ἰησοῦς, μή πως ἔχετε τι προσφάγιον; λέγουν δ' ἐκεῖνοι
Ἀπὸ ἔχουμεν, ἀπὸ ψαρεύσαμεν, ὅλην τὴν νύκτα κοπιᾶζομεν
[ἀνωφελῶς.

Ὁ δ' Ἰησοῦς μας τοῖς λέγει τότε, τὰ δίκτυά σας ρίψατ' ἐκεῖ-
[θεν ἐπιμελῶς.

Ἀφοῦ τὰ ἔρριψαν πλῆθος συνήχθη τῶν ὀψαρίων εἰς τὴν σαγήνην,
Καὶ τότε γνωρίσαντες τὸν Ἰησοῦν μας, καθεὶς μὲ σέβας τὸν
[ἐπροσκύνει.

Ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς μας τοῖς ἀπεκρίθη, εἰς τὴν ἀνθρακοφωτίαν
[βάλετ' ἰχθεῖς·

Ἀφοῦ τοὺς ἔβαλον, τότε λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδει ὁ Ἰη-
[σοῦς μας ἔς αὐτοὺς εὐθύς.

Ἀφοῦ ἔφρχον λέγει τότε ὁ Ἰησοῦς μας εἰς τὸν Πέτρον, Σίμωνα
[Ἰωνᾶ,

Ἀγαπᾷς με περισσότερον ἀπὸ τούτους; εἰπέ μοι ἤδη ἀληθινά.

‘Ο δὲ τοῦ ἀπαντάει· ὅτι δὲν τὸ κρύπτω, μηδὲ τὸ σιωπῶ·

Ἀπ’ ὅλους αὐτούς, διδάσκαλέ μου, ἐσὲ βεβαίως σὲ ἀγαπῶ.

‘Ο δ’ Ἰησοῦς μας τῷ λέγει τότε, Πέτρε ποίμαινε τὰ πρόβατά
[μου παντοτινά.

Καὶ πάλιν τῷ μεταλέγει ὁ Ἰησοῦς, Πέτρε μὲ ἀγαπᾷς; εἰπέ
[μοι ἤδη ἀληθινά.

Ναὶ, Κύριε, τῷ λέγει, οὐ κρύπτω οὐ σιωπῶ·

Μὲ τὴν ψυχὴν μου μὲ τὴν καρδίαν σὲ ἀγαπῶ.

Ἀμέσως τρίτον τῷ μεταλέγει ὁ Ἰησοῦς μας, Πέτρε φιλεῖς με;

‘Ο δὲ τῷ ἀπαντάει, σὺ τὸ γινώσκεις, ὅθεν πρὸς τί λαλεῖς με;

‘Ο Ἰησοῦς μας τότε τῷ ἀπεκρίθη, Πέτρε βόσκει τὰ πρόβατά μου.

‘Οδήγησον ἵνα εἰσέλθωσιν εἰς τὴν αὐλήν μου, καθὼς δικά μου.

Οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ὑπῆγαν ἀμέσως εἰς τὴν Γαλιλαίαν,

Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος, μὲ προθυμίαν πολλὰ σπουδαίαν·

Ὅπου ἐκεῖ τὸν ἐπερίμενον νὰ τὸν ἰδοῦν, καθὼς τοὺς εἶχε διατάξει,

Καὶ ἀφοῦ τὸν εἶδον τὸν ἐπροσκύνησαν, τινὲς ὁμῶς ἐξ αὐτῶν
[εἶχον διστάζει.

Προσελθὼν δὲ τότε ὁ Ἰησοῦς μας, μ’ αὐτούς οὕτως ὠμίλησεν
[ἐν παρρησίᾳ·

Τοὺς εἶπε, μοὶ ἐδόθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν πᾶσα
[ἐξουσία·

Ὅθεν ὑπάγετε καὶ διδάξατε, ὅλα τὰ ἔθνη καὶ τὰς φυλάς παν-
[τὸς λαοῦ,

Βαπτίζοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
[ματος καὶ τοῦ Υἱοῦ.

Διάσκοντες αὐτούς ἵνα φυλάττωσιν ὅσα ἐγὼ σᾶς παρήγγειλα,
[καθὸ ποιμὴν.

Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἶμαι μαζύ σας διχοκῶς, καὶ ἕως τὸ τέλος τοῦ
[αἰῶνος ἀμήν.

Ἰςερρον δὲ καὶ πάλιν, ἀφοῦ ἐφανερώθη εἰς ἄνδρας πεντακοσίους
Ἐφανερώθη ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς ἑνδεκα μαθητάς, καὶ τοὺς ὁποίους
Τοὺς ὀνειδίζει διὰ τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν σκληροκαρδίαν μ' ὑ-
[φος τόσον πικρόν·

Καθότι δὲν ἐπίστευσαν ἐκείνους, οἵτινες τὸν εἶδον ἀναστάντα
[ἐκ τῶν νεκρῶν.

Καὶ τοὺς εἶπεν, ὑπάγετε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καθεὶς μὲ βίαν
[εὐθὺς ἄς σπεύσῃ·

Κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιόν μου σ' ὅλην τὴν κτίσιν, καὶ τότε ὁ-
[στις πιστεύσῃ.

Καὶ ὁ κατηχούμενος βαπτισθῇ, ἀναμφιβόλως θέλει σωθῇ,
Πλὴν ὅποιος δὲν πιστεύσει, αὐτὸς θέλει βεβαίως κατακριθῇ.
Θέλουν κατόπιν σημεῖα ταῦτα ἀκολουθήσει·

Εἰς τ' ὄνομά μου ὅστις πιστεύσει, ἄς τὸ ἐλπίσῃ.

Τοὺς δαίμονας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, θέλει ἐκβάλει εἰς τὴν
[στιγμὴν,

Καὶ νέας γλώσσας θὰ ὠμιλήσῃ, μὲ ῥητορίαν πολλὰ δεινὴν.
Ὅφεις τότε θὰ πιάσῃ, καὶ ἀπὸ θανάσιμον φαρμάκι θέλει σωθῇ·
Κι' εἰς ἄρρώσων ἐὰν τὸ χέρι του βάλλῃ, θέλει ἀμέσως ἰατρευθῇ.
Ὁ Κύριος ἀφοῦ εἰς αὐτοὺς ὠμίλησε, καὶ οὕτω πως ἐδιηγῆθη,
Εὐθὺς ἀμέσως εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀπ' ἐμπροσθέν των καὶ ἀνελήφθη.
Καὶ κατήisas ἐκ δεξιῶν Πατὴρ τοῦ Θεοῦ·

Ἰνα πρεσβεύῃ πάντοτε, ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ.

Οἱ δὲ Μαθηταί του ἐξεληθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, βοηθοῦν-
[τος τοῦ Κυρίου,

Καὶ βεβαιοῦντος τὸν λόγον τους διὰ παντὸς μέσου, καὶ ἀκο-
[λουθήσαντος σημείου.

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἐνῶ ὑψώνετο ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἔβλεπον μὲ ἐκπλη-
[ξίν των,

Ἰδοὺ Νεφέλη, ἥτις τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς των καὶ
ὄρασίν των.

Καὶ ἐνθ' ἀτένιζον ἐπάνω ᾿ς τὸν Οὐρανὸν, καὶ μ' ἀπορίαν κα-
 [θεὶς ᾿θεώρει·
 Καὶ ὁ Ἰησοῦς μας ὑπήγαγεν ὑψηλὰ, τότε δύο ἄνδρες εὐθὺς
 [λευκοφόροι.
 Ἐστάθησαν πλησίον εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς λέγουν, ἄνδρες Γα-
 [λιλαῖτοι,
 Διατί ἐστήκατε, βλέποντες εἰς τὸν Οὐρανὸν τόσον σπουδαῖοι;

Οὗτος εἶνε ὁ Ἰησοῦς, ὅστις ἀπὸ σᾶς ἀνελήθη ἔς τοὺς Οὐρα-
[νοὺς μετὰ πομπῆς·

ὥσαύτως πάλιν θέλει κατέβῃ, νὰ τὸν ἰδῆτε ἀναμφιβόλως ἐπὶ
[τῆς γῆς.

Ἐπέστρεψαν τότε εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὸ Ὄρος τῶν ἐλαιῶν,
Καὶ ἀναβάντες κατόπιν εἰς ἓν ἀνώγειον, ἔδωσαν δόξαν εἰς
[τὸν Θεόν.

Ὅπου ἐκεῖ ἐκάθηντο, Πέτρος, ὁ Ἰωάννης, Ἰάκωβος μετὰ Ἀν-
[δρέου·

Φίλιππος, ὁ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος, Ματθαῖος καὶ Ἰάκωβος ὁ
[τοῦ Ἀλφαίου.

Σίμων ὁ Ζηλωτῆς, καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰακώβου, ἦσαν προσ-
[καρτεροῦντες,

Καὶ ὁμοψύχως τὰς προσευχὰς καὶ τὰς δεήσεις των, πρὸς τὸν
[Θεὸν πάντες ποιῶντες.

Μαζύ των ἦτον ἡ Παναγία καὶ τοῦ Ἰησοῦ μας οἱ ἀδελφοί.

Καὶ ἐμελέτουν ἐν κατανύξει, ὅσα προεῖπε Θεία Γραφή.

Εἰς αὐτὰς δὲ τὰς ἡμέρας, ἐστηκώθη ὁ Πέτρος ἐν τῷ μέσῳ τῶν
[Μαθητῶν,

Ὅπου ἦτο πλῆθος ἕως ἑκατὸν εἴκοσιν ἀνθρώπων, εἰς τὸν τό-
[πον αὐτόν.

Καὶ τοὺς εἶπεν, ἄνδρες περιλημένοι, ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εἶνε χρεῖα ἤδη νὰ πληρωθῇ ἡ Θεία αὕτη γραφή·

Καὶ τὴν ὁποίαν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον πρὸ ἐτῶν,

Διὰ τοῦ στόματος Δαβὶδ, καὶ ἐδήλου τὸν Ἰούδαν αὐτόν,

Ὅσις εἰς τοὺς συλλαβόντας τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔγινεν ὁδηγὸς διὰ
[προδοσίας,

Ὅτι μ' ἡμᾶς ἦτο συναριθμημένος, καὶ ἔλαβε τὸν κλῆρον ὑπη-
[ρεσίας,

Καὶ ὅτι ἀπέκτησεν ἐν χωράφιον, ἀπὸ τῆς ἀδικίας τὴν πληρωμὴν,

Πεσὼν δὲ μέσα εἰς λάκκον του ἐχύθησαν τὰ ἐντόσθιά του
[δι' ἀμοιβήν.

Καὶ τὸ ὁποῖον εἶνε γνωστὸν, εἰς τῆς Ἱερουσαλήμ τοὺς κατοί-
 [κους καὶ εἰς ἡμᾶς·
 Ὅστε τὸ χωράφιον ἐκεῖνο, ἥδη παρ' Ἑβραίων ὠνομάσθη Ἀλ-
 [κίδαμᾶς (α).

Διότι ἦν γεγραμμένον, ἔνδον εἰς τῶν ψαλμῶν τὸ βιβλίον,
 (Ἄς γίνῃ ἡ κατοικία αὐτοῦ ἔρημος) διὰ σημεῖον,
 Καὶ ταύτην οὐδεὶς ποτε ἄς μὴ τὴν κατοικήσῃ. . . .
 Πρέπει λοιπὸν ἀφ' ὅσους ἄνδρας, ὁ Ἰησοῦς μας ἐμβῆκεν,
 Ὅσοι μαζύ μας ἦλθον, καὶ τὰς παραγγελίας αὐτοῦ ἀφῆκεν,
 Ἀρχίζων ἀπὸ τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου, καὶ ὅσα ἄλλα μᾶς
 [διηγήθη,

Ἔως εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ ἀπὸ ἡμᾶς τὸν ἴδομεν ἀνελήφθη.
 Εἰς τόσων νὰ γίνῃ μάρτυς, τῆς ἀναστάσεώς του ὁ Θεατῆς·
 Ἀμέσως κλῆρον νὰ λάβῃ πρέπει, ἀπὸ τοὺς δύο εἰς μαθητῆς.
 Τότε ἀμέσως ὑποψηφίους, δύο ἐκλέγουν μὲ προθυμίαν,
 Τὸν Ἰωσήφ Βαρσαβᾶν ἐπωνομασθέντα Ἰούστον, καὶ Πατθίαν·
 Προσευξάμενοι ἀμέσως εἶπον, Σὺ Κύριε καρδιογινῶσα φανέ-
 [ρωσόν μας,
 Τίνα τῶν δύο ἐκλεξας νὰ λάβῃ τὸν κλῆρον τῆς διακονίας, σὺ
 [πρώτισόν μας.

Ἰνα τῆς δωδεκάδος τῶν Ἀποστόλων, ὁ ἀριθμὸς ἥδη συμπληρωθῇ,
 Ἀντὶ Ἰούδα τοῦ παραβάτου καὶ τοῦ προδότου, ἄλλος νὰ κληρωθῇ.
 Καὶ ῥίψαντες κλήρους, εὐθὺς ἀμέσως μὲ τὰς δεήσεις καὶ ἱκεσίαν,
 Πίπτει ὁ κλῆρος Θεοῦ ἐγκρίσει, εἰς τὸν ἀπόστολον εἰς τὸν Ματθίαν.
 Καὶ οὕτως ὁ Ματθίας τῆς δωδεκάδος μέλος ἐγίνει·
 Καθότι δὲν ἦτο δίκαιον ἡ θέσις αὕτη κενὴ νὰ μείνῃ. . . .

Η ΠΕΝΤΑΚΟΣΤΗ.

Εἶπεν ὁ Ἰησοῦς μας, ἀναμφιβόλως σεῖς εἰσθε μάρτυρες πάν-
 [των τούτων οἱ Θεαταί,
 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου,
 [ς ὑμᾶς ὡ Μαθηταί!

(α) Ἀλκίδαμᾶς Χωράφιον ἑβραϊσμός.

Σεῖς δὲ καθήσατε εἰς τὴν πόλιν τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀναπαυθῆτε,
 ἕως οὗ τὴν ἐξ ὑψοῦς δύναμιν θεῖαν, πιστεύσατέ μοι νὰ ἐνδυθῆτε.
 Καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ τῆς Πεντηκοστῆς ἡμέρα, καὶ ἦσαν ἅπαντες
 [συνηγμένοι,
 Μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ Ἰησοῦ μας, εἰς ἓνα τόπον, καὶ ὁμοψύχως
 [συναθροισμένοι.

Τότε βοή δυνατὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἔγινε παρευθὺς,
Ὡς μία δυνατὴ πνοή, ἐξ ἧς ὅλος ὁ οἶκος συμπληρωθεῖς.
Ἐνῶ δ' ἐκάθηντο, τοὺς ἐφάνησαν γλώσσαι διαμεριζόμεναι
[ὥσεί πυροί·

Εὐθὺς ἐκάθηντο ἐπάνω εἰς τὸν καθένα, καθὼς προεῖπεν ὁ ἰσχυρός.
Καὶ γεμισθέντες ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἤρχισαν πάντες νὰ
[ὁμιλοῦν,
Τότε τὰς ξένας γλώσσας μὲ τὴν ἐντέλειαν, εὐθὺς ἀμέσως τοῦ
[νὰ λαλοῦν·

Καθὼς τὸ Πνεῦμα, εἰς αὐτοὺς ἔδιδεν ὁδηγίαν.
Τοιοῦτοτρόπως, ἔκαμνον πάντες τὴν ὁμιλίαν.
Ἦσαν δὲ τότε Ἰουδαῖοι, κατοικοῦντες τὴν Ἱερουσαλὴμ εὐλαβεῖς,
Ὡς ἐκάθε τὸ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἔθνος, δὲν τοὺς ὁμοίαζε σχεδὸν
[κανεῖς.

Ἀφοῦ δ' ἔγινεν ἡ φωνὴ αὕτη, συνήχθη τὸ πλῆθος καὶ ἐσυγχί-
[σθη παραπολύ.

Ὅταν ἤκουον τοὺς Ἀποστόλους, τὰς διαλέκτους τῶν καθείς
[ἀμέσως νὰ ὁμιλῇ.

Καὶ ἀποροῦντες ἐθαύμαζον λέγοντες, αὐτοὶ εἶνε Γαλιλαῖοι δὲν
[εἶνε ξένοι·

Πῶς τοὺς ἀκούομεν νὰ ὁμιλῶσι τὰς διαλέκτους, ὅπου εἴμεθα
[γεννημένοι ;

Πάρθοι, καὶ Μήδοι, καὶ Ἑλαμιῖται, οἱ κάτοικοι τῆς Μεσοποταμίας,
Ἰουδαίας τε καὶ Καππαδοκίας, Πόντου, Ἀσίας, καὶ τῆς Φρυγίας,
τῆς Παμφυλίας, Αἰγύπτου, τὰ μέρη Ἀφρικῆς καὶ Κυρήνης·
Καὶ τῶν ἐπιδημούντων Ῥωμαίων, ἐπὶ τῆς χώρας ἐκείνης.

Ἰουδαίας τε καὶ τῶν προσυλητῶν Κρητῶν, καὶ τῶν Ἀράβων
[τὰς φυλάς ὧδε τόσας,

Τοὺς ἀκούομεν νὰ λαλῶσι τὰ μεγαλεῖα Θεοῦ, μὲ τὰς πα-
[τρίους ἡμῶν γλώσσας.

Ὅλοι ἐθαύμαζον καὶ ἀποροῦσαν, λέγοντες εἰς τὸν ἄλλον·
Τί εἶνε τοῦτο ; ἤδη βεβαίως ἐλέπομεν θεῖον μαγεῖον.

Ἄλλοι δὲ ἔλεγον τότε, μὲ ἐμπαγμόν τοὺς ἐν παρήρησίᾳ,
Ὅτι ὁ νέος οἶνος, αὐτὸς βεβαίως θὰ εἴν' ἡ αἰτία.

Ὁ δὲ Πέτρος μετὰ τῶν ἄλλων, τότε τὴν φωνὴν ὑψώσας,
Τοὺς ὠμίλησε τοιοῦτοτρόπως, τὴν ἀπάντησιν δώσας.

Ὡ ἄνδρες, Ἰουδαῖοι, τὴν Ἱερουσαλὴν κατοικοῦντες, πρὸ

Σᾶς κάμνω δῆλον τοῦς λόγους μου ἀκούσατε, ἵνα πε

[σ' αὐτοὺς καὶ μ

Καθότι οὗτοι δὲν μεθύουσι, καθὼς στοχάζεσθε τώρα,

Ἐπειδὴ μόλις εἶνε τῆς ἡμέρας ἥδη ἡ τρίτη ὥρα.

Ὁ Θεὸς λέγει, ὅτι εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας θέλω χύσει·

Ἀπὸ τὸ πνεῦμά μου, καὶ πᾶσαν σάρκα θέλω φωτίσει.

Καὶ θέλουσιν οἱ υἱοί σας, αἱ θυγατέρες καὶ οἱ νεανῖσκοι

[προφητεύσ

Καὶ θέλουσιν ἶδει ὁράσεις καὶ ἐνύπνια οἱ γέροντές σας, ἐν νύ

[τα μέση.

Καὶ εἰς τοὺς δούλους μου καὶ εἰς τὰς δούλας μου, ἀναμφιβό-

[λως τότε πνεῦμα θέλω χύσει·

Καὶ θέλουσι προφητεύσει πιστεύσατέ με τοῦτο καθεὶς, ἀμέ-

[σως ἂς τὸ ἐλπίσῃ.

Καὶ θέλω δώσει τέρατα ἐπάνω ᾗ τὸν Οὐρανὸν, καὶ κάτω ᾗ τὴν

[γῆν σημεῖα,

Αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, ὃ δ' ἥλιος θὰ σκοτισθῇ ἐν

[στιγμῇ μ.

Ὁ ἥλιος εἰς σκότος θέλει μεταβληθῇ, εἰς αἶμα δὲ ἡ Σελήνη·

Πρὶν νὰ ἔλθῃ τοῦ Κυρίου ἡ μεγάλη καὶ λαμπρὰ ἡμέρα ἐκείνη.

Ταῦτα θέλουν συμβῇ, πλὴν ὅποιος τὸ Ὄνομα Κυρίου του ἐπι-

[καλεσθῇ,

Αὐτὸς βεβαίως καὶ ἀδιστάκτως ἀμέσως τότε, τὸν βεβαίωνω

[πῶς θὰ σωθῇ.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ὅσα Σελ. 63 στίχ. 7 παρελήφθη ὁλόκληρος ὁ ἀκόλουθος

ταμοὶ ζῶντος ὕδατος, ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ θὰ ρεύ-
[σουν ἐξιστοροῦν.

. 113 στίχ. 9 εἰς τὸ τέλος ἀντὶ Ναζοραῖον Ναζωραῖον

117 » 3 παρευθὺς παρευθὺς

125 » 3 ὁμοίως παρελήφθη ὁ ἀκόλουθος στίχος.

ν δὲ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ἄλλος ἢ κατοικήσῃ.

Σελ. 125 στίχ. 7 ἀντὶ Πατθίαν Ματθίαν.

Π4

1938:

3592

